

Fremsat den {FREMSAT} af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love

(Videregivelse af kundeoplysninger, outsourcing, oprettelse af andelsklasser og ændringer i hvidvaskloven m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 897 af 4. september 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For filialer her i landet af finansielle virksomheder, finder §§ 30, 32, 34-36, 43, 44, 47, 48, 50-60, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2 og 4-6, §§ 348, 354 a og 360, § 363, stk. 3, §§ 368-370, 373 og 374 anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter finder § 152 a, stk. 2, 2. pkt. endvidere anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder §§ 30, 32 og 43, § 72, stk. 2, nr. 5, §§ 344 og 345, § 347, stk. 1, 2 og 4-6, samt §§ 348 og 354 a, anvendelse.«

2. I § 1, stk. 15, ændres »§ 125, stk. 1 og 4-6, §§ 127-129, § 131, stk. 1, 3, 4 og 6,« til: »§ 125, stk. 1 og 2, nr. 1 og 2, stk. 5 og 7-9, §§ 127-129, § 131, stk. 1-3 og 5,«.

3. I § 1 indsættes som stk. 16:

»Stk. 16. For leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 24 og 25, finder § 347, stk. 1 og 5, anvendelse.«

4. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 21:

»22) *Outsourcing*:

En virksomheds henlæggelse af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør.

23) *Outsourcingvirksomhed*:

En finansiel virksomhed, der outsourcer aktiviteter til en leverandør.

24) *Leverandør*:

En virksomhed, som varetager outsourcete opgaver for outsourcingvirksomheden.

25) *Videreoutsourcing*:

En leverandørs outsourcing af opgaver, som denne varetager i henhold til en aftale med outsourcingvirksomheden, til en underleverandør og underleverandørens eventuelle videreoutsourcing af opgaverne til næste led i kæden af underleverandører samt eventuel videreoutsourcing til andre led i kæden af underleverandører.«

5. I § 5, stk. 7, nr. 1, ændres »og 125« til: »-126«.

6. I § 11, stk. 1, 2. pkt., ændres »aktiver« til: »forsikringsklasser«.

7. I § 11 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. En virksomhed, der har tilladelse til forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer), bortset fra fragtførerens ansvar, skal til enhver tid have en skadesbehandlingsrepræsentant i hvert af de øvrige lande i Den Europæiske Union og i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.«

8. I § 16 ændres »Fondbådets« til: »Finanstilsynets«, og »stk. 1, nr. 12« ændres til: »stk. 2«.

9. § 18, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ansøgning om tilladelse til forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer) skal være ledsaget af oplysninger om, hvem selskabet vil udpege som skadesbehandlingsrepræsentant i hvert af de øvrige lande i Den Europæiske Union og i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om skadesbehandlingsrepræsentanter og deres beføjelser.«

10. Efter § 72 indsættes:

»§ 72 a. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om outsourcing vedrørende

- 1) outsourcingvirksomhedens ansvar og kontrol med en leverandør, herunder dennes videreoutsourcing,

- 2) outsourcingvirksomhedens pligt til at underrette Finanstilsynet senest samtidig med outsourcingkontraktens indgåelse,

- 3) outsourcingvirksomhedens interne retningslinjer for outsourcing, og

- 4) krav, som outsourcingvirksomheden som minimum skal sikre, at leverandøren til enhver tid opfylder, og som skal være aftalt i outsourcingkontrakten.

Stk. 2. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at outsourcingvirksomhedens outsourcing skal bringes til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist, hvis outsourcingkontrakten eller dennes parter ikke opfylder reglerne fastsat i medfør af stk. 1.«

11. I § 86 indsættes efter »generalforsamlingen«: », jf. dog § 69«.

12. I § 105 ændres »samtidig med« til: »8 hverdage efter«.

13. Efter § 117 indsættes:

»§ 117 a. Et pengeinstitut kan videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til den, der har overført penge til en kundes konto, således at den pågældende kan forfølge et eventuelt krav mod kunden i forbindelse med transaktionen som følge af en fejloverførsel af penge til den pågældende kundes konto. Et pengeinstitut kan tilsvarende videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til en betalingsmodtager, når kunden har anvendt et betalingsmiddel til at betale for varer og tjenesteydelser hos betalingsmodtageren.

Stk. 2. Pengeinstituttet skal varsle videregivelsen over for kunden, inden oplysninger om kundens navn og adresse kan videregives.

Stk. 3. Hvis en kunde har opnået navne- og adressebeskyttelse efter lov om Det Centrale Personregister, kan pengeinstituttet ikke videregive oplysninger om den pågældende, jf. stk. 1.«

14. I § 118 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Forsikringsselskaber og pensionskasser kan til brug for rådgivning om livsforsikrings- og pensionsordninger, samt personforsikringer, der indgår i disse ordninger, videregive oplysninger om kundeforhold til forsikringsselskaber, som forsikringsselskabet eller pensionskassen er koncernforbundet med, det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab og til et aktieselskab, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ejer fuldt ud og til Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 b, stk. 3, og § 23, stk. 4. Oplysninger om helbredsmaessige forhold og andre følsomme oplysninger kan alene videregives, hvis den, der videregives oplysninger om, har givet samtykke hertil.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

15. I § 118, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

16. I § 121, stk. 1, indsættes efter »samtykke hertil«: », jf. dog § 118, stk. 3«.

17. § 162, stk. 1, nr. 12, affattes således:

»12) Kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A, hvis markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union.«

18. § 248, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Selskabets plan skal tilsigte en genoprettelse af dets økonomiske stilling over et kortere tidsrum, der fastsættes af Finanstilsynet, når

- 1) basiskapitalen i et forsikringsselskab er mindre end en tredjedel af solvenskravet eller
- 2) basiskapitalen i et forsikringsselskab er mindre end minimumskapitalkravet.«

19. I § 293, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Sikkerhedsfondens midler kan dog anvendes til dækning af tab ved afvikling af de forsikringsmæssige forpligtelser eller på anden måde til fordel for de forsikrede.«

20. I § 316 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. § 5, stk. 1, nr. 22-25 og § 72 a om finansielle virksomheders outsourcing finder tilsvarende anvendelse for udstedere af elektroniske penge.«

21. To steder i § 320, stk. 1, nr. 4, ændres »amtskommuner« til: »regioner«.

22. I § 324, stk. 1, ændres »Lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v.« til: »Årsregnskabsloven«.

23. § 333 a, stk. 2, nr. 3, affattes således:

»3) 1 medlem indstilles af Realkreditrådet og Realkreditforeningen.«

24. I § 337 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. § 5, stk. 1, nr. 22-25 og § 72 a om finansielle virksomheders outsourcing finder tilsvarende anvendelse for sparevirksomheder.«

25. I § 344 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Finanstilsynet deltager i arbejdet i de europæiske tilsynskomiteer, og anvender som udgangspunkt de standarder og vejledninger, som tilsynskomiteerne udarbejder.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

26. I § 344 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 5, som nyt stykke:

»Stk. 6. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land som fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forhold til krisesituationer. For filialer beliggende her i landet af finansielle virksomheder, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne, og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for betydningsfulde filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.«

Stk. 5 og 6, der bliver stk. 6 og 7, bliver herefter stk. 7 og 8.

27. § 345, stk. 1, nr. 5 og 6, affattes således:

»5) En repræsentant for erhvervslivet, som indstilles af DI, Danmarks Rederiforening, Dansk Erhverv, Håndværksrådet og Landbrugsrådet i forening.

6) En repræsentant for realkreditinstitutterne, som indstilles af Realkreditrådet og Realkreditforeningen i forening.«

28. I § 347, stk. 1, ændres »finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder« til: »finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører«.

29. I § 347 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en leverandør eller underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.«

Stk. 5 bliver herefter til stk. 6.

30. I § 355 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser truffet som led i tilsynets kontrol af regnskaber aflagt efter reglerne i denne lovs kapitel 13 samt de regler, der er udstedt i medfør af § 196, og af koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder anses i øvrigt enhver, som Finanstilsynet anser som part i sagen.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

31. I § 355, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som 4. pkt.:

»Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 4 er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelse er truffet efter den 1. juli 2009.«

32. I § 355 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Finanstilsynet kan, når tilsynet tager en sag op om videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 9, tilkende visse partsbeføjelser til andre fysiske eller juridiske personer end de i stk. 2 og 3 nævnte. Partsbeføjelser kan alene tillægges, for så vidt angår den del af sagen, som har direkte og væsentlig betydning for den pågældende. Tilkendelse af partsbeføjelser skal ske under hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger om de virksomheder, der er under tilsyn. Partsbeføjelserne er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004.«

33. I § 360, stk. 2, ændres »jf. § 361, stk. 1, nr. 22.« til: »jf. § 361, stk. 1, nr. 21.«

34. § 361, stk. 1, nr. 4, ophæves.

Nr. 5-25 bliver herefter nr. 4-24.

35. I § 361, stk. 1, nr. 17, der bliver nr. 16, ændres »8.250 kr.« til: »6.800 kr.«
36. I § 361, stk. 1, nr. 18, der bliver nr. 17, ændres »15.000 kr.« til: »12.400 kr.«, og »2.000 kr.« ændres til: »1.650 kr.«
37. I § 361, stk. 1, nr. 19, der bliver nr. 18, ændres »15.000 kr.« til: »12.400 kr.«
38. I § 361, stk. 1, nr. 20, der bliver nr. 19, ændres »10.000 kr.« til: »8.250 kr.«
39. I § 361, stk. 1, nr. 21, der bliver nr. 20, ændres »10.000 kr.« til: »8.250 kr.«, og »3.000 kr.« ændres til: »2.450 kr.«
40. I § 361, stk. 1, nr. 22, der bliver nr. 21, ændres »900 kr.« til: »750 kr.«
41. I § 361, stk. 1, nr. 23, litra a, der bliver nr. 22, litra a, ændres »2.000 kr.« til: »1.650 kr.«
42. I § 361, stk. 1, nr. 23, litra b, der bliver nr. 22, litra b, ændres »10.000 kr.« til: »8.250 kr.«
43. I § 361, stk. 1, nr. 23, litra c, der bliver nr. 22, litra c, ændres »65.000 kr.« til: »53.750 kr.«
44. I § 361, stk. 1, nr. 23, litra d, der bliver nr. 22, litra d, ændres »275.000 kr.« til: »227.500 kr.«
45. I § 361, stk. 2, indsættes efter »Grundbeløb, jf. stk. 1,«: »er angivet i 2004-niveau og«.
46. § 362, stk. 4, ophæves.
Stk. 5 bliver herefter stk. 4.
47. I § 363, indsættes som *stk. 3*:
»*Stk. 3.* Filialer af udenlandske finansielle virksomheder betaler årligt 15 procent af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler, jf. §§ 363-366. Hvis der er etableret et tilsynskollegium betales dog 20 procent af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363-366. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.«
48. I § 373, stk. 1, ændres »§ 118, stk. 3« til: »§ 118, stk. 4«.
49. I § 373, stk. 2, indsættes efter »§ 152 c, stk. 2,«: »§ 152 d, stk. 1 og 2,«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 19. august 2008, som ændret ved lov nr. 1003 af 10. oktober 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 4*:
»*Stk. 4.* For leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder, jf. § 2 c, nr. 3 og 4, finder § 87, stk. 1 og 8, anvendelse.«
2. Efter § 2 b indsættes:

»§ 2 c. I denne lov forstås ved
1) *Outsourcing*:

En virksomheds henlæggelse af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør.

2) *Outsourcingvirksomhed:*

En virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, der outsourcer aktiviteter til en leverandør.

3) *Leverandør:*

En virksomhed, som varetager outsourcete opgaver for outsourcingvirksomheden.

4) *Videreoutsourcing:*

En leverandørs outsourcing af opgaver, som denne varetager i henhold til en aftale med outsourcingvirksomheden, til en underleverandør og underleverandørens eventuelle videreoutsourcing af opgaverne til næste led i kæden af underleverandører samt eventuel videreoutsourcing til andre led i kæden af underleverandører.«

3. § 12, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Et selskab omfattet af § 7, stk. 1, må ikke uden Finanstilsynets godkendelse indgå aftaler om outsourcing eller andre forhold af vidtrækkende betydning med andre virksomheder vedrørende drift af et reguleret marked, værdipapirclearingvirksomhed og registreringsvirksomhed samt betalingsformidling.«

4. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om outsourcing vedrørende

- 1) outsourcingvirksomhedens ansvar og kontrol med en leverandør, herunder dennes videreoutsourcing,
- 2) outsourcingvirksomhedens interne retningslinjer for outsourcing, og
- 3) krav, som outsourcingvirksomheden som minimum skal sikre, at leverandøren til enhver tid opfylder, og som skal være aftalt i outsourcingkontrakten.

Stk. 2. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at outsourcingvirksomhedens outsourcing skal bringes til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist, hvis outsourcingkontrakten eller dennes parter ikke opfylder reglerne fastsat i medfør af stk. 1.«

5. I § 32 a, stk. 1, ændres »notering eller handel på en fondsbørs, en autoriseret markedsplads eller et tilsvarende reguleret marked« til: »handel på et reguleret marked«.

6. I § 83 indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land som fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forhold til krisesituationer. Finanstilsynet skal for betydningsfulde datterselskaber af udenlandske virksomheder deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.«

7. § 84, stk. 1, nr. 7 og 8, affattes således:

»7) To repræsentanter for udstedere af andre værdipapirer end realkreditobligationer, som indstilles af DI, Danmarks Rederiforening og Dansk Erhverv i forening.

8) En repræsentant for realkreditobligationsudstederne, som indstilles af Realkreditrådet og Realkreditforeningen i forening.«

8. I § 87, stk. 1, ændres »registrerede betalingssystemer og udstedere« til: »registrerede betalingssystemer, udstedere og leverandører og underleverandører«.

9. I § 87 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til leverandører og underleverandører med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.«

10. I § 93, stk. 1, ændres »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1. pkt.« til: »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1. og 2. pkt.«.

§ 3

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 442 af 11. maj 2007, som ændret ved § 1 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, og § 10 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Denne lovs § 2 finder anvendelse på forhandlere af genstande samt auktionsholdere.«
Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. I § 6, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »set i forhold til kunden«: »samt transaktioner, der har forbindelse til lande eller territorier, hvor der i henhold til erklæringer fra Financial Action Task Force anses at være en særlig risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. De erklæringer, der er nævnt i 2. pkt., offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside«.

3. § 6, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Formålet med de transaktioner, der er nævnt i stk. 1, skal undersøges, og resultaterne af en undersøgelse skal noteres og opbevares, jf. § 23.«

4. I § 9 ændres »Hvis Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen« til: »Hvis Finanstilsynet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen eller Advokatsamfundet«.

5. I § 10, stk. 1, ændres »Financial Action Task Forces anbefalinger,« til: »anbefalinger fra Financial Action Task Force eller fælles holdninger eller forordninger vedtaget af Den Europæiske Union,«.

6. I § 15, ændres »En virksomhed eller en person« til: »Virksomheder og personer«.

7. I § 15, indsættes som 2. pkt.:

»Endvidere skal de af loven omfattede virksomheder og personer sikre sig, at den, der handler på vegne af en anden, er beføjet dertil.«

8. I § 15 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Såfremt en person eller virksomhed handler på vegne af en anden, skal såvel den pågældende som den reelle kunde identificeres og legitimeres i overensstemmelse med kravene i denne lov.«

9. I § 25, stk. 2, ændres »nr. 1-10« til: »1-12«, efter »virksomheden« indsættes: »eller personen« og »efter denne lov« ændres til: »efter denne lov og de regler, der er udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, samt forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder, eller organer«.

10. I § 32, stk. 1, indsættes efter »betaler ved pengeoverførsler«: »samt forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer«.

11. I § 32, stk. 2, ændres »og finansiering af terrorisme« til: », finansiering af terrorisme og overtrædelse af regler om finansielle sanktioner«.

12. I § 32, stk. 3, ændres »samt overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler« til: », overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, samt forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder, eller organer«.

13. I § 32 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan påbyde de virksomheder og personer, som er omhandlet i stk. 1, inden for en af styrelsen fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, de regler, der er fastsat i medfør heraf, overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder, eller organer.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

14. I § 34, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »pengeoverførsler«: »samt forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer«.

15. I § 34, stk. 5, indsættes efter »pengeoverførsler«: »samt forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner«.

16. § 34, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Finanstilsynet kan påbyde de virksomheder og personer, som er omhandlet i stk. 1, inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, de regler, der er fastsat i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder, eller organer.«

17. Efter § 34 indsættes:

»§ 34 a. Advokatrådet påser, at advokater omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13 – 14, overholder denne lov og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder, eller organer. § 32, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for Advokatrådet. Tilsynet sker på grundlag af en vurdering af risikoen for overtrædelse af disse bestemmelser.«

18. I § 37, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 6, stk. 2, 2. pkt.« til: »§ 6, stk. 2«, og »§ 15« ændres til: »§ 15, stk. 1, 1. pkt., § 15, stk. 2,«.

19. I § 37, stk. 5, ændres »i medfør af § 34, stk. 7« til: »i medfør af § 32, stk. 5, eller § 34, stk. 7«.

§ 4

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 929 af 18. september 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, nr. 9, udgår: »samt institutter af den lukkede type«.

2. I § 4, stk. 4, ændres »§ 11« til: »§§ 11 og 16«.

3. I § 6, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:
»Medlemmerne hæfter alene med deres andele.«

4. I § 6, stk. 4, indsættes efter »dog«: »§ 9 a om andelsklasser,«.

5. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Bestyrelsen kan efter vedtægternes bestemmelser herom etablere andelsklasser i en afdeling. Det skal fremgå af afdelingens navn, hvis bestyrelsen kan etablere andelsklasser i afdelingen.

Stk. 2. En andelsklasse i en investeringsforening eller i en specialforening skal have en formue på mindst 10 mio. kr. Andelsklassens formue skal senest 3 måneder efter, at bestyrelsen har truffet beslutning om etablering enten være tegnet, eller der skal foreligge en ubetinget garanti fra et pengeinstitut eller et forsikringselskab om tegning af andele for mindst 10 mio. kr.

Stk. 3. Senest 8 hverdage efter at bestyrelsen har truffet beslutning om etablering af en andelsklasse skal meddelelse herom indsendes til Finanstilsynet. Meddelelsen skal indeholde oplysninger om andelsklassens karakteristika og principperne for fordeling af omkostninger, jf. stk. 5.

Stk. 4. En andelsklasse har ikke fortrinsret til nogen andel af afdelingens formue, herunder eventuelle klassespecifikke aktiver. Den har alene ret til en del af afkastet af formuen, herunder en del af afkastet af den fælles portefølje og afkastet af de klassespecifikke aktiver.

Stk. 5. Er en afdeling opdelt i andelsklasser, skal bestyrelsen fastsætte principper for fordeling af omkostninger mellem andelsklasserne, således at hver andelsklasse kun bærer sin andel af afdelingens fælles omkostninger samt de særlige omkostninger, der er forbundet med andelsklassens specifikke karakteristika. Finanstilsynet kan påbyde en bestyrelse for en forening at ændre omkostningsfordeling, der er nævnt i 1. pkt., hvis en andelsklasse efter de principper, der er nævnt i 1. pkt., pålægges omkostninger, der ikke kan henføres til andelsklassen.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om andelsklasser, herunder bestemme, at visse typer af andelsklasser ikke kan etableres.«

6. I § 10, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) bestyrelsens mulighed for at etablere andelsklasser, herunder hvilke typer andelsklasser, bestyrelsen kan etablere og disse andelsklassers karakteristika, jf. § 9 a, stk. 1,«.

Nr. 6-30 bliver herefter nr. 7-31.

7. I § 10, stk. 1, nr. 19, der bliver nr. 20, udgår: », der investerer i obligationer,«.

8. § 10, stk. 1, nr. 20, der bliver nr. 21, affattes således:

»21) at medlemmerne af en forening eller en afdeling alene hæfter med deres andele,«.

9. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. En forening, der har andelsklasser, skal på foreningens hjemmeside på internettet oplyse hvilke andelsklasser, der er oprettet i foreningens afdelinger. Foreningen skal ligeledes give oplys-

ninger om de karakteristika, der gælder for hver andelsklasse, samt om principperne for fordeling af omkostninger, jf. § 9 a, stk. 5.«

10. I § 11 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Finanstilsynet kan fastsætte bestemmelser om på hvilke vilkår, udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 11, kan markedsføre deres andele her i landet.«

11. I § 21, *stk. 2 og 4*, der bliver *stk. 5*, indsættes efter »*stk. 3*«: »og 4«.

12. I § 21 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* De beføjelser, der udøves af foreningens generalforsamling, tilkommer på generalforsamlingen medlemmerne af en andelsklasse i en afdeling, for så vidt angår

- 1) ændring af andelsklassens specifikke karakteristika,
- 2) andelsklassens afvikling og
- 3) andre spørgsmål, der udelukkende vedrører andelsklassen.«

Stk. 4-6 bliver herefter *stk. 5-7*.

13. I § 21, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, indsættes efter »medlem«: »,«.

14. I § 34, *stk. 5*, ændres »den finansielle virksomheds« til: »foreningens« og »virksomhedens« ændres til: »foreningens«.

15. To steder i § 34, *stk. 6*, ændres »den finansielle virksomhed« til: »foreningen«.

16. I § 38, *stk. 1*, indsættes efter »forening«: »eller dens investeringsforvaltningsselskab« og efter »foreningen« indsættes: »eller dens investeringsforvaltningsselskab«.

17. I § 38, *stk. 2*, indsættes efter »forening«: »eller dens investeringsforvaltningsselskab«.

18. I § 44, *stk. 2*, indsættes efter »forening«: »eller afdeling«.

19. I § 59, *stk. 2*, ændres »indskydere« til: »investorer«.

20. I § 73, *stk. 2*, udgår: », der anbringer formuen i obligationer,«.

21. I § 74, *stk. 5*, ændres »pålægge« til: »påbyde«.

22. I § 78, *stk. 3*, ændres », dog således at foreningerne selv skal sørge for bekendtgørelse heraf i Statstidende efter aktieselskabslovens § 158, *stk. 1*« til: ». Foreningen skal bekendtgøre fusions-, spaltning, sammenlægnings- og delingsdokumenter i Statstidende«.

23. I § 81, *stk. 1*, ændres »kapital« til: »formue«.

24. I § 83 ændres »Aktieselskabslovens § 123 kan ikke fraviges.« til: »Foreningen skal snarest ved en bekendtgørelse i Statstidende med et varsel af mindst tre måneder opfordre foreningens kreditorer til at anmelde deres krav. Meddelelse om indrykningen skal samtidig sendes til alle kendte kreditorer.«

25. Efter § 86 indsættes:

»Andelsklassers ophør

§ 86 a. Beslutning om afvikling af en andelsklasse træffes af andelsklassens medlemmer på en generalforsamling, jf. dog stk. 2. Hvis andelsklassens medlemmer ikke ønsker deres andele overført til en anden andelsklasse, gennemføres afviklingen ved, at afdelingen indløser samtlige andele, som er udstedt i andelsklassen.

Stk. 2. Opfylder en andelsklasse ikke formuekravene i § 9 a, stk. 2, senest 3 måneder efter at bestyrelsen har truffet beslutning om etablering, skal foreningen afvikle andelsklassen ved at tvangsindløse samtlige andele, som er udstedt af andelsklassen, uden forudgående generalforsamlingsbeslutning. Opfylder en andelsklasse ikke formuekravet i § 9 a, stk. 2, og har den ikke tilvejebragt den foreskrevne formue inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, skal foreningen ligeledes afvikle andelsklassen ved at tvangsindløse samtlige andele, som er udstedt af andelsklassen, uden forudgående generalforsamlingsbeslutning. Ved tvangsindløsning skal medlemmerne dog have tilbud om at overføre deres andele til en anden andelsklasse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en forening at afvikle en andelsklasse, hvis andelsklassen ikke har påbegyndt sin virksomhed senest 12 måneder efter bestyrelsen har truffet beslutning om andelsklassens etablering.

Stk. 4. Når en andelsklasse er afviklet, skal foreningen straks orientere Finanstilsynet herom med angivelse af årsagen til beslutningen samt oplyse hvem, der har truffet beslutningen.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fratage en forening retten til at have andelsklasser.«

26. § 108, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En investeringsinstitutforening eller afdeling heraf må højst investere 75 pct. af sin formue i en forening eller et udenlandsk investeringsinstitut, dog højst 20 pct. i en erhvervsudviklingsforening. Såfremt foreningen eller det udenlandske investeringsinstitut er opdelt i afdelinger, gælder de i 1. pkt. nævnte grænser på afdelingsniveau, således at investeringsinstitutforeningen eller afdelingen kan have hele sin formue placeret i en forening, fordelt på mindst to afdelinger.«

27. Efter § 109 udgår overskriften: »Erhvervsudviklingsforeninger«.

28. I § 110 a, stk. 1, ændres »Virksomheder« til: »Foreninger.

29. I § 110 a, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »samt«: »i andele«.

30. I § 110 b, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»Medlemmerne hæfter alene med deres andele.«

31. I § 110 c, stk. 1, udgår: »af Finanstilsynet godkendt«.

32. § 110 d, stk. 1, affattes således:

»En forening kan inden for 1 måned efter, at foreningen er gyldigt stiftet, anmode Finanstilsynet om at blive registreret som professionel forening. Finanstilsynet registrerer foreningen som professionel forening, når

- 1) foreningens bestyrelse erklærer, at kravene i §§ 110 a-110 c er opfyldt,
- 2) medlemmerne af foreningens bestyrelse opfylder kravene i §§ 31 og 32,
- 3) foreningen har valgt et depotselskab, som skal yde tilstrækkelig finansiel og faglig sikkerhed for reelt at kunne udøve hvervet,
- 4) foreningen eller en afdeling i foreningen har en indbetalt formue på mindst 25 mio. kr., jf. § 110 a, stk. 4, og § 110 b, stk. 2, eller der foreligger en ubetinget garanti afgivet af et pengeinstitut eller et forsikringsselskab om tegning af andele for mindst 25 mio. kr., og
- 5) foreningen har hovedkontor og hjemsted her i landet.«

33. I § 110 d, stk. 2, 1. pkt., udgår: »eller ophør«.
34. § 110 d, stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. Samtidig med anmodningen i stk. 1 kan foreningen foretage anmeldelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, med henblik på at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen foretager de nødvendige selskabsretlige registreringer.«
35. I § 110 e, stk. 1, 1. pkt., udgår: »heri«.
36. I § 110 g, stk. 1 og 2, ændres »fusion, spaltning« til: »sammenlægning, deling«.
37. I § 110 g, stk. 3, ændres »fusionen, spaltningen« til: »sammenlægningen, delingen« og to steder ændres »fusions-, spaltnings-« til: »sammenlægnings-, delings-«.
38. I § 110 j, stk. 1, ændres »kapital« til: »formue«.
39. I § 110 m, stk. 1, indsættes efter »§ 3,«: »§ 9 a, stk. 1, 2, 4-6,« og »§ 83, stk. 2 og 3,« ændres til: »§ 83 og § 86 a, stk. 1-3 og 5«.
40. I § 113, stk. 1, ændres »§§ 6, 30-32« til: »§§ 6, 9 a, 30-32«, og »og 86« ændres til: », 86 og 86 a«.
41. I § 114 b, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:
»Medlemmerne hæfter alene med deres andele.«
42. I § 114 f, stk. 1, indsættes efter »§ 9,«: »§ 9 a,« og »og 78-86« ændres til: »,78 og 80-86 a«.
43. I § 114 f, stk. 2, indsættes efter »§ 8,«: »§ 9 a,« og »80-82 og 86« ændres til: »80-82, 86 og 86 a«.
44. I § 115, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »instrumenter«: »eller i likvide midler«.
45. I § 115, stk. 2, ændres », pengeinstitutter eller fondsmæglerselskaber« til: »eller pengeinstitutter«.
46. I § 132 indsættes efter »§ 6, stk. 1,«: »§ 9 a, stk. 3-5,« og »§§ 77 a,« ændres til: »§ 77 a, § 86 a, stk. 2 og 4, §§«.
47. I § 133, stk. 2, ændres »værdipapirer« til: »andele«.

§ 5

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1274 af 31. oktober 2007, som senest ændret ved lov nr. 906 af 12. september 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 19, stk. 4, ændres », og en kontoførende forening, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger.« til: ». Et investeringsselskab som nævnt i stk. 2 omfatter heller ikke en kontoførende forening, der opfylder betingelserne i § 2, 2.-4. pkt., i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger.«

§ 6

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 24. oktober 2006, som senest ændret ved lov nr. 906 af 12. september 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 16 C, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »indskud«: », jf. stk. 16«.

2. I § 16 C indsættes efter stk. 15 som nyt stykke:

»Stk. 16. Det er en betingelse for, at der foreligger en udloddende forening, at beviserne i foreningen eller afdelingen berettiger alle medlemmer til samme forholdsmæssige andel af årets afkast af hvert enkelt aktiv eller passiv i foreningen eller afdelingen. Beviserne i en udloddende forening skal ligeledes berettige alle medlemmer til samme forholdsmæssige andel af samtlige årets udgifter i foreningen eller afdelingen bortset fra omkostninger ved foreningens eller afdelingens køb og salg i forbindelse med medlemmernes ind- og udtræden. De forholdsmæssige afkast m.v. opgøres efter forholdet mellem bevisets pålydende og pålydende af samtlige beviser i foreningen eller afdelingen. En forening mister dog ikke sin status som udloddende forening, selvom beviser i perioden fra indkomstårets udgang indtil førstkommende generalforsamling handles eller udstedes uden ret til udbytte.«

§ 7

I lov om beskatning af medlemmer i kontoførende investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 471 af 23. maj 2006, foretages følgende ændring:

1. I § 2 indsættes efter 1. pkt.:

»Det er en betingelse for beskatning efter denne lov, at alle medlemmer er berettiget til samme forholdsmæssige andel af årets afkast af hvert enkelt aktiv eller passiv i foreningen eller afdelingen. Andelene i en kontoførende forening skal ligeledes berettige alle medlemmer til samme forholdsmæssige andel af samtlige årets udgifter i foreningen eller afdelingen bortset fra omkostninger ved foreningens eller afdelingens køb og salg i forbindelse med medlemmernes ind- og udtræden. De forholdsmæssige afkast m.v. opgøres efter forholdet mellem andelens pålydende og pålydende af samtlige andele i foreningen eller afdelingen. 2.-4. pkt. gælder ikke pensionsafkastskattepligtige medlemmer.«

§ 8

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 898 af 4. september 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 29, stk. 3, affattes på følgende måde:

»Stk. 3. Konkursboet kan kun ændre bidrag og lignende, hvis ændringen er begrundet i hensynet til de markedsmæssige vilkår og der samtidig er konstateret et behov for yderligere midler til administrationen af boet. Ændringer skal varsles skriftligt senest 3 måneder før de skal træde i kraft«

2. I § 39, stk. 2, indsættes efter »§ 33 c, stk.«: »1, 2 og«.

§ 9

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 18. september 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 54, stk. 1, indsættes efter »§ 20, stk. 1-3,«: »§ 21, stk. 1 og 2,«.

§ 10

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret ved § 3 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, og § 4 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 2 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* For leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder, jf. § 3 b nr. 3 og 4, finder § 66, stk. 2, anvendelse.«

2. Efter § 3 a indsættes:

»§ 3 b. I denne lov forstås:

1) *Outsourcing*:

En firmapensionskasses henlæggelse af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør.

2) *Outsourcingvirksomhed*:

En firmapensionskasse, der outsourcer aktiviteter til en leverandør.

3) *Leverandør*:

En virksomhed, som varetager outsourcete opgaver for firmapensionskassen.

4) *Videreoutsourcing*:

En leverandørs outsourcing af opgaver, som denne varetager i henhold til en aftale med firmapensionskassen, til en underleverandør og underleverandørens eventuelle videre outsourcing af opgaverne til næste led i kæden af underleverandører samt eventuel videre outsourcing til andre led i kæden af underleverandører.«

3. Efter § 30 indsættes:

»§ 30 a. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om outsourcing vedrørende

1) firmapensionskassens ansvar og kontrol med en leverandør, herunder dennes videreoutsourcing,

2) firmapensionskassens pligt til at underrette Finanstilsynet senest samtidig med outsourcingkontraktens indgåelse,

3) firmapensionskassens interne retningslinjer for outsourcing, og

4) krav, som firmapensionskassen som minimum skal sikre, at leverandøren til enhver tid opfylder, og som skal være aftalt i outsourcingkontrakten.

Stk. 2. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at firmapensionskassens outsourcing skal bringes til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist, hvis outsourcingkontrakten eller dennes parter ikke opfylder reglerne fastsat i medfør af stk. 1.«

4. § 46 d, stk. 1, nr. 11, affattes således:

»11) Kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A, hvis markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union.«

5. I § 66 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation

uden retskendelse få adgang til leverandøren og underleverandøren med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.«

§ 11

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 8. juli 2008, som ændret ved § 7 i lov nr. 515 af 17. juni 2008 og § 7 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 23 b indsættes:

»§ 23 c. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om outsourcing vedrørende

1) Arbejdsmarkedets Tillægspensions ansvar og kontrol med en leverandør, herunder dennes videreoutsourcing,

2) Arbejdsmarkedets Tillægspensions pligt til at underrette Finanstilsynet senest samtidig med outsourcingkontraktens indgåelse,

3) Arbejdsmarkedets Tillægspensions interne retningslinjer for outsourcing, og

4) krav, som Arbejdsmarkedets Tillægspension som minimum skal sikre, at leverandøren til enhver tid opfylder, og som skal være aftalt i outsourcingkontrakten.

Stk. 2. Outsourcing, outsourcingvirksomhed, leverandør og videreoutsourcing forstås på samme måde som i § 5 i lov om finansiel virksomhed med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 3. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions outsourcing skal bringes til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist, hvis outsourcingkontrakten eller dennes parter ikke opfylder reglerne fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 4. For leverandører og underleverandører til outsourcingkontrakter, jf. stk. 2, finder § 27 b, stk. 1 og 3, anvendelse.«

2. § 26 b, stk. 1, nr. 11, affattes således:

»11) Kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A, hvis markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union.«

3. § 27, stk. 1, affattes således:

»Finanstilsynet påser overholdelsen af § 23, stk. 6, §§ 23 b, 23 c og 24 a, § 24 b stk. 3-9, §§ 24 c og 24 d samt kapitlerne 6, 7 a og 8 i denne lov.«

4. I § 27 b, stk. 1, ændres »Arbejdsmarkedets Tillægspension« til: »Arbejdsmarkedets Tillægspension, leverandører og underleverandører«.

5. I § 27 b indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til leverandører og underleverandører med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5

§ 12

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som ændret ved § 8 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, og § 8 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 c indsættes:

»§ 4 d. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om outsourcing vedrørende
1) Lønmodtagernes Dyrtidsfonds ansvar og kontrol med en leverandør, herunder dennes videreoutsourcing,

2) Lønmodtagernes Dyrtidsfonds pligt til at underrette Finanstilsynet senest samtidig med outsourcingkontraktens indgåelse,

3) Lønmodtagernes Dyrtidsfonds interne retningslinjer, og

4) krav, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond som minimum skal sikre, at leverandøren til enhver tid opfylder, og som skal være aftalt i outsourcingkontrakten.

Stk. 2. Outsourcing, outsourcingvirksomhed, leverandør og videreoutsourcing forstås på samme måde som i § 5 i lov om finansiel virksomhed med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 3. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at Lønmodtagernes Dyrtidsfonds outsourcing skal bringes til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist, hvis outsourcingkontrakten eller dennes parter ikke opfylder reglerne fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 4. For leverandører og underleverandører til outsourcingkontrakter, jf. stk. 2, finder § 10 b, stk. 1 og 3, anvendelse.«

2. § 6 b, stk. 1, nr. 11, affattes således:

»11) Kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A, hvis markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union.«

3. § 10, stk. 1, affattes således:

»Finanstilsynet påser overholdelsen af §§ 4 b-4 d og 5, § 5 a, stk. 3-9, §§ 5 b og 5 c samt kapitlerne 4 og 5 i denne lov.«

4. I § 10 b, stk. 1, ændres »Lønmodtagernes Dyrtidsfond« til: »Lønmodtagernes Dyrtidsfond, leverandører og underleverandører«.

5. I § 10 b indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til leverandører og underleverandører med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5

§ 13

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 154 af 7. marts 2006, som bl.a. er ændret ved § 1 i lov nr. 496 af 6. juni 2007, § 10 i lov nr. 108 af 7. februar 2007, og senest ændret ved § 9 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. § 69, stk. 1, nr. 11, affattes således:

»11) Kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A, hvis markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union.«

§ 14

I lov nr. 517 af 17. juni 2008 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love, foretages følgende ændring:

1. § 14 affattes således:

»§ 14. §§ 1, 2 og 4-12 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. § 3 gælder ikke for Færøerne.

Stk. 3. §§ 1, 2, 6 og 10 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 4. §§ 4, 5 og 9 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.«

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 33-45, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 3. Lovens § 4-7 træder i kraft den 1. juli 2009 og har virkning fra den 1. januar 2010. For oprettelse af andelsklasser i nystiftede afdelinger eller i afdelinger, der ved oprettelsen af andelsklasser blev beskattet efter aktieavancebeskatningslovens § 19, har loven virkning fra den 1. juli 2009.

Stk. 4. Fondsmæglerselskaber, der ved lovens ikrafttræden administrerer en eller flere kollektive investeringsordninger, jf. § 115 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., kan fortsætte med at administrere disse kollektive investeringsordninger, såfremt de administrerede kollektive investeringsordninger anmeldes til Finanstilsynet inden den 1. september 2009.

Stk. 5. Lovens § 9 træder i kraft den 1. juni 2009. § 9 har virkning for indberetninger, der skulle have været indsendt til Finanstilsynet senest den 1. juni 2009 og efterfølgende.

§ 16

Stk. 1. Lovens §§ 1-7 og 9-13 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. § 8 gælder ikke for Færøerne.

Stk. 3. §§ 1-4, 9, 10 og 13 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 4. §§ 1-4 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Indhold
  - 2.1. Videregivelse af kundeoplysninger
  - 2.2. Outsourcing
  - 2.3. Hvidvask
  - 2.4. Andelsklasser
  - 2.5. Øvrige ændringer
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Miljømæssige konsekvenser
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Forholdet til EU-retten
8. Høring
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række forskellige ændringer i den finansielle lovgivning.

Det drejer sig for det første om reglerne om videregivelse af oplysninger. Forslaget skal blandt andet være med til at sikre forbrugernes tillid til elektroniske pengeoverførsler, idet det gøres lettere at forfølge et berettiget krav, der er opstået ved en fejloverførsel. Med forslaget vil det blive muligt at videregive kundeoplysninger uden samtykke i forbindelse med fejloverførsler af penge. Derudover vil det også blive muligt uden samtykke at videregive oplysninger om kundeforhold til administrationsfællesskaber til brug for rådgivning af kunden om dennes livsforsikrings- og pensionsordninger, samt de personforsikringer, der indgår i disse ordninger. Forslaget skal hjælpe til, at kunderne kan få en bedre helhedsorienteret rådgivning, uden at kunden først skal indsende skriftligt samtykke.

Lovforslaget har desuden til formål at sikre, at Finanstilsynet mere effektivt kan føre tilsyn med outsourcingvirksomhedernes outsourcing af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Virksomheder underlagt Finanstilsynets tilsyn outsourcer i stigende omfang opgaver til eksterne leverandører, herunder til koncernselskaber og til virksomheder, der er stiftet af en eller flere virksomheder underlagt Finanstilsynets tilsyn i fællesskab. Outsourcing sker både til virksomheder med hjemsted i Danmark og til virksomheder med hjemsted i andre lande inden og uden for EU/EØS. Særligt på IT-området har de danske virksomheder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, outsourcet i betydeligt omfang, og igennem de seneste år er der sket en koncentration af it-driften hos en enkelt leverandør. Som eksempler på lande, som de tilsynsbelagte virksomheder outsourcer opgaver til uden for EU/EØS kan nævnes Indien, Sri Lanka, Filippinerne og Rusland. Det må formodes, at de tilsynsbelagte virksomheder også i fremtiden vil outsource mere og mere, og at der måske også i den forbindelse vil ske en øget afhængighed til enkelte leverandører eller til leverandører med hjemsted i samme land, hvilket i sig selv kan indebære nye risici. De tilsynsbelagte virksomheders øgede brug af outsourcing nødvendiggør således, at Finanstilsynet får øgede muligheder for at føre tilsyn med de outsourcete aktiviteter.

Lovforslaget ændrer i lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel mv., lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyrftidsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med henblik på at fastsætte nærmere generelle regler om outsourcing, der er inspireret af internationale standarder.

Dernæst indeholder lovforslaget en række ændringer i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Ændringerne har til formål at styrke indsatsen mod kriminalitet og terrorisme ved at skærpe den gældende hvidvasklov på en række områder.

Der foreslås en pligt for de virksomheder og personer, der er omfattet af loven, til at være opmærksomme på kundeaktiviteter, der har tilknytning til lande eller territorier, hvor der efter det internationale samfunds vurdering er en særlig risiko for hvidvask og terrorfinansiering, og det gøres strafbart at undlade at undersøge formålet med sådanne aktiviteter, ligesom det gøres strafbart at undlade at undersøge formålet med komplekse eller usædvanligt store transaktioner og usædvanlige transaktionsmønstre set i forhold til kunden.

Derudover foreslås en pligt til at sikre, at den, der angiver at optræde på en kundes vegne, rent faktisk er beføjet hertil, samt pligt til at sikre sig den befuldmægtigedes identitet. Endvidere præciseres Advokatsamfundets rolle som myndighed over for advokater på hvidvaskområdet.

De foreslåede ændringer på hvidvaskområdet er i overensstemmelse med anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF), der er et mellemstatsligt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som Danmark er medlem af.

Der foreslås derudover en pligt for tilsynsmyndighederne til også at påse, at virksomheder og personer omfattet af loven overholder Den Europæiske Unions regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Med lovforslaget præciseres det, at tilsynsmyndighederne kan påbyde de omfattede virksomheder og personer inden for en af myndigheden fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af reglerne.

Endelig udvides kravet om en »compliance officer« til at omfatte virksomheder, der erhvervsmæssigt udøver virksomhed med valutaveksling eller overførsel af penge og andre værdier og udlånsvirksomheder, leasingselskaber, kortudstedere m.v., og til at omfatte alle regler på området.

Dernæst foreslås en række ændringer i lov om investeringsforeninger og specialforening samt andre kollektive investeringsordninger m.v.. Formålet med lovforslaget er bl.a. at etablere et særligt juridisk og tilsynsmæssigt grundlag for at etablere andelsklasser i investeringsforeninger, specialforeninger, hedgeforeninger, godkendte fåmandsforeninger og professionelle foreninger. Forslaget vil medføre muligheder for produktudvikling, stordriftsfordele og lettelser af de administrative byrder, blandt andet i form af besparelser i forhold til regnskabsaflæggelse og generel administration. Dette vil samtidig være til gavn for investorerne og gøre de danske investeringsforeninger mere konkurrencedygtige på det europæiske marked.

Endelig indeholder lovforslaget ændringer, der skal sikre mere konvergens i gennemførelsen af EU-regulering og at styrke tilsynssamarbejdet inden for EU. Baggrunden er, at Justeringen af mandatet giver tilsynsmyndighederne i EU mulighed for at overveje hensynet til den finansielle stabilitet i andre medlemslande eller i lande som fællesskabet har indgået aftale med, og at følge de europæiske tilsynskomiteers anbefalinger. Baggrund for forslaget er en beslutning truffet på et Økofin-rådsmøde, hvor det blev vedtaget, at medlemslandenes tilsynsmyndigheder skal inddrage en europæisk dimension i deres arbejde.

Lovforslaget indeholder herudover en række mindre ændringer samt ændringer af redaktionel karakter.

2. Indhold

2.1. Videregivelse af kundeoplysninger

Ifølge de gældende regler i lov om finansiell virksomhed må finansielle virksomheder ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige kundeoplysninger, som de under udøvelsen af deres virksomhed er blevet bekendt med. Reglerne forhindrer som udgangspunkt, at et pengeinstitut oplyser identiteten på den, der ved en fejloverbørsel modtager penge.

Fejloverbørsler kan forekomme i en række situationer. En afsender af penge kan for eksempel overføre penge til en forkert modtager. Denne type fejloverbørsler kan ske i forbindelse med en netbankoverførsel, hvor den, der overfører penge, taster et forkert kontonummer, eller når en person anmoder om en pengeoverførsel, men oplyser et forkert kontonummer til sit pengeinstitut. Fejloverbørsler omfatter også situationerne, hvor en modtager af en betalingskorttransaktion taster et lavere beløb end aftalt med indehaveren af et betalingsmiddel, eller når en korttransaktion afvises, fordi der ikke er dækning på betalernes konto.

I medfør af de gældende regler i lov om finansiel virksomhed kan et pengeinstitut ikke videregive navn og adresse på den, som er blevet beriget ved en fejloverførsel. Ved overførsler til en forkert konto har Finanstilsynet udtalt, at videregivelse af en kontohavers identitet kan ske, hvis pengeinstituttet har forsøgt at gennemføre en frivillig tilbageførsel samt klart og tydeligt har anmodet kontohaver om samtykke til at videregive oplysninger vedrørende dennes identitet samt modtaget et sådan. Det er endvidere en forudsætning efter Finanstilsynets praksis, at beløbet er modtaget uberettiget og i ond tro.

Det har i praksis været et problem at administrere de gældende regler, fordi der har været tale om subjektive kriterier som f.eks. ond tro, ligesom det har været forbundet med store praktiske vanskeligheder at få et samtykke fra den der ved en fejl har fået overført penge. I nogle situationer har reglerne derfor forhindret forbrugere, der har foretaget en fejloverførsel i at forfølge deres krav. For at gøre reglerne nemmere at administrere i praksis foreslås det, at et pengeinstitut uden samtykke skal kunne videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til den, der har overført penge til den pågældende kunde. Herved får den pågældende mulighed for at forfølge det krav mod kunden, som er opstået ved fejloverførslen af penge til den pågældende kundes konto. Ændringen af videregivelsesreglerne vil endvidere sikre forbrugernes tillid til elektroniske pengeoverførsler, fordi det bliver lettere at rette fejloverførsler.

Det foreslås derfor at lempe reglerne om videregivelse af oplysninger om en kundes navn og adresse i forbindelse med overførsler af penge. Hensynet til, at den person, som taber penge ved en fejloverførsel, får mulighed for at få oplyst identiteten på den person, der muligvis er blevet beriget, vejer tungere end hensynet til at hemmeligholde identiteten på den muligvis berigede person.

Lov om finansiel virksomhed har hidtil endvidere været til hinder for, at et pengeinstitut videregiver navn og adresse på den, som ved en betalingstransaktion ender med at betale et lavere beløb end aftalt med betalingsmodtageren, for eksempel som følge af en fejlindtastning på en dankortautomat. Det samme har været tilfældet, hvor en betalingsanmodning er blevet afvist, fordi der ikke er dækning på betalerens konto. Efter Finanstilsynets praksis har pengeinstitutter ikke kunnet videregive oplysninger om identiteten på kortindehaveren, fordi et mellemværende mellem en køber og en forretning og den manglende betaling ikke har haft en sammenhæng med kundens øvrige forhold til pengeinstituttet.

Det foreslås derfor også at lempe reglerne om videregivelse af oplysninger om en kundes navn og adresse i tilknytning til fejlagtige betalingstransaktioner. Hensynet til, at den forretningsdrivende får mulighed for at søge sit tab dækket, findes også her at burde veje tungere, end hensynet til den kunde, som fejlagtigt er blevet beriget. Det skyldes dels, at der herved vil kunne bidrages til at sikre tilliden til moderne betalingsmidler, dels, at det ikke har været hensigten med reglerne om videregivelse, at disse skal give beskyttelse til en person, som uretmæssigt bliver beriget som følge af for eksempel en fejlagtig indtastning på en dankortautomat.

Forslaget gør det muligt at videregive oplysninger om en kontohaver til en betalingsmodtager, når kunden har anvendt et betalingsmiddel til at købe varer og tjenesteydelser hos den pågældende.

For at der kan videregives oplysninger ved fejloverførsler og ved fejlagtige transaktioner med betalingsmidler skal pengeinstitutterne først give vedkommende mulighed for selv at føre pengene tilbage ved at varsle videregivelsen, før det kan komme på tale at videregive vedkommendes identitet. Herved får den, der uretmæssigt er blevet beriget mulighed for selv indenfor en rimelig frist, at reagere og eventuelt acceptere at pengene føres tilbage. 14 dage bør som udgangspunkt anses for at være en rimelig frist. Dermed undgår vedkommende, at der videregives oplysninger om den pågældendes identitet.

Ifølge forslaget gælder det dog, at hvis en person har opnået navne- og adressebeskyttelse efter i medfør af lov om Det centrale Personregister, så vil pengeinstituttet ikke være berettiget til at videregive oplysninger om den pågældende kunde. Hermed sikres det, at der ikke ved en fejloverførsel kan opnås adgang til en persons navn og adresse, som man ikke vil kunne opnå ved henvendelse til Folkeregisteret.

Bestemmelserne om fejloverførsler supplerer de generelle regler i persondataloven, der gælder for finansielle virksomheder, ligesom for andre erhvervsvirksomheder.

Den videregivelse af personhenførbare oplysninger, som den foreslåede bestemmelse åbner mulighed for, vurderes at kunne finde sted inden for rammerne af persondataloven og persondatadirektivet. Ifølge persondatalovens kan der ske behandling af oplysninger, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse. Videregivelse af navn og adresse i forbindelse med fejlover-

førsler er nødvendig for, at den person, der har lidt et tab i forbindelse med en fejløverførsel, kan forfølge sit krav over for den person, som måske er blevet beriget. Hensynet til at kunne oplyse identiteten på finansielle virksomheders kunder findes i dette tilfælde at være en berettiget interesse, som overstiger hensynet til at hemmeligholde navnet på den kunde, som er blevet uberettiget beriget. Det bemærkes i den forbindelse, at udlevering af navn og adresse altid skal ske efter en forudgående varsling af kontohaver, som hermed får mulighed for frivilligt at tilbageføre det beløb, som den pågældende er blevet beriget med. Der er endvidere ikke mulighed for videregivelse af navn og adresse, hvis den pågældende har opnået navne- og adressebeskyttelse.

Endvidere får forsikringsselskaber og pensionskasser med forslaget mulighed for at videregive oplysninger om kundeforhold til koncernforbundne forsikringsselskaber, det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab, til et aktieselskab, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ejer fuldt ud og til Arbejdsmarkedets Tillægspension til brug for rådgivning. En helhedsorienteret rådgivning er særlig relevant på forsikrings- og pensionsområdet, fordi mange kunder på grund af ordningernes kompleksitet har svært ved at varetage egne interesser, og fordi mange kunder sjældent er i kontakt med deres forsikringsselskab.

Hvis en kunde selv henvender sig til et forsikringsselskab eller et administrerende selskab i et forsikringsadministrationsselskab og anmoder om rådgivning, kan selskabet altid spørge kunden om de ting, som selskabet har brug for at vide for at kunne rådgive kunden. Hvis kunden ikke selv er i stand til at give de nødvendige oplysninger, kan forsikringsselskabet eller det administrerende selskab efter de gældende regler først indhente oplysninger om kunden i de andre selskaber, når kunden har givet et skriftligt samtykke. Hvis kunden ønsker at indgå en ny forsikringsaftale, skal kunden efter den gældende bestemmelse i § 123, stk. 2, give mundtligt samtykke til videregivelse af oplysninger til brug for indgåelsen af aftalen.

Der kan endvidere forekomme tilfælde, hvor det er relevant for kunden at ændre i sin pensionsordning, uden at kunden er opmærksom på et sådant behov. Kunden har derfor en væsentlig interesse i, at selskabet på eget initiativ kan rådgive kunden herom. Som eksempel kan nævnes, at det indbetalte pensionsbidrag stiger for eksempel på grund af en overenskomstmæssig forhøjelse af pensionsbidraget. Kunden vil ikke på tidspunktet for ændringen have overblik over, hvad bidragsstigningen får af betydning for eksempel for behovet for indbetalinger til en supplerende pensionsordning.

For at kunne rådgive kunden når kunden selv henvender sig, og hvis selskabet selv bliver opmærksom på, at kunden bør rådgives, er der behov for, at der kan videregives oplysninger mellem de selskaber, hvor kundens ordninger er tegnet. Udvekslingen af oplysningerne vil gøre det muligt for forsikringsselskaber at tage højde for kundens samlede aftaler, selvom disse aftaler er indgået i et andet selskab ved rådgivningen af kunden.

Forslaget gør det således muligt for forsikringsselskaberne at videregives oplysninger til brug for rådgivning af kunden, uden først at skulle indhente et samtykke, som en videregivelse til brug for rådgivning efter de gældende regler ville kræve.

De oplysninger, der kan videregives, er alle oplysninger med undtagelse af helbredsmaessige oplysninger og andre oplysninger omfattet af §§ 7 og 8 i persondataloven, herunder race, seksuel overbevisning, religion m.m. Der vil med forslaget ikke være mulighed for at videregive oplysninger omfattet af §§ 7 og 8 i persondataloven, medmindre kundens samtykke foreligger.

Den videregivelse af personhenførbare oplysninger, som den foreslåede bestemmelse åbner mulighed for, vurderes at kunne finde sted indenfor rammerne af persondataloven og persondatadirektivet. De omfattede selskaber har en legitim interesse muligheden for at få lettere adgang til at kunne give kunderne en helhedsorienteret rådgivning. Tilsvarende vil kunderne have en interesse i, at det med de nye videregivelsesregler bliver muligt at yde en mere målrettet rådgivning, fordi kunden i mindre omfang end i dag selv vil skulle fremskaffe oplysninger til brug for rådgivningen.

2.2. Outsourcing

Lovforslaget ændrer i lov om finansiell virksomhed, lov om værdipapirhandel mv., lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med henblik på at fastsætte nærmere generelle regler om outsourcing, der er inspireret af internationale standarder.

Formålet med lovforslaget er blandt andet at sikre, at Finanstilsynet mere effektivt kan føre tilsyn med outsourcingvirksomhedernes outsourcing herunder, at der skabes hjemmel til, at økonomi- og erhvervsministeren kan udstede en generel bekendtgørelse, der blandt andet fastlægger, at virksomhederne skal underrette Finanstilsynet om væsentlige outsourcingkontrakter senest samtidig med indgåelsen. Desuden skal en sådan bekendtgørelse være med til at sikre, at outsourcingvirksomhederne stiller nærmere angivne krav til leverandørerne i outsourcingkontrakterne samt, at virksomhederne til enhver tid har retningslinjer, der er med til at sikre, at virksomhedernes outsourcing sker på betryggende vis.

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til, at økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere generelle regler, der er inspireret af internationale standarder, og som også skal erstatte nuværende generelle bestemmelser om outsourcing i § 71-vejledningerne. De generelle bestemmelser om outsourcing samles således fremover i en bekendtgørelse.

De gældende regler om outsourcing i bekendtgørelse nr. 428 af 9. maj 2007 om de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af virksomhed som værdipapirhandler opretholdes. Det gælder også bekendtgørelse nr. 714 af 21. juni 2007 om kerneopgaver i investeringsforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger, hedgefonde og investeringsforvaltningsselskaber. De gældende regler om outsourcing i lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v. og lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. opretholdes ligeledes.

Med bemyndigelsen vil økonomi- og erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om outsourcingvirksomhedens ansvar og kontrol med leverandøren. Økonomi- og erhvervsministeren vil desuden fastsætte regler om, at outsourcingvirksomheden senest samtidig med indgåelsen skal underrette Finanstilsynet om indgåelse af outsourcingkontrakter med henblik på, at Finanstilsynet til enhver tid har et overblik over outsourcingvirksomhedens brug af outsourcing og nemmere kan føre tilsyn med, om outsourcingen overholder reglerne i bekendtgørelsen.

Endvidere vil økonomi- og erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om videreoutsourcing, idet det ikke bør gøre nogen forskel for reglerens anvendelse, om det er en leverandør eller underleverandør mv., som udfører outsourcingaktiviteten.

Såfremt reglerne i bekendtgørelsen ikke overholdes, kan Finanstilsynet kræve, at den outsourcete aktivitet skal tilbageføres til outsourcingvirksomheden selv eller outsources til en anden leverandør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist. Dermed overlades det til outsourcingkontraktens parter selv at tage stilling til, om og i givet fald hvordan kontrakten skal opsiges eller ophæves som følge af, at outsourcingvirksomheden ikke længere kan modtage den outsourcete tjenesteydelse fra leverandøren.

Herudover foreslås det, at Finanstilsynet fremover skal kunne kræve de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed hos leverandører og underleverandører mv., der varetager outsourcete opgaver for outsourcingvirksomheden. Det er Finanstilsynet som afgør, om oplysningerne er nødvendige for tilsynsvirksomheden, og Finanstilsynet skal kunne få adgang til oplysningerne uden retskendelse, når oplysningerne befinder sig hos en leverandør eller underleverandør mv. med forretningssted i Danmark.

Leverandører og underleverandører med forretningssted uden for Danmark, og som derfor ikke kan forpligtes efter danske regler, skal i henhold til de indgåede outsourcingkontrakter være forpligtet til at udlevere oplysningerne til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan efter nærmere angivne vilkår træffe beslutning om, at outsourcingvirksomheden skal bringe outsourcingaktiviteten til ophør, hvis outsourcingkontrakten samt leverandøren eller underleverandøren mv. ikke lever op til fornævnte krav.

2.3. Hvidvask

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme foreslås en række ændringerne med det formål, at styrke indsatsen mod kriminalitet og terrorisme ved at skærpe den gældende hvidvasklov på en række områder.

Det foreslås, at der indføres en pligt for de virksomheder og personer, der er omfattet af loven, til at være opmærksomme på kundeaktiviteter, der har tilknytning til lande eller territorier, hvor der efter det internationale samfunds vurdering er en særlig risiko for hvidvask og terrorfinansiering, og at undersøge formålet med sådanne aktiviteter, samt at notere og opbevare resultaterne af en undersøgelse.

Endvidere gøres det strafbart at undlade at undersøge formålet med komplekse eller usædvanligt store transaktioner og usædvanlige transaktionsmønstre set i forhold til kunden. Det er i forvejen strafbart at undlade at notere og opbevare resultaterne af en sådan undersøgelse, hvorfor der her i realiteten er tale om en præcisering.

Den gældende hvidvasklov stiller krav om, at virksomheder og personer omfattet af loven skal fastslå, om den, de har kontakt med, handler på egne vegne eller handler på vegne af en anden person eller virksomhed. I sidstnævnte tilfælde skal den reelle ejers identitet afklares ved behørig legitimation. Med lovforslaget indføres yderligere pligt til at sikre, at den, der angiver at optræde på en kundes vegne, rent faktisk er beføjet hertil, samt pligt til at sikre sig den befuldmægtigedes identitet.

Advokatsamfundets rolle som myndighed præciseres, idet det med forslaget fastslås, at Advokatrådet ud fra en risikovurdering skal påse, at advokaterne overholder bestemmelserne på hvidvaskområdet. Heri ligger et krav om et aktivt tilsyn.

Tilsynsmyndighederne får en lovbestemt pligt til også at påse, at virksomheder og personer omfattet af loven overholder Den Europæiske Unions regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Hidtil har tilsynspligten kun omfattet hvidvaskloven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Den Europæiske Unions forordning om oplysninger om indbetalinger ved pengeoverførsler.

Det præciseres i lovforslaget, at henholdsvis Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan påbyde de af tilsynet omfattede virksomheder og personer inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, de regler, der er fastsat i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder, eller organer. Manglende efterlevelse af påbud vil kunne straffes med bøde.

Forpligtelsen til at udpege en person på ledelsesniveau, der skal sikre overholdelse af pligterne efter loven, udvides til at omfatte virksomheder og personer, som erhvervsmæssigt udøver virksomhed med valutaveksling, og til såkaldte »øvrige« personer og virksomheder, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de i bilag 1 til loven nævnte aktiviteter (udlån, leasing, betalingstjenester m.v.), og ansvaret udvides til udover hvidvaskloven at omfatte de regler, der er udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler, samt forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Lovforslaget skal ses på baggrund af anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF), der er et mellemstatsligt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som Danmark er medlem af. Lovforslaget er i overensstemmelse med anbefalingerne fra FATF.

2.4. Andelsklasser

Forslaget giver mulighed for, at bestyrelsen i en investeringsforening kan etablere andelsklasser i en afdeling. Andelsklasser kendes i forvejen fra England, Irland og Luxembourg, hvilket betyder, at en række af de udenlandske investeringsinstitutter som danske investeringsforeninger konkurrerer med på det europæiske marked har andelsklasser.

Etablering af andelsklasser indebærer en mulighed for en underopdeling af de investeringsafdelinger man kender fra gældende ret. Forskellige typer investorer, der i gældende ret er henvist til at investere i forskellige afdelinger under en investeringsforening, kan i henhold til forslaget i stedet vælge at investere i forskellige andelsklasser under den samme afdeling.

Formålet med at indføre andelsklasser er at give den danske investeringsforeningsbranche muligheder for produktudvikling og for at sikre, at danske foreninger er konkurrencedygtige i forhold til andre europæiske investeringsinstitutter på de europæiske markeder. Samtidig med dette formål skal forslaget sikre en høj grad af beskyttelse af investorerne i de foreninger, der etablerer andelsklasser.

En afdelings andelsklasser har grundlæggende den samme investeringspolitik, men kan have forskellige karakteristika, der gør den enkelte andelsklasse særligt egnet til bestemte investorer. Der kan f.eks. være tale om, at én andelsklasse er udloddende, mens én anden er akkumulerende, én er kontoførende, mens andre er bevisudstedende, én andelsklasse udsteder andele i danske kroner, mens én anden udsteder andele i fremmed valuta, og én andelsklasse henvender sig til investorer med frie midler, mens én anden særligt henvender sig

til pensionsopsparere. Forslaget åbner også mulighed for, at man gennem forskelle i omkostningsstruktur og minimumsinvestering vil kunne rette bestemte andelsklasser mod bestemte typer investorer. Således vil den typiske detailinvestor have en præference for en lav minimumsinvestering mod en højere omkostningsprocent, mens storkunder og professionelle investorer typisk vil have en præference for en højere minimumsinvestering mod en lavere omkostningsprocent.

Forslaget skal også ses på baggrund af, at en række investeringsforvaltningsselskaber administrerer investeringsforeninger og specialforeninger, som har afdelinger, der retter henvendelse til forskellige typer investorer, grundlæggende har den samme investeringspolitik, og hvis porteføljer således indeholder de samme værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller foreningsandele m.v.

En lovgivning, der tillader forskellige andelsklasser, vil medføre en række fordele. Såfremt et investeringsforvaltningsselskab kan reducere antallet af afdelinger, letter det selskabets administrative byrder, idet det skal udarbejde færre afdelingsregnskaber, foretage færre handler og foretage færre registreringer. Endvidere vil en forøgelse af en afdelings formue gøre afdelingen mere rentabel. Det forventes, at såvel administrations- som handelsomkostningerne bliver mindre for afdelingerne på grund af stordriftsfordele. Det forventes også, at detailinvestorerne får andel i stordriftsfordelene, idet investeringsforeninger, specialforeninger og hedgeforeninger har til formål at henvende sig til offentligheden og dermed til detailinvestorer. Opdeling i andelsklasser skal derfor også være til gavn for dem.

Videre vil en afdelings opdeling i andelsklasser henvendt til henholdsvis detailinvestorer og professionelle investorer medføre en mere gennemsigtig omkostningsstruktur, da omkostningen pr. andel i andelsklassen henvendt til professionelle investorer vil være mindre end omkostningen pr. andel i andelsklassen til detailinvestorer. I dag, hvor andelsklasser ikke er tilladt, betaler alle investorer i en afdeling som udgangspunkt de samme omkostninger.

Forslaget giver mulighed for, at forskellige typer investorer f.eks. detailinvestorer, engrosinvestorer og professionelle investorer, der ønsker at investere i den samme type finansielle instrumenter (aktier, pengemarkedsinstrumenter, foreningsandele, afledte finansielle instrumenter m.v.) investerer i den samme afdeling, men i forskellige andelsklasser. I dag er det sådan, at disse investorer investerer i forskellige foreninger (detailforeninger, engrosforeninger samt godkendte fåmandsforeninger eller professionelle foreninger) eller i forskellige afdelinger i sådanne foreninger.

Det er fortsat foreningen, der er den juridiske enhed og afdelingerne de økonomiske enheder. Indførelse af andelsklasser skaber hverken nye juridiske eller økonomiske enheder. Foreningen skal således blive ved med at udarbejde regnskaber for de enkelte afdelinger. Oplysninger om en andelsklasses resultat og medlemsformue skal fremgå af regnskabet for afdelingen.

Indførelsen af andelsklasser stiller høje krav til en forenings eller dens investeringsforvaltningsselskabs administrative systemer og regnskabsmæssige praksis samt håndtering og forebyggelse af interessekonflikter. Der er allerede i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og lov om finansiell virksomhed krav til foreningers henholdsvis investeringsforvaltningsselskabers administrative og regnskabsmæssige praksis samt procedurer for håndtering og forebyggelse af interessekonflikter. På samme måde er der krav om, at en forenings depotselskab skal påse, at en forenings udstedelse og indløsning af andele foretages i overensstemmelse med reglerne i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v. og vedtægterne. Disse krav gælder også hvis en forening etablerer andelsklasser.

En andelsklasse har ikke fortrinsret til nogen eller en del af afdelingens aktiver. Det er afdelingen, der er den økonomiske enhed. Det indebærer bl.a., at det er afdelingen, der ejer samtlige aktiver, uanset om de indgår i afdelingens fælles portefølje eller er såkaldte klassespecifikke aktiver. Andelsklasserne ejer således ikke aktiver selv, men den enkelte andelsklasses medlemmer har ret til en del af afkastet af den fælles portefølje samt afkastet af de klassespecifikke aktiver. Andelsklassen bærer samtidig de eventuelle tab, der kan være forbundet med dens særlige karakteristika, f.eks. investering i afledte finansielle instrumenter. Hvis tabene overstiger formuen i en andelsklasse, hæfter alle afdelingens medlemmer for andelsklassens forpligtelser, uanset om de er medlemmer af andelsklassen eller ej. Det er en konsekvens af, at det fortsat er afdelingen, som er den økonomiske enhed.

Afdelingen skal som den økonomiske enhed aflægge regnskab. Foreningen skal derfor ikke udarbejde et særligt regnskab for hver enkelt andelsklasse. De fornødne oplysninger til investorerne i de enkelte andelsklasser skal fremgå af afdelingens regnskab. Da afdelingen er den økonomiske enhed, vil kreditorer have adgang til at søge sig fyldestgjort i hele afdelingens formue og således også i de klassespecifikke aktiver.

Forslaget medfører muligheder for væsentlige stordriftsfordele, fordi afdelingen kun skal aflægge et regnskab, afdelingens værdipapirhandler bliver større, hvilket medfører færre registreringer, end hvis der var flere afdelinger, og foreningen eller dens investeringsforvaltningsselskab skal overvåge færre afdelinger. Det forventes, at disse stordriftsfordele bliver til gavn for alle investorerne. Investeringsforeninger og specialforeninger modtager grundlæggende midler fra offentligheden, og er dermed et tilbud til detailinvestorer. Den nye lovgivning skal derfor også være til gavn for dem. Når der skal udarbejdes færre regnskaber og foretages færre registreringer m.v., bliver der også tale om byrdelettelser for foreningerne og deres investeringsforvaltningsselskab.

De nævnte stordriftsfordele vil også være til gavn for foreningerne og formidlere af andelene, når disse skal markedsføres i udlandet, idet andelene i sig selv bliver mere konkurrencedygtige. Hertil kommer fordelene ved, at investeringsforeninger, der er omfattet af UCITS-direktivet i medfør af dette kan markedsføre deres andele i EU.

Det forventes, at de investorbeskyttelsesforanstaltninger, der allerede er i den gældende lov i form af krav til virksomhedens indretning og procedurer til håndtering og forebyggelse af interessekonflikter er tilstrækkelige set i sammenhæng med kravet om, at bestyrelsen skal udarbejde principper for fordeling af omkostninger. Skulle det forekomme, at en forening eller et investeringsforvaltningsselskab administrerer de nye regler til skade for investorerne, kan den pågældende straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Derudover har Finanstilsynet mulighed for at inddrage investeringsforvaltningsselskabers tilladelse og tilbagekalder foreningers godkendelse, hvis der er tale om grov eller gentagen overtrædelse af lovs bestemmelser.

Indkomstskat

Afdelinger, der opdeler sig i andelsklasser, beskattes efter reglerne for investeringsselskaber. Det er tilfældet, uanset om de efter den almindelige investeringsforeningslovgivning karakteriseres som udloddende foreninger, akkumulerende foreninger eller kontoførende foreninger. Det skal ligeledes gælde, uanset om der efter den almindelige investeringsforeningslovgivning er tale om investeringsforeninger, specialforeninger, hedgeforeninger, fåmandsforeninger eller professionelle foreninger. Beskatning efter reglerne for investeringsselskaber betyder, at afdelingen er skattefri, mens medlemmerne beskattes af årets udlodninger og årets værdistigninger og værditab efter reglerne for kapitalindkomst. De skattemæssige problemstillinger er nærmere gennemgået i bemærkningerne til §§ 5, 6 og 7.

2.5. Øvrige ændringer

Lovforslaget indeholder herudover en række mindre ændringer og præciseringer.

Det foreslås blandt andet at præcisere reglerne om skadesbehandlingsrepræsentanter for forsikringsselskaber, der har tilladelse til forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer). Herved fjernes en uklarhed, der har været, i de gældende regler.

Det foreslås dernæst at indføre mulighed for – trods Finanstilsynets skærpede tavshedspligt – at orientere personer eller virksomheder, som klager over overtrædelser af regler om videregivelse af fortrolige kundeplysninger, om behandlingen af klagen.

Det foreslås desuden, at beløbene for de afgifter, som virksomheder betaler årligt til Finanstilsynet efter § 361 i lov om finansiel virksomhed, ensrettes, således, at alle beløb angives i 2004-niveau.

Lovforslaget indeholder derudover bestemmelser, der lovfæster foreningernes hidtidige praksis om, at investorerne kun hæfter med et beløb svarende til deres andele. Der vil herefter ikke kunne etableres foreninger, hvor investorerne kan tabe mere end det beløb, de har investeret i foreningens andele. Dette er den ordning, hvorved investorbeskyttelsen sikres bedst, og derfor er det fundet hensigtsmæssigt at fastsætte dette i lovgivningen.

Endvidere får Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte bestemmelser om vilkårene for, at EU-investeringsinstitutter, der ønsker at markedsføre sig i henhold til UCITS-direktivet, kan markedsføre sig i Danmark.

På baggrund af erfaringer med registrering af professionelle foreninger, foreslås det at præcisere bestemmelserne for disse, ligesom der er enkelte andre bestemmelser, der præciseres, og bestemmelser, der justeres bl.a. for at ensarte og modernisere terminologien m.v.

Lovforslaget indeholder også forslag om delvist at ophæve det eksisterende forbud i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. mod ændringer af bidragssatser og lignende i et konkursbo efter et realkreditinstitut. Det foreslås således, at kurator får mulighed for at hæve bidragssatsen, hvis det øvrige marked tilsvarende hæver bidraget og der samtidig er et behov for yderligere midler til administrationen af konkursboet.

Endelig indeholder forslaget to bestemmelser om ændring af den gældende lovs § 115 om andre kollektive investeringsordninger. Dels får disse mulighed for at investere mere end 20 pct. af deres formue i likvide midler, dels foreslås det at ophæve fondsmæglerselskabers adgang til at administrere sådanne ordninger, da det ikke er muligt efter EU-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 for markeder for Finansielle Instrumenter (MiFID). De fondsmæglerselskaber, der ved lovens ikrafttrædelse administrerer § 115 ordninger, kan fortsætte hermed, hvis de inden den 1. september 2009 anmelder den kollektive investeringsordning til Finanstilsynet. Når den kollektive investeringsordning ophører, kan fondsmæglerselskabet ikke længere udføre denne aktivitet.

Lovforslaget gennemfører i øvrigt en række mindre præciseringer, konsekvensændringer og ændringer af redaktionel karakter i de finansielle love.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

I forhold til de foreslåede regler om Finanstilsynets deltagelse i tilsynssamarbejde mv. forventes der samlet set et behov for ca. 7.250 timer til øget deltagelse i niveau 3-samarbejdet og 4.750 til øget tilsynssamarbejde. Det svarer til 12.000 timer eller i alt 8 årsværk.

Udgifterne ved det forøgede tilsynssamarbejde med filialer finansieres ved en forøget afgiftsopkrævning for kreditinstitutfilialer og indførelse af en afgift for filialer af forsikringsvirksomheder. De resterende udgifter finansieres via en forøget afgiftsopkrævning for de efter lov om finansiel virksomhed afgiftsbelagte virksomheder efter den faste fordelingsnøgle i loven.

Lovforslaget vil medføre desuden, at Finanstilsynet løbende skal føre tilsyn med foreningers andelsklasser. Lovforslaget vil derfor medføre behov for yderligere to årsværk i Finanstilsynet, som finansieres inden for Finanstilsynets eksisterende ramme.

Der skønnes endvidere at være engangsomkostninger ved tilretning af de administrative skattesystemer på omkring 600.000 kr.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget om muligheden for oprettelse af andelsklasser vurderes at give mulighed for væsentlige stor-driftsfordele på investeringssiden og reduktion i de løbende administrative byrder. Størrelsen heraf afhænger af i hvilket omfang, foreningerne benytter den nye adgang til opdeling i andelsklasser.

[Lovforslaget er i forbindelse med høringen sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsReguleringen (CKR) med henblik på en vurdering af de administrative konsekvenser for erhvervslivet]

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Høring

[Høringsliste indsættes]

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil medføre, at Finanstilsynet løbende skal føre tilsyn med foreningers andelsklasser. Lovforslaget vil derfor medføre behov for yderligere to årsværk i Finanstilsynet, som finansieres inden for Finanstilsynets eksisterende ramme.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Der skønnes at være engangsomkostninger ved tilretning af de administrative skattesystemer på omkring 600.000 kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	[CKR]	Lovforslaget vurderes at give mulighed for væsentlige stordriftsfordele på investeringssiden og reduktion i de løbende administrative byrder. Størrelsen heraf afhænger af i hvilket omfang, foreningerne benytter den nye adgang til opdeling i andelsklasser. [CKR]
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget vurderes ikke at have EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 1, stk. 4)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om ophævelse af § 362, stk. 4, samt forslaget til et nyt § 363, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 46 og 48.

Samtidig foreslås formuleringen af bestemmelsen forenklet. Der er ikke herved tiltænkt en indholdsmæssig ændring.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 15)

Der er tale om en rettelse af henvisningerne, da der ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 ikke var taget højde for de ændringer, der blev gennemført ved lov nr. 527 af 7. juni 2006. Der er således ikke tiltænkt en ændring af gældende ret.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 16)

Det foreslås, at lovens anvendelsesområde udvides, således at alle leverandører og underleverandører som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 24 og 25, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, omfattes af oplysningsforpligtelsen over for Finanstilsynet, jf. § 347, stk. 1, og af reglen om Finanstilsynets adgang til disse virksomheder uden retskendelse, jf. § 347, stk. 5.

Til nr. 4

Der foreslås indsat definitioner af fire begreber til brug for forståelsen af lovforslagets bestemmelser om outsourcing.

(Nr. 22-24)

Definitionen af outsourcing er formuleret med udgangspunkt i Committee of European Banking Supervisors (CEBS) International Guidelines on Outsourcing fra 2006. Med de foreslåede regler er CEBS' standarder dog fraveget på et enkelt punkt. Ved outsourcing forstås ifølge forslaget således alene en finansiell virksomheds henlæggelse af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør.

Der skal være tale om en henlæggelse af et aktivitetsområde, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, og der vil således ikke være tale om outsourcing, hvis aftalen kun vedrører en enkeltstående ydelse, som ikke er tænkt til at indgå i et løbende samarbejde. Aftalen skal på tidspunktet for dens indgåelse, af parterne forudsættes at strække sig over en periode af en vis varighed.

Det er kun outsourcing af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, der er omfattet af lovforslaget. Ved udtrykket væsentlige forstås en beslutning om outsourcing, der går ud over, hvad direktionen normalt kan beslutte, når der tages hensyn til virksomhedens art og størrelse samt til sædvane inden for de enkelte brancher. Der skal således være tale om et aktivitetsområde, der for virksomheden normalt kun kan outsources med bestyrelsens accept. Det er ikke afgørende, om bestyrelsen rent faktisk har godkendt den konkrete outsourcing, hvis f.eks. bestyrelsens beslutning ikke har kunnet afventes uden væsentlig ulempe for virksomheden eller hvis direktionen ved en fejl ikke har overholdt kompetencefordelingen mellem bestyrelsen og direktionen.

Outsourcing af visse aktiviteter kan således gennemføres uden iagttagelse af reglerne om outsourcing. Som udgangspunkt vil en beslutning om, at overlade juridisk rådgivning, uddannelse af medarbejdere, fakturering og lignende til en leverandør ikke kræve iagttagelse af reglerne om outsourcing, idet disse aktiviteter ikke er afgørende eller væsentlige for virksomhedens kerneaktiviteter og derfor heller ikke underlagt Finanstilsynets tilsyn. Det samme gælder for fx funktioner som drift af kantine og drift og vedligeholdelse af lokaler og bygninger m.v.

En outsourcingvirksomhed defineres som en virksomhed omfattet af § 5, stk. nr. 1. Det indebærer, at filialer som nævnt i § 1, stk. 3 er omfattet af definitionen.

(Nr. 25)

Da der med de foreslåede regler stilles skærpede krav til outsourcing, er det nødvendigt at sikre, at disse krav også opfyldes, selv om en eller flere outsourcete opgaver bliver videreoutsourcet til en underleverandør eller dennes underleverandør osv.

Til nr. 5 (§ 5, stk. 7, nr. 1)

Bestemmelsen foreslås udvidet, således at der også henvises til § 126. Dette er en konsekvens af, at § 126 også indeholder det nye solvensbegreb, betegnet solvensbehov, der blev indsat ved lov nr. 576 af 6. juni 2007.

Til nr. 6 (§ 11, stk. 1, 2. pkt.)

Der er tale om en sproglig præcisering.

Til nr. 7 (§ 11, stk. 6)

Der foreslås indsat et nyt *stk. 6* i § 11. Den foreslåede bestemmelse præciserer, at en virksomhed, der har tilladelse til forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer), bortset fra fragtførerens ansvar, til enhver tid skal have en skadesbehandlingsrepræsentant i hvert af de øvrige lande i Den Europæiske Union og i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Af artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (Fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) fremgår, at kravet om at have skadesbehandlingsrepræsentanter gælder, både på det tidspunkt, hvor virksomheden søger om tilladelse samt herefter. I den gældende formulering af loven stilles kravet om at have skadesbehandlingsrepræsentanter formelt set kun på det tidspunkt, hvor virksomheden søger om tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed. Dette præciseres med lovforslaget.

Til nr. 8 (§ 16)

Ændringen af bestemmelsen er en konsekvensrettelse som følge af en tidligere ændring af lov om værdipapirhandel m.v. Kompetencen i medfør af § 2, stk. 1, nr. 12, i lov om værdipapirhandel m.v. overgik fra Fondsrådet til Finanstilsynet pr. 1. januar 2005. Samtidig blev bestemmelsen flyttet til § 2, stk. 2. Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af bestemmelsen.

Til nr. 9 (§ 18, stk. 2)

Den foreslåede affattelse af § 18, *stk. 2*, præciserer, at en ansøgning om tilladelse til forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer) skal være ledsaget af oplysninger om, hvem selskabet vil udpege som skadesbehandlingsrepræsentant i såvel hvert af de øvrige lande i Den Europæiske Union som i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Der foreslås desuden indført en hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om skadesbehandlingsrepræsentanter og deres beføjelser. I den gældende bekendtgørelse om tilladelse til skadesforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber er der fastsat regler om skadesbehandlingsrepræsentanter og deres beføjelser. For at undgå usikkerhed om den eksisterende hjemmel i § 18, stk. 3, 2. pkt., er tilstrækkelig til at fastsætte regler om skadesbehandlingsrepræsentanter og deres beføjelser, foreslås en udtrykkelige hjemmel hertil indført i 18, stk. 2.

Til nr. 10

Med bestemmelsen bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere angivne regler om outsourcing i en bekendtgørelse. I bekendtgørelsen vil økonomi- og erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om outsourcingvirksomhedens ansvar, kontrol, underretning, outsourcingvirksomhedens krav til videreoutsourcing, interne retningslinjer, samt hvilke krav outsourcingvirksomheden kan kræve at leverandøren til enhver tid skal opfylde over for outsourcingvirksomheden.

I medfør af nr. 1 vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav om, at outsourcingvirksomheden har ansvaret for udførelsen af de opgaver, som outsources. Bestyrelsens ansvar for opgavernes løsning kan således ikke outsources. Det følger allerede af de nuværende § 71-vejledninger om outsourcing inden for forskellige områder, at outsourcingvirksomhedens bestyrelse, også efter beslutningen om at outsource væsentlige aktiviteter, har ansvaret for, at disse aktiviteter udføres korrekt.

Det er vigtigt, at outsourcingvirksomheden ved outsourcing af væsentlige aktiviteter kan kontrollere egne risici og samtidig sikre, at de outsourcete aktiviteter lever op til lovens krav. Bekendtgørelsen vil således indeholde regler om, at outsourcingvirksomheden løbende skal føre kontrol med leverandøren og underleverandøren m.v., ligesom der i bekendtgørelsen vil blive stillet krav om, at outsourcingvirksomheden skal overvåge om de aktiviteter, som leverandøren udfører, lever op til gældende regler på området.

Der vil i bekendtgørelsen blive fastsat regler, hvorefter outsourcingvirksomheden skal stille krav til leverandørens anvendelse af underleverandører. Med de foreslåede regler stilles der krav til outsourcingvirksomheden i forbindelse med outsourcing til en leverandør. Det er nødvendigt at sikre, at disse krav også stilles, selv om en eller flere outsourcete opgaver bliver videreoutsourcet til en underleverandør. Ved underleverandør forstås tillige dennes eventuelle underleverandør, og fjernere led i en kæde af underleverandører.

Efter nr. 2 vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav om, at outsourcingvirksomheden skal underrette Finanstilsynet om indgåede eller genforhandlede outsourcingkontrakter senest på det tidspunkt, hvor kontrakterne indgås eller bliver genforhandlet. Finanstilsynet skal ikke godkende aftalerne, men Finanstilsynet skal være underrettet, således at Finanstilsynet har mulighed for at tage højde herfor i forbindelse med gennemførelse og planlægning af tilsynsaktiviteterne. Bekendtgørelsen vil indeholde nærmere regler om formkrav og indholdsmæssige krav til underretningen.

Efter nr. 3 vil økonomi- og erhvervsministeren i bekendtgørelsen fastsætte krav til outsourcingvirksomhedens interne retningslinjer for såvel outsourcingen som varetagelsen af kontrollen med de outsourcete aktiviteter. Retningslinjerne skal være med til at sikre, at outsourcete aktivitetsområder varetages på betryggende vis. I retningslinjerne skal outsourcingvirksomheden bl.a. fastsætte regler for rapportering til bestyrelsen med henblik på, at bestyrelsen løbende har indsigt i, om aktiviteterne udføres tilfredsstillende.

Efter nr. 4 vil der bekendtgørelsen blive fastsat en række krav, som outsourcingvirksomheden som minimum skal sikre, at leverandøren opfylder, og som derfor skal indgå som aftalevilkår i outsourcingkontrakten. Outsourcingvirksomheden skal bl.a. sikre, at leverandøren har den nødvendige kapacitet og de eventuelle tilladelser, der er foreskrevet for at kunne varetage de outsourcete opgaver på en tilfredsstillende måde. Desuden skal kravene give outsourcingvirksomheden mulighed for at sikre, at leverandøren lever op til reglerne på det pågældende område, og at aftalen om outsourcing ikke forringer den ydelse, der outsources. Endvidere skal outsourcingvirksomheden sikre, at leverandøren underretter outsourcingvirksomheden om enhver udvikling, som i væsentlig grad kan påvirke leverandørens evne til at udføre de outsourcete opgaver samt, at leverandøren beskytter fortrolige oplysninger. Ydermere vil der blive fastsat krav i bekendtgørelsen til, at outsourcingvirksomheden skal sikre, at Finanstilsynet som led i tilsynsaktiviteten skal kunne få adgang til oplysninger, som befinder sig hos en udenlandsk leverandør samt at outsourcingvirksomheden skal sikre, at leverandøren uanset ophørsgrund medvirker til, at en outsourcet aktivitet kan overgå til anden leverandør eller tilbageføres til outsourcingvirksomheden. Ved leverandør forstås tillige dennes underleverandør, underleverandørens underleverandør osv.

Outsourcingvirksomheden skal til enhver tid kunne sikre, at leverandøren og outsourcingkontrakten lever op til kravene.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at outsourcingvirksomheden skal bringe en aktivitet om outsourcing til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist. Dette kan komme på tale både i tilfælde, hvor outsourcingkontrakten ikke lever op til kravene i bekendtgørelsen, og hvor det konstateres, at kontraktens parter ikke efterlever kravene i bekendtgørelsen om outsourcing. Inden Finanstilsynet træffer en sådan afgørelse, skal Finanstilsynet give outsourcingvirksomheden mulighed for at få forholdene bragt på plads, medmindre outsourcingvirksomheden gentagne gange har overtrådt kravene, eller hvis Finanstilsynet skønner, at en udsættelse af afgørelsen er formålsløs. Ved fastsættelsen af fristen skal der tages hensyn til de alvorlige følgevirkninger, der kan være ved, at outsourcingvirksomheden i utide skal bringe outsourcingaktiviteten til ophør, og efter omstændighederne kan der tages hensyn til den tid, det tager virksomheden at kontrahere til anden side. Afgørende er, at aktiviteten bliver bragt til ophør, og det er således overladt til outsourcingvirksomheden selv at afgøre, om den i samme forbindelse vil opsige eller ophæve kontrakten med leverandøren.

Det følger af § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at Det finansielle Virksomhedsråd træffer afgørelse, når der er tale om en principiel afgørelse eller en afgørelse, der har videregående betydelige følger for den finansielle virksomhed.

Til nr. 11 (§ 86)

Det præciseres hermed, at bestyrelsen i andelskasser vælges af generalforsamlingen, med mindre denne beføjelse er henlagt til repræsentantskabet.

Til nr. 12 (§ 105)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at § 42 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. blev ændret ved lov nr. 397 af 30. april 2007 om ændring af lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og forskellige andre love. Hermed bliver tidsfristen for anmeldelse af aftaler om delegation af opgaver til Finanstilsynet ens for investeringsforeninger, uanset om disse har overladt den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller ej.

Til nr. 13 (§ 117a)

Fejloverbørsler kan forekomme i en række forskellige situationer. For eksempel kan en afsender af penge overføre pengene til en forkert modtager. Denne type fejlverbørsel kan ske i forbindelse med en netbankoverførsel, ved at den, der overfører penge, taster et forkert kontonummer, eller når en person anmoder sit pengeinstitut om at foretage en pengeoverførsel men oplyser et forkert kontonummer. Fejloverbørsler kan endvidere forekomme, når en modtager af en betalingsmiddeltransaktion taster et lavere beløb end aftalt med indehaveren af et betalingsmiddel, eller når en betalingsanmodning afvises, fordi der ikke er dækning på betalerens konto.

Det foreslås, at lempe reglerne om videregivelse af oplysninger om en kundes navn og adresse i forbindelse med fejlverbørsler af penge. Hensynet til, at den person, som taber penge ved en fejlverbørsel, får mulighed for at få oplyst identiteten på den person, der muligvis er blevet beriget, vejer tungere end hensynet til at hemmeligholde identiteten på den muligvis berigede person. Hertil kommer, at en lempelse af videregivelsesreglerne vil kunne bidrage til at sikre tilliden til moderne betalingsmidler, herunder netbank, fordi den person, der taber penge i forbindelse med en fejlverbørsel får mulighed for at søge sit tab dækket, når den pågældende kan få oplyst identiteten på den muligvis berigede person.

§ 117 i lov om finansiel virksomhed har hidtil som udgangspunkt været til hinder for at et pengeinstitut videregiver navn og adresse på den, som er blevet beriget ved en fejlverbørsel. Efter Finanstilsynets praksis har pengeinstitutter ikke kunnet videregive oplysninger om identiteten på den kontoindehaver, som på grund af en fejlverbørsel er blevet beriget. Ved overførsler til en forkert konto har Finanstilsynet udtalt, at videregivelse af en kontohavers identitet kan ske, hvis pengeinstituttet har forsøgt at gennemføre en frivillig tilbageførsel samt klart og tydeligt har anmodet kontohaver om samtykke til at videregive oplysninger vedrørende dennes identitet. Det er endvidere en forudsætning efter Finanstilsynets praksis, at beløbet er modtaget uberettiget og i ond tro.

Det har i praksis været et problem at administrere de gældende regler, fordi der har været tale om subjektive kriterier som for eksempel ond tro, ligesom det har været forbundet med store praktiske vanskeligheder at få et samtykke fra den der ved en fejl er blevet beriget. I nogle situationer har reglerne derfor forhindret forbrugere, der har foretaget en fejlverbørsel i at forfølge deres krav. For at gøre reglerne nemmere at administrere i praksis foreslås det, at et pengeinstitut uden samtykke skal kunne videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til den, der har overført penge til den pågældende kunde. Herved får den pågældende mulighed for at forfølge det berettigede krav mod kunden, som følger af fejlverbørslen af penge til den pågældende kundes konto. Ændringen af videregivelsesreglerne vil endvidere sikre forbrugernes tillid til elektroniske pengeoverførsler, fordi det bliver lettere at rette fejlverbørsler.

Hensynet til, at den person, som taber penge ved en fejloverførsel, får mulighed for at få oplyst identiteten på den person, der muligvis er blevet beriget, vejer tungere end hensynet til at hemmeligholde identiteten på den muligvis berigede person.

Ifølge det foreslåede § 117 a, stk. 1, 1. pkt., kan et pengeinstitut videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til den, som har overført penge til den pågældende kunde. For at et pengeinstitut efter denne bestemmelse kan videregive navn og adresse på en kunde, er det en betingelse, at den, som har overført penge, kan dokumentere, at den pågældende har overført penge til kunden. Det er derimod ikke et krav, at der foreligger dokumentation for, at der foreligger en fejloverførsel. Begrebet "overført penge" dækker over enhver form for overførsel af penge, som medfører, at penge fra en person overføres til en anden person gennem et pengeinstitut. Bestemmelsen omfatter således enhver form for overførsler fra en konto til en anden konto for eksempel via netbank eller ved overførsler, hvor en kunde henvender sig i sin bank og anmoder om at der foretages en overførsel. Der foreligger også en overførsel af penge, når en check indløses, uanset om beløbet udbetales kontant eller indsættes på en bankkonto.

I forhold til situationen, hvor en person ved en betalingstransaktion ender med at betale et lavere beløb end aftalt med betalingsmodtageren, for eksempel som følge af en fejlindtastning på en dankortterminal, har § 117 i lov om finansiel virksomhed ligeledes hidtil været til hinder for at videregive navn og adresse på den berigede person. Det samme har været tilfældet, hvor en betalingsanmodning er blevet afvist, fordi der ikke er dækning på betalerens konto. Efter Finanstilsynets praksis har pengeinstitutter ikke kunnet videregive oplysninger om identiteten på kortindehaveren, fordi et mellemværende mellem en køber og en forretning og den manglende betaling ikke har haft en sammenhæng med kundens øvrige forhold til pengeinstituttet.

Der er efter det foreslåede § 117 a, stk. 1, 2. pkt., endvidere mulighed for, at et pengeinstitut kan videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til en betalingsmodtager, når kunden har anvendt et betalingsmiddel til at betale for varer og tjenesteydelser hos en betalingsmodtager. Bestemmelsen gør det også muligt for et pengeinstitut at videregive oplysninger om kundens identitet, når betalingsmiddeltransaktionen afvises, fordi der ikke er dækning på kundens konto.

Hensynet til, at den forretningsdrivende får mulighed for at søge sit tab dækket, findes at burde veje tungere end hensynet til den kunde, som fejlagtigt er blevet beriget. Det skyldes dels, at der herved vil kunne bidrages til at sikre tilliden til moderne betalingsmidler, dels at det ikke har været hensigten med reglerne om videregivelse, at disse skal give beskyttelse til en person, som uretmæssigt bliver beriget som følge af for eksempel en fejlagtig indtastning på en dankortterminal.

Lovforslaget gør det muligt at videregive oplysninger om en kontohaver til en betalingsmodtager, når kunden har anvendt et betalingsmiddel til at købe varer og tjenesteydelser hos den pågældende.

For at der kan videregives oplysninger ved fejloverførsler og ved fejlagtige transaktioner med betalingsmidler skal pengeinstitutterne først give den berigede person mulighed for at føre pengene tilbage ved at varsle videregivelsen, før det kan komme på tale at videregive vedkommendes identitet. Herved får den, der uretmæssigt er blevet beriget mulighed for selv indenfor en rimelig frist, at reagere og eventuelt acceptere at pengene føres tilbage. 14 dage bør som udgangspunkt anses for at være en rimelig frist. Dermed undgår vedkommende, at der videregives oplysninger om den pågældendes identitet.

Ifølge lovforslaget gælder det dog, at hvis en person har opnået navne- og adressebeskyttelse efter § 28 i lov om Det centrale Personregister, så vil pengeinstituttet ikke være berettiget til at videregive oplysninger om den pågældende kunde. Hermed sikres det, jf. § 117, stk. 3, at der ikke ved en fejloverførsel kan opnås adgang til en persons navn og adresse, som man ikke vil kunne opnå ved henvendelse til Folkeregisteret, jf. § 42 i lov om Det Centrale Personregister. En person kan således ikke i chikanøst øjemed overføre penge til en anden persons konto med henblik på at opnå udlevering af oplysninger om den pågældendes adresse, som den pågældende ikke ville kunne få gennem en henvendelse til Folkeregisteret, jf. § 42 i lov om Det Centrale Personregister.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at pengeinstituttet er forpligtiget til at rette henvendelse til Det Centrale Personregister, inden det udleverer oplysninger om en kunde, med henblik på at konstatere om den pågældende er omfattet af navne- og adressebeskyttelse. Det er ikke tilstrækkeligt, at pengeinstituttet i sin vars-

lingsskrivelse efter det foreslåede stk. 2 anmoder kunden om at oplyse, om den pågældende har opnået navne- og adressebeskyttelse.

Lovforslaget er en undtagelse til hovedreglen i § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter finansielle virksomheder ikke uberettiget kan videregive eller udnytte fortrolige oplysninger om sine kunder.

Lovforslaget til § 117 a har til formål at gøre det lettere at rette fejloverførsler af penge ved at give pengeinstitutter mulighed for at videregive oplysninger om identiteten på en kunde, hvis det er nødvendigt, fordi den, der er overført penge til, eller fordi kunden, der har anvendt et betalingsmiddel, er blevet beriget i forbindelse med en fejloverførsel. Forslaget hviler på en forudsætning om, at videregivelse kun kan finde sted, hvis den er nødvendig for, at den til hvem oplysningerne videregives kan forfølge en berettiget interesse. Hvis pengeinstituttet har viden om, at den, der skal modtage oplysningerne, vil anvende dem til et andet formål end til at korrigere fejloverførsler, for eksempel chikane, vil det ikke være berettiget at udlevere oplysninger efter bestemmelsen.

De foreslåede regler tager stilling til, hvorvidt et pengeinstitut kan videregive oplysninger om den, som er blevet beriget. Reglerne tager derimod ikke stilling til, hvorvidt den, som hævder at have overført penge til en forkert konto, eller den, der har fået overført for lidt ved en dankorttransaktion, har et berettiget krav. Det følger af de almindelige regler om bevisbyrde, at det er den, der ved en fejl har overført pengene, eller forretningen, som har modtaget for få penge, der har bevis-byrden for, at kravet er berettiget. Det vil således ikke være den kunde, som kravet rettes mod måske længe efter købet, der skal kunne dokumentere, at vedkommende har betalt den korrekte pris i forretningen eller har fået et forkert beløb udbetalt.

Pengeinstituttet bliver ikke med forslaget forpligtet til at videregive oplysninger om sine kunder i de tilfælde, der er omfattet af forslaget, men hvis instituttet vælger at videregive oplysninger om en kundes identitet, skal det først foretage den tidligere omtalte varsling af kunden. Varslingen har til formål at give kunden mulighed for frivilligt at tilbageføre det beløb, som hævdes at være fejlagtigt overført for at undgå, at pengeinstituttet videregiver oplysninger om kundens identitet. Pengeinstituttet skal derfor i sin varselshenvendelse oplyse om baggrunden for, at instituttet overvejer at videregive kundens identitet samt hvem, der vil modtage oplysning om kundens identitet. Videregivelse af navnet på den, der vil modtage oplysning om kundens identitet, er i sig selv en berettiget videregivelse jf. § 117, stk. 1.

Varselsskrivelsen bør give kunden en rimelig frist til at reagere og eventuelt tilbageføre det omtvistede beløb. 14 dage bør som udgangspunkt anses for at være en rimelig frist.

Den videregivelse af personhenførbare oplysninger, som den foreslåede bestemmelse åbner mulighed for, vurderes at kunne finde sted inden for rammerne af persondataloven og persondatadirektivet. Ifølge persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, kan der ske behandling af oplysninger, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse. Videregivelse af navn og adresse i forbindelse med fejloverførsler er nødvendig for, at den person, der har lidt et tab i forbindelse med en fejloverførsel, kan forfølge sit krav over for den person, som måske er blevet beriget. Hensynet til at kunne oplyse identiteten på finansielle virksomheders kunder findes i dette tilfælde at være en berettiget interesse, som overstiger hensynet til at hemmeligholde navnet på den kunde, som muligvis er blevet beriget. Det bemærkes i den forbindelse, at udlevering af navn og adresse altid skal ske ved en forudgående varsling af kontohaver, som hermed får mulighed for frivilligt at tilbageføre det beløb, som den pågældende er blevet beriget med. Der er endvidere ikke mulighed for videregivelse af navn- og adresse, hvis den pågældende har opnået navne- og adressebeskyttelse.

Til nr. 14 (§ 118, stk. 3)

Det foreslås, at oplysninger til brug for rådgivning om personforsikringer samt livsforsikrings- og pensionsordninger af forsikringsselskaber og pensionskasser kan videregives til forsikringsselskaber, som forsikringsselskabet eller pensionskassen er koncernforbundet med, det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsselskab og til et aktieselskab, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ejer fuldt ud og til Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 b, stk. 3, og § 23, stk. 4.

Dog kan helbredsmæssige oplysninger og andre følsomme oplysninger omfattet af §§ 7 og 8 i persondataloven alene videregives, såfremt den, der videregives oplysninger om, har givet sit samtykke hertil.

Lovforslaget er en undtagelse til hovedreglen i § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter finansielle virksomheder ikke uberettiget kan videregive eller udnytte fortrolige oplysninger om deres kunder.

Lovforslaget skal ses i lyset af, at en række pensionskasser og forsikringsselskaber for at minimere omkostningerne til gavn for kunderne har valgt at lade det administrerende selskab i et forsikringsadministrations-selskab varetage administrationen af pensionskassen henholdsvis forsikringsselskabet. Til brug for administrative opgaver kan pensionskassen videregive oplysninger til det administrerende selskab i et forsikringsadministrations-selskab jf. § 118, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Derimod er der i dag ikke mulighed for, at det administrerende selskab anvender disse oplysninger til brug for rådgivning af pensionskassens kunder.

Dette forslag vil gøre det muligt at videregive oplysninger om kundeforhold til brug for rådgivningen af kunderne, således at pensionskassernes rådgivningsforpligtelse helt kan overlades til et administrationsfællesskab.

Lovforslaget afspejler endvidere det forhold, at en forsikrings- eller pensionsordning ofte er spredt ud på flere selvstændige selskaber. En arbejdsmarkedspensionsordning kan for eksempel både indeholde alderspension i et livsforsikringsselskab og en forsikring mod kritisk sygdom i et skadesforsikringsselskab. I dag kan videregivelse af fortrolige kundeoplysninger til brug for rådgivning mellem sådanne selskaber kun ske med kundens samtykke.

Lovforslaget vil gøre det muligt, at forsikringsselskaber, som er koncernforbundne, og det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab kan udveksle oplysninger om kunderne, når det sker til brug for selskabets rådgivning af kunden om dennes livsforsikrings- og pensionsordninger samt de personforsikringer, der indgår i disse ordninger. En helhedsorienteret rådgivning er relevant på forsikrings- og pensionsområdet, fordi mange kunder på grund af ordningernes kompleksitet har svært ved at varetage egne interesser, og fordi mange kunder sjældent er i kontakt med deres forsikringsselskab.

Hvis en kunde selv henvender sig til et forsikringsselskab eller et administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab og anmoder om rådgivning, kan selskabet altid spørge kunden om de ting, som selskabet har brug for at vide for at kunne rådgive kunden. Hvis kunden ikke selv er i stand til at give de nødvendige oplysninger, kan forsikringsselskabet eller et administrationsfællesskab efter de gældende regler først indhente oplysninger om kunden i de andre selskaber, når kunden har givet et skriftligt samtykke. Hvis kunden ønsker at indgå en ny forsikringsaftale, kan kunden efter den gældende bestemmelse i § 123, stk. 2, give mundtligt samtykke til videregivelse af oplysninger til brug for indgåelsen af aftalen.

For så vidt angår rådgivning på kundens initiativ, muliggør forslaget, at der kan udveksles oplysninger mellem for eksempel flere selskaber i en forsikringskoncern, uden at selskabet først skal indhente et skriftligt samtykke fra kunden, hvis kunden ikke selv kan give de nødvendige oplysninger til brug for rådgivning.

Der kan være tilfælde, hvor det er relevant for kunden at ændre i sin pensionsordning. Hvis kunden ikke selv er opmærksom på et sådant behov, har kunden en væsentlig interesse i, at selskabet på eget initiativ kan rådgive kunden herom. Som eksempel kan nævnes, at det indbetalte pensionsbidrag falder, på grund af at den pågældende går ned i tid. Kunden vil ikke på tidspunktet for ændringen have overblik over, hvad bidragsændringen får af betydning for eksempel for behovet for indbetalinger til en supplerende pensionsordning.

For at kunne rådgive kunden i disse situationer kan der være behov for, at der kan videregives oplysninger mellem de selskaber, hvor kundens ordninger er tegnet. Udvekslingen af oplysningerne vil gøre det muligt for forsikringsselskaber ved rådgivningen af kunden at tage højde for kundens samlede aftaler, selvom disse aftaler er indgået i et andet selskab.

Lovforslaget omfatter kun videregivelse til brug for rådgivning om personforsikringer samt livsforsikrings- og pensionsordninger. Ved begrebet personforsikring forstås blandt andet ulykkesforsikringer og syge- og sundhedsforsikringer, dog kun hvis disse personforsikringer indgår i pensionsordningen. Forslaget omfatter endvidere både individuelt privat-tegnede personforsikringer og livsforsikrings- og pensionsordninger, overenskomstbaserede pensionsordninger samt firmaaftalte ordninger. Forslaget er ikke begrænset til videregiv-

velse af oplysninger om personforsikringer og livsforsikrings- og pensionsordninger, der udspringer af den samme pensionsordning. Disse ordninger kan både oprettes i forsikringsselskaber, pensionskasser eller i pengeinstitutter. Såfremt der til den oprettede ordning i forsikringsselskabet er knyttet en kapital- eller rateopsparing i en bank i koncernen, kan der med lovforslaget ikke videregives oplysninger herom fra banken til forsikringsselskabet/administrationsselskabet.

Bestemmelsen giver kun mulighed for at udveksle kundeoplysninger mellem de selskaber, der er opregnet i bestemmelsen. Der er derfor ikke mulighed for at videregive oplysninger til eller fra pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, investeringsrådgivere eller firma-pensionskasser, samt forsikringsselskaber, som forsikringsselskabet eller pensionskassen ikke er koncernforbundet med. Forsikringsselskaber skal forstås i overensstemmelse med definitionerne heraf i lov om finansiel virksomhed. Det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab skal forstås i overensstemmelse med det tilsvarende begreb i lovens § 118, stk. 2.

Ved et forsikringsadministrationsfællesskab forstås et organiseret samarbejde mellem to eller flere forsikringsselskaber, herunder pensionskasser, om såvel administrative funktioner som investeringsmæssige dispositioner. Administrationsfællesskaberne kan være organiseret på følgende måder:

1. De fællesadministrerede forsikringsselskaber, herunder pensionskasser, administreres i et af selskaberne etableret interessentselskab eller i et andet af selskaberne etableret og fællesejet selskab, som ikke er et administrationsselskab eller i et andet af selskaberne etableret og fællesejet selskab, som ikke er en finansiel virksomhed
2. Et forsikringsselskab administrerer de øvrige forsikringsselskaber, herunder pensionskasser, uden at det administrerende forsikringsselskab er koncernforbundet med en overvejende del af de øvrige forsikringsselskaber/pensionskasser, eller
3. Et fællesskab, hvor den overvejende del af de administrerende selskaber er koncernforbundne.

Det følger allerede i dag af Finanstilsynets praksis efter § 117, stk. 1, at en virksomhed er berettiget til at videregive alle oplysninger til forsikringsmæglere til brug for dennes varetagelse af administrative opgaver.

Forsikringsselskaberne må ikke anvende de videregivne oplysninger til andre formål end rådgivning om personforsikring og livsforsikrings- og pensionsordninger. Selskaberne har derfor ikke mulighed for at forsøge at sælge andre forsikringer, som for eksempel bilforsikringer, i tilknytning til rådgivningen. Det er et generelt princip for reglerne om videregivelse, at de videregivne oplysninger kun må bruges til det formål, hvortil oplysningerne er videregivet. Oplysninger, der videregives til brug for rådgivning, må derfor ikke anvendes til andre formål. Tilsvarende må oplysninger videregivet til brug for rådgivning ikke bruges til markedsføringsformål.

I overensstemmelse med de sædvanlige betingelser for videregivelse må oplysningerne imidlertid kun videregives, hvis de er relevante for at kunne yde rådgivning. Et forsikringsselskab må derfor ikke videregive oplysninger om en kundes autoskader, da denne oplysning ikke er relevant til brug for at rådgive kunden om pensionsforhold. Bestemmelsen hjemler kun videregivelse af oplysninger til brug for rådgivning. Rådgivning skal forstås i overensstemmelse med § 7 i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder. Af denne bestemmelse følger det, at der ved rådgivning forstås anbefalinger, vejledninger, herunder oplysninger om risici forbundet med en disposition, og oplysninger om umiddelbare konsekvenser af kundens valgmuligheder. Rådgivning skal tilgodese kundens interesser og give kunden et godt grundlag for at træffe sin beslutning. Rådgivningen skal derfor være relevant, retvisende og fyldestgørende, ligesom den finansielle virksomhed skal orientere kunden om de risici, der er relevante for kunden.

Rådgivning omfatter således henvendelser og kommunikation, hvor formålet ikke er afsætning af bestemte produkter.

Der kan med den nye bestemmelse ligeledes videregives oplysninger til forsikringsmæglere til brug for rådgivning.

De oplysninger, der kan videregives, er alle oplysninger med undtagelse af helbredsmæssige oplysninger og andre oplysninger omfattet af §§ 7 og 8 i persondataloven, herunder oplysninger om race, seksuel overbevisning, religion m.m. Der vil ikke med forslaget være mulighed for at videregive oplysninger omfattet af §§

7 og 8 i persondataloven, medmindre kundens samtykke foreligger. Det følger dog allerede af persondatalovens regler, at selskaberne ikke må registrere og behandle en lang række af de oplysninger, der er omfattet af §§ 7 og 8 i persondataloven.

Den videregivelse af personhenførbare oplysninger, som den foreslåede bestemmelse åbner mulighed for, vurderes at kunne findes sted inden for rammerne af persondataloven og persondatadirektivet. De omfattede selskaber har en legitim interesse i at få mulighed for at få lettere adgang til at kunne give kunderne en helhedsorienteret rådgivning. Tilsvarende vil kunderne have en interesse i, at det med de nye videregivelsesregler bliver muligt at yde en mere målrettet rådgivning, fordi kunden i mindre omfang end i dag selv vil skulle fremskaffe oplysninger til brug for rådgivningen.

Til nr. 15 (§ 118, stk. 4)

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 10. Bestemmelsen indebærer, at den der modtager oplysninger efter lovforslagets § 1, nr. 10, pålægges tavshedspligt. Herved opretholdes det gældende princip om, at tavshedspligten følger oplysninger, som videregives efter reglerne i lov om finansiel virksomhed. Det har betydning i de situationer, hvor modtageren af oplysninger ikke i forvejen er pålagt tavshedspligt efter den finansielle lovgivning.

Til nr. 16 (§ 121, stk. 1)

Det følger af den gældende bestemmelse i § 121, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at oplysninger om en privatkunde ikke må videregives til brug for markedsføring eller rådgivning, medmindre kunden har givet samtykke hertil. Da den foreslåede § 118, stk. 3, opregner betingelserne for videregivelse af oplysninger om kundeforhold til brug for rådgivning, bør der i forbindelse med forbudet mod at videregive oplysninger til brug for rådgivning, medmindre der foreligger et samtykke, jf. § 121, stk. 1, indsættes en henvisning i bestemmelsen til den ny § 118, stk. 3, for at tydeliggøre, at der ikke kræves samtykke til rådgivning, når tilfældet er omfattet af § 118, stk. 3.

Til nr. 17 (§ 162, stk. 1, nr. 12)

§ 162, stk. 1, opregner de aktivtyper, der kan indgå i den gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst skal svare til værdien af et forsikringssselskabs eller en pensionskasses forsikringsmæssige hensættelser.

Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A, er omfattet af lovens § 162, stk. 1, nr. 10. Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande uden for zone A er omfattet af § 162, stk. 1, nr. 12. Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, er således omfattet af både nr. 10 og nr. 12.

For at skabe klarhed omkring hvilke investeringsgrænser, der gælder efter § 163 for de forskellige aktivtyper, findes det hensigtsmæssigt, at hver aktivtype kun er omfattet af ét nummer i § 162, stk. 1.

Det foreslås derfor, at § 162, stk. 1, nr. 12, ændres, således at bestemmelsen alene omfatter kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A. Det er en forudsætning, at markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union.

Ved »lande uden for zone A« forstår lande, som ikke er omfattet af definitionen på zone A-lande i § 5, stk. 1, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed.

»Reguleret marked« er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14, i direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID-direktivet).

Til nr. 18 (§ 248)

§ 248, stk. 3, nr. 3, foreslås ophævet. Ophævelsen af nr. 3 skaber overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 126-128, således at reglerne om krav til basiskapitalens størrelse i forsikringsselskaber er i overensstemmelse med kravene til genopretning af selskabets økonomiske stilling.

Den øvrige del af § 248, stk. 3, videreføres.

Til nr. 19 (§ 293)

Det foreslåede 3. pkt. er en rettelse, idet denne del af bestemmelsen ved en fejl udgik af loven ved lov nr. 108 af 7. februar 2007. Formålet med daværende lovændring var, at et forsikringsselskab ikke længere skulle ansøge Finanstilsynet om tilladelse for at anvende sikkerhedsfondens midler til dækning af tab ved afvikling af de forsikringsmæssige forpligtelser eller på en anden måde, der er til fordel for de forsikrede. § 293 kom imidlertid til at fremstå, som om der ikke er adgang til at fraføre midler fra sikkerhedsfonden. Dette var ikke hensigten med lovændringen, og med det foreslåede 3. pkt. tydeliggøres retstilstanden.

Til nr. 20 (§ 316)

Bestemmelsen foreslås udvidet med et nyt stk. 2, så de foreslåede regler om outsourcing også finder anvendelse på udstedere af elektroniske penge, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 10.

Til nr. 21 (§ 320, stk. 1, nr. 4)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af oprettelsen af regioner i steder for amtskommuner.

Til nr. 22 (§ 324, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at pågældende lovs titel er ændret til årsregnskabsloven.

Til nr. 23 (§ 333 a)

Nordea Bank Danmark A/S og Realkredit Danmark A/S er trådt ud af Realkreditrådet med virkning fra 1. januar 2009 og har dannet Realkreditforeningen. Da Realkreditforeningen repræsenterer kreditinstitutter, der dækker ca. 40-50 pct. af markedet, er det hensigtsmæssigt, at de sammen med Realkreditrådet er indstillingsberettiget til Penge- og Pensionspanelet.

Til nr. 24 (§ 337)

Bestemmelsen foreslås udvidet med et nyt stk. 2, så de foreslåede regler om outsourcing også finder anvendelse på udstedere af elektroniske penge, jf. lovforslagets § 1 nr. 4 og 10.

Til nr. 25 (§ 344, stk. 3)

Det foreslås, at Finanstilsynet som udgangspunkt skal følge de standarder og vejledninger som de europæiske tilsynskomiteer fastsætter.

EU-Kommissionen har nedsat tre europæiske tilsynskomiteer, som Finanstilsynet er medlem af, og som i Danmark går under navnene: Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedspensioner, Det Europæiske Værdipapirudvalg og Det Europæiske Banktilsynsudvalg. Komiteerne fungerer som samarbejdsorganisationer mellem de nationale tilsyn i EU, og de er nedsat af Kommissionen med det formål at rådgive om national gennemførelse af EU-regulering, bidrage til tilsynskonvergens og fremme samarbejde og udveksling af information mellem tilsynsmyndighederne inden for EU. Tilsynskomiteerne vedtager og offentliggør løbende standarder og vejledninger, der ikke er retligt bindende for medlemslandene. Som noget nyt har tilsynskomiteerne indført, at vedtagelse af disse sker ved kvalificeret flertal, og indført et »følg-eller-forklar«-princip i deres vedtægter. Medlemmerne er herefter forpligtet til enten at følge de standarder og vejledninger, som tilsynskomiteerne vedtager eller forklare, hvorfor dette ikke er muligt.

Bestemmelsen foreslås, som følge af, at Økofin-Rådet den 14. maj 2008 har opfordret medlemslandene til at udvide tilsynsmyndighedernes mandat med en forpligtigelse til at fremme tilsynsmæssig konvergens, dvs. følge de anbefalinger, standarder og vejledninger som tilsynskomiteerne vedtager og offentliggør. Den foreslåede bestemmelse medfører, at Finanstilsynet er nødsaget til mere aktivt at deltage i komiteernes arbejde, idet komiteernes beslutninger fremover vil blive mere forpligtende for medlemmerne som følge af »følg-eller-forklar«-princippet. Et mere intensivt arbejde for Finanstilsynet i komiteernes arbejder har også den fordel, at Finanstilsynet i højere grad end før kan præge komiteernes beslutninger, der gælder for alle medlemmerne. Finanstilsynet vil fortsat foretage en vurdering af nødvendigheden af at deltage i arbejdsgrupperne

Der kan være tilfælde, hvor Finanstilsynet ikke kan efterkomme de vedtagne standarder og vejledninger, hvis juridiske og/eller politiske forhold tilsiger dette. I disse situationer skal Finanstilsynet som følge af »følg-eller-forklar«-princippet forklare, hvorfor en beslutning i komiteen ikke kan efterkommes. Det er således kun som udgangspunkt, at Finanstilsynet skal følge de standarder og vejledninger, som komiteerne har vedtaget.

»Følg-eller-forklar«-princippet kræver således en større indsats fra Finanstilsynet, da der nu er behov for, at der skal ske en formel og mere grundig vurdering af standarder og vejledninger, før de behandles i komiteerne.

Finanstilsynet vurderer fortsat selv, hvilke underarbejdsgrupper, under de 3 tilsynskomiteer, som Finanstilsynet anser for nødvendige, at Finanstilsynet deltager i.

Det vil også være nødvendigt, at Finanstilsynet deltager i de forberedende analyser som foretages af arbejdsgrupper under BSC på bankområdet. Bestemmelsen medfører, at der vil være behov for en ret omfattende deltagelse i disse arbejdsgrupper.

Til nr. 26 (§ 344, stk. 6)

Der indføres en forpligtigelse til at indgå i et tættere samarbejde med andre EU-landes tilsynsmyndigheder. Herunder skal Finanstilsynet være opmærksom på den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område ved tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden.

Finanstilsynet fører tilsyn med finansielle virksomheders overholdelse af denne lov, jf. § 344, stk.1. Tilsynet sker efter et risikobaseret princip. Det indebærer blandt andet, at der lægges øget vægt på tilsynet med virksomheder og områder, hvor konsekvensen af lovovertrædelser er størst. Lovforslaget indebærer i denne sammenhæng en øget forpligtigelse for Finanstilsynet til at lægge vægt på tilsynet med de virksomheder, hvis aktiviteter kan have betydning for den finansielle stabilitet i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det indebærer blandt andet at Finanstilsynet, hvor dette måtte være relevant, opretter tilsynskollegier, hvor tilsynsmyndigheder fra værtslande for filialer og datterselskaber af de virksomheder med dansk licens kan deltage i koordineringen af tilsynsindsatsen.

Med tilsynskollegier forstås et samarbejdsforum mellem tilsyn, der skal lette forsigtighedstilsynet med en modervirksomhed og tilsynsarbejde i øvrige dele af koncernen. Kollegierne er forum for informationsudveksling, samarbejde og koordination af tilsynsaktiviteter. Oprettelsen af kollegier vil ikke berøre tilsynsmyndigheders rettigheder og ansvar.

Bestemmelsen medfører endvidere, at Finanstilsynet i relevant omfang skal deltage i tilsynskollegier for danske virksomheder, der er datterselskaber af udenlandske finansielle virksomheder.

Finanstilsynet har efter de gældende regler alene et begrænset tilsyn med filialer af udenlandske kreditinstitutter, jf. § 344, stk. 2. Med den foreslåede ændring skal Finanstilsynet endvidere i så vidt omfang, det er muligt, efter tilsynets kompetence, bidrage til samarbejde om tilsyn med filialer i Danmark, herunder deltage i tilsynskollegier.

Bestemmelsen ændrer ikke på ansvars og kompetencefordelingen mellem landenes tilsynsmyndigheder. Derfor formuleres Finanstilsynets forpligtigelse, som en forpligtigelse til at overvåge filialerne. Overvågning

består for væsentlige filialer, hvor der er oprettet et tilsynskollegium, hovedsageligt i deltagelse heri. For filialer uden tilsynskollegium består det i at følge med i virksomhedens og filialens udvikling og regnskaber samt koordinerer indsatsen med den kompetente tilsynsmyndighed.

Til nr. 27 (§ 345, stk. 1)

Ændringen i § 345, stk. 1, nr. 5, er en konsekvens af, at medlemmerne af Dansk Industri og HTS i maj 2008 blev samlet i DI, samt at HTS-Interesseorganisationen (HTS-I) og Dansk Handel & Service den 1. januar 2007 fusionerede og nu hedder Dansk Erhverv.

Nordea Bank Danmark A/S og Realkredit Danmark A/S er trådt ud af Realkreditrådet med virkning fra 1. januar 2009 og har dannet Realkreditforeningen. Da Realkreditforeningen repræsenterer kreditinstitutter, der dækker ca. 40-50 pct. af markedet, er det hensigtsmæssigt, at de sammen med Realkreditrådet er indstillingsberettiget til Det Finansielle Virksomhedsråd. Dette foreslås ændret i § 345, stk. 1, nr. 6.

Til nr. 28 (§ 347, stk. 1)

Der er vedtaget EU-direktiver og internationale standarder om outsourcing for flere af de typer af virksomheder, som er under Finanstilsynets tilsyn. Direktiverne og standarderne fastlægger, at en tilsynsmyndighed skal have adgang til de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed med de outsourcete aktiviteter. Det skal være muligt for tilsynsmyndigheden at få disse oplysninger direkte fra leverandøren.

Som udgangspunkt vil Finanstilsynet skaffe de nødvendige oplysninger hos outsourcingvirksomheden, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. Men for at sikre et effektivt tilsyn også i de særlige situationer, hvor Finanstilsynet vurderer, at outsourcingvirksomheden ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have mulighed for at få oplysningerne direkte hos leverandøren. Hjemlen sikrer, at Finanstilsynet kan få de oplysninger, der er nødvendige for sit tilsyn, og kan således også understøtte outsourcingvirksomheden i tilfælde, hvor leverandøren ikke samarbejder loyalt.

Til nr. 29 (§ 347, stk. 5)

Adgangen til fysisk at indhente oplysninger uden retskendelse foreslås udvidet til at omfatte leverandører og underleverandører, hvortil en outsourcingvirksomheds opgaver outsources. Hjemlen til at gennemføre fysisk adgang direkte hos leverandører og underleverandører etableres bl.a. med henblik på, at Finanstilsynets tilsynsmuligheder kan leve op til internationale standarder.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de situationer, hvor det ikke er muligt at få adgang til de nødvendige oplysninger gennem outsourcingvirksomheden. Finanstilsynets fysiske adgang til leverandørens lokaler skal være et krav i kontrakten mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren. Hvis kontrakten ikke indeholder dette krav, kan Finanstilsynet kræve, at den outsourcete aktivitet fremover enten varetages af outsourcingvirksomheden selv eller outsources til en anden leverandør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Det vil ved outsourcing til udlandet være vigtigt, at der i kontrakten mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren er adgang for Finanstilsynet til at få alle de nødvendige oplysninger. Ved outsourcing til en leverandør eller underleverandør i udlandet, vil Finanstilsynet have mulighed for at anmode den kompetente myndighed i det pågældende land om at indhente oplysningerne.

Finanstilsynet har i dag adgang til uden retskendelse at foretage tilsynsbesøg hos de virksomheder, der er under finansielt tilsyn. Dette er hjemlet i § 347, stk. 2 i lov om finansiell virksomhed. Denne adgang bevares. De opgaver, som Finanstilsynet skal kunne hente oplysninger om hos leverandører henholdsvis underleverandører, er opgaver, som Finanstilsynet ville kunne indhente oplysninger om i henhold til § 347, stk. 2, hos outsourcingvirksomheden, hvis opgaverne ikke var outsourcete. Indhentelsen af oplysninger skal derfor ikke kunne hindres eller omgås ved outsourcing. Det foreslås derfor, at hjemlen til at indhente oplysninger uden retskendelse udvides til at omfatte leverandører og underleverandører ved outsourcing.

Finanstilsynets adgang til oplysninger hos leverandører henholdsvis underleverandører skal kun omfatte disses forretningslokaler og kun de opgaver, som leverandøren eller underleverandøren varetager i henhold til en outsourcingkontrakt med outsourcingvirksomheden. Finanstilsynet vil som udgangspunkt skaffe de nødvendige oplysninger hos outsourcingvirksomheden, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. For at sikre et effektivt tilsyn også i særlige situationer, hvor det for eksempel viser sig, at outsourcingvirksomheden ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have fysisk adgang til oplysningerne direkte hos leverandøren uden retskendelse.

Til nr. 30 (§ 355)

§ 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. fastlægger, at Fondsrådet for udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, skal kontrollere, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 i lov om finansiel virksomhed, i §§ 55-56 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og årsregnskabsloven er overholdt. Fondsrådet skal tillige kontrollere, at regler udstedt i medfør af § 196 i lov om finansiel virksomhed, § 68 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og årsregnskabsloven er overholdt, ligesom Fondsrådet kontrollerer overholdelsen af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder. Fondsrådet udøver i den forbindelse de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i henhold til § 197 i lov om finansiel virksomhed og § 69 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., og de beføjelser, der er tillagt Fondsrådet i henhold til § 159 a i årsregnskabsloven.

Kontrollen omfatter også kontrol af reglerne for finansiel information i års- og delårsrapporter fra udstedere fra lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område således, som disse regler er fastlagt i den regnskabslovgivning, de pågældende udstedere er omfattet af, jf. § 27, stk. 7, i lov om værdipapirhandel m.v.

Fondsrådet kan i medfør af § 84 b, stk. 4, 2. pkt., tillægge virksomhedens eksterne revisor partsstatus i forhold til Fondsrådets afgørelser truffet som led i denne kontrol. Dette er nødvendigt, idet Fondsrådet netop i forbindelse med vurderingen af, om en årsrapport er fejlbehæftet eller mangelfuld også vurderer, om revisor burde have opdaget fejlen og eventuelt have taget forbehold herfor i revisionspåtegningen. Hvis det er tilfældet, kan Fondsrådet beslutte at indbringe revisor for Revisornævnet.

Finanstilsynet har hjemmel til at føre regnskabskontrollen, for så vidt angår de virksomheder, der ikke omfattes af § 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., men som er under tilsyn af Finanstilsynet.

Det Finansielle Virksomhedsråd træffer, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, afgørelse i principielle sager, herunder også principielle regnskabskontROLSager for disse virksomheder.

Lov om finansiel virksomhed giver ikke hjemmel til, at Finanstilsynet eller Det Finansielle Virksomhedsråd kan anse de eksterne revisorer for de virksomheder, der ikke omfattes af § 83, stk. 2 i lov om værdipapirhandel m.v., der er under tilsyn af Finanstilsynet, som parter.

Finanstilsynet og Det Finansielle Virksomhedsråd vurderer ligesom Fondsrådet i forbindelse med vurderingen af, om en årsrapport er fejlbehæftet eller mangelfuld også, om revisor burde have opdaget fejlen og eventuelt have taget forbehold herfor i revisionspåtegningen. Hvis det er tilfældet, kan Finanstilsynet eller Det Finansielle Virksomhedsråd også beslutte at indbringe revisor for Revisornævnet.

Der er derfor behov for at give Finanstilsynet og Det Finansielle Virksomhedsråd hjemmel til at anse de eksterne revisorer som parter i disse sager, således at revisorerne for disse virksomheder kan få samme retstilling som revisorer for virksomheder, der er omfattet af § 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 31 (§ 355, stk. 4)

Det foreslås, at adgangen til partsstatus og partsbeføjelser i medfør af det foreslåede stk. 4 alene gælder i forhold, hvor Finanstilsynets afgørelse træffes efter den 1. juli 2009.

Til nr. 32 (§ 355, stk. 6)

Det foreslås, at der genindføres mulighed for at tildele personer eller virksomheder, der klager over overtrædelser af kap. 9 i lov om finansiel virksomhed om videregivelse af fortrolige kundeoplysninger, visse partsbeføjelser, så vedkommende trods Finanstilsynets skærpede tavshedspligt kan blive orienteret om behandlingen af klagen.

Lov om finansiel virksomhed har tidligere indeholdt en bestemmelse som åbnede mulighed for at tildele visse partsbeføjelser til personer og virksomheder, som klagede over overtrædelser af en række forbrugerbeskyttende regler og videregivelsesreglerne. Med indførelsen af de nye regler om åbenhed med forbrugerreglerne på det finansielle område, blev denne bestemmelse ophævet, idet man ikke fandt at der var behov for en særlig hjemmel til at orienterer klageren, eftersom vedkommende på linje med alle andre efter de nye regler har ret til aktindsigt.

Imidlertid er reglerne om videregivelse af fortrolige kundeoplysninger ikke omfattet af de nye regler om åbenhed, idet disse regler ikke alene kan betegnes som forbrugerrettede regler, og da sagsbehandlingen typisk vedrører virksomhedens interne forhold. Med dette forslag genindføres muligheden for, at en person eller en virksomhed, som har en direkte interesse i sagen, kan blive orienteret om dens udfald i det omfang, dette er af direkte og væsentlig interesse for den pågældende.

Til nr. 33 (§ 360, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at § 361, stk. 1, nr. 4, ophæves.

Til nr. 34 (§ 361, stk. 1, nr. 4)

Det foreslås, at § 361, stk. 1, nr. 4, om at FUTOP Clearingcentralen A/S betaler afgift til Finanstilsynet, ophæves. FUTOP Clearingcentralen A/S har siden 2007 ikke længere ønsket tilladelse til at drive virksomhed som clearingcentral, idet handlen med danske derivater fra 2007 finder sted via Stockholmsbørsen. Virksomheden er således ikke længere under tilsyn i Finanstilsynet og betaler derfor ikke afgift.

Som konsekvens af at nr. 4 ophæves, bliver nr. 5-25 til nr. 4-24. Nr. 24 og 25 foreslås indsat i forbindelse med den foreslåede lov om betalingstjenester.

Til nr. 35-44 (§ 361, stk. 1, nr. 17-23)

Beløbene for de afgifter virksomheder skal betale til Finanstilsynet i henhold til § 361, stk. 1, er i dag angivet i beløb alt efter, hvornår beløbene er indsat i loven. Det foreslås, at beløbene i § 361, stk. 1, nr. 17-23, der bliver nr. 16-22, ændres således, at de i lighed med bestemmelsens øvrige beløb angives i 2004-niveau. Derved angives alle beløb i § 361, stk. 1, i samme prisniveau.

Tilbagediskonteringen af beløbene er sket på baggrund af Finanstilsynets udvikling i bevilling fra 2004 og frem til 2007. Diskonteringen er foretaget med en faktor på ca. 121.

Til nr. 45 (§ 361, stk. 2)

I forlængelse af de foreslåede ændringer af § 361, stk. 1, nr. 17-23, som bliver nr. 16-22, foreslås det, at det angives i § 361, stk. 2, at grundbeløb, der er nævnt i stk. 1, er angivet i 2004-niveau.

Til nr. 46

Bestemmelsen udgår, da bestemmelsen erstattes af et nyt § 363, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 47.

Til nr. 47

Som følge af forpligtigelserne indført i nr. 26 foreslås betalingen herfor finansieret via et øget bidrag fra filialerne beliggende her i landet af finansielle virksomheder. Beløbet skal alene dække Finanstilsynets nuvæ-

rende tilsynsmæssige forpligtigelser, jf. § 344 stk. 2, og de nye omkostninger ved overvågning af filialer, tættere samarbejde og evt. deltagelse i tilsynskollegier. I det omfang, at en tilsynsmyndighed med ansvar for koncerntilsynet delegerer yderligere tilsynsindsats til Finanstilsynet forudsættes dette finansieret af denne tilsynsmyndighed. Afgifterne differentieres ud fra tilsynsmæssige forpligtigelser. En filial beliggende her i landet af en udenlandsk finansiel virksomhed, hvor Finanstilsynet ikke deltager i tilsynskollegium, skal betale 15 procent af, hvad en finansiel virksomhed af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler, dog aldrig mindre end en årlig minimumsafgift på 2.000 kr. En filial beliggende her i landet af en udenlandsk finansiel virksomhed, hvor Finanstilsynet deltager i et tilsynskollegium, skal betale 20 procent af, hvad en finansiel virksomhed af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler.

Til nr. 48 (§ 373, stk. 1)

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 49 (§ 373, stk. 2)

Det foreslås at strafbelægge § 152 d, stk. 1 og 2, da pligten for et pengeinstitut til at overholde de løbetider, afdragsprofiler og lånegrænser, som er fastsat i §§ 3-5 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., følger af § 152 d, stk. 1 og 2. Ændringen skaber således en hjemmel til at straffe et pengeinstitut, som overtræder §§ 3-5 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., som ved en fejl ikke har været indsat tidligere.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 1, stk. 4)

Det foreslås, at lovens anvendelsesområde udvides, således at leverandører og underleverandører som nævnt i § 2 c, nr. 3 og 4, omfattes af oplysningsforpligtelsen over for Finanstilsynet jf. § 87, stk. 1, og af reglen om Finanstilsynets adgang til disse virksomheder uden retskendelse, jf. § 87, stk. 8.

Til nr. 2 (§ 2 c)

Der indsættes definitioner af fire begreber til brug for forståelsen af lovforslagets bestemmelser.

(Nr. 1-3)

Definitionen af outsourcing er formuleret med udgangspunkt i Committee of European Banking Supervisors (CEBS) International Guidelines on Outsourcing fra 2006. Med de foreslåede regler er CEBS' standarder dog fraveget på et enkelt punkt. Ved outsourcing forstås ifølge forslaget således alene, at en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, henlægger væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør.

Der skal være tale om en henlæggelse af et aktivitetsområde, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, og der vil således ikke være tale om outsourcing, hvis aftalen kun vedrører en enkeltstående ydelse, som ikke er tænkt til at indgå i et løbende samarbejde. Aftalen skal på tidspunktet for dens indgåelse, af parterne forudsættes at strække sig over en periode af en vis varighed.

Det er kun outsourcing af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, der er omfattet af lovforslaget. Ved udtrykket væsentlige forstås en beslutning om outsourcing, der går ud over, hvad direktionen normalt kan beslutte, når der tages hensyn til virksomhedens art og størrelse samt til sædvane inden for de enkelte brancher. Der skal således være tale om et aktivitetsområde, der for virksomheden normalt kun kan outsources med bestyrelsens accept. Det er ikke afgørende, om bestyrelsen rent faktisk har godkendt den konkrete outsourcing, hvis f.eks. bestyrelsens beslutning ikke har kunnet afventes uden væsentlig ulempe for virksomheden eller hvis direktionen ved en fejl ikke har overholdt kompetencefordelingen mellem bestyrelsen og direktionen.

Outsourcing af visse aktiviteter kan således gennemføres uden iagttagelse af reglerne om outsourcing. Som udgangspunkt vil en beslutning om, at overlade juridisk rådgivning, uddannelse af medarbejdere, fakturering og lignende til en leverandør ikke kræve iagttagelse af reglerne om outsourcing, idet disse aktiviteter ikke er afgørende eller væsentlige for outsourcingvirksomhedens kerneaktiviteter og derfor heller ikke underlagt Finanstilsynets tilsyn. Det samme gælder for fx funktioner som drift af kantine og drift og vedligeholdelse af lokaler og bygninger m.v.

(Nr. 4)

Da der med de foreslåede regler stilles skærpede krav til outsourcing, er det nødvendigt at sikre, at disse krav også opfyldes, selv om en eller flere outsourcete opgaver bliver videreoutsourcet til en underleverandør eller dennes underleverandør osv.

Til nr. 3 (§ 12, stk. 3)

Med den foreslåede ændring præciseres, at bestemmelsen også gælder for outsourcingaftaler. Der vil således i forhold til virksomheder omfattet af § 7, stk. 1, skulle ske en godkendelse af outsourcingaftalen og ikke en efterfølgende underretning, som lovforslaget i øvrigt lægger op til. Outsourcingaftalerne skal vurderes efter de øvrige regler om outsourcing, som vil blive fastsat i bekendtgørelsen i medfør af nr. 4. Aftaler af vidtrækkende betydning skal som hidtil forstås som væsentlige aftaler.

Til nr. 4 (§ 15 a)

Med bestemmelsen bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere angivne regler om outsourcing i en bekendtgørelse. I bekendtgørelsen vil økonomi- og erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om outsourcingvirksomhedens ansvar, kontrol, underretning, outsourcingvirksomhedens krav til videreoutsourcing, interne retningslinjer, samt hvilke krav outsourcingvirksomheden kan kræve, at leverandøren til enhver tid skal opfylde over for outsourcingvirksomheden.

I medfør af nr. 1 vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav om, at outsourcingvirksomheden har ansvaret for udførelsen af de opgaver, som outsources. Bestyrelsens ansvar for opgavernes løsning kan således ikke outsources. Det følger allerede af de nuværende § 71-vejledninger om outsourcing inden for forskellige områder, at outsourcingvirksomhedens bestyrelse, også efter beslutningen om at outsource væsentlige aktiviteter, har ansvaret for, at disse aktiviteter udføres korrekt.

Det er vigtigt, at outsourcingvirksomheden ved outsourcing af væsentlige aktiviteter kan kontrollere egne risici og samtidig sikre, at de outsourcete aktiviteter lever op til lovens krav. Bekendtgørelsen vil således indeholde regler om, at outsourcingvirksomheden løbende skal føre kontrol med leverandøren og underleverandøren m.v., ligesom der i bekendtgørelsen vil blive stillet krav om, at outsourcingvirksomheden skal overvåge om de aktiviteter, som leverandøren udfører, lever op til gældende regler på området.

Der vil i bekendtgørelsen blive fastsat regler, hvorefter outsourcingvirksomheden skal stille krav til leverandørens anvendelse af underleverandører. Med de foreslåede regler stilles der krav til outsourcingvirksomheden i forbindelse med outsourcing til en leverandør. Det er nødvendigt at sikre, at disse krav også stilles, selv om en eller flere outsourcete opgaver bliver videreoutsourcet til en underleverandør. Ved underleverandør forstås tillige dennes eventuelle underleverandør, og fjernere led i en kæde af underleverandører.

Efter nr. 2 vil økonomi- og erhvervsministeren i bekendtgørelsen fastsætte krav til outsourcingvirksomhedens interne retningslinjer for såvel outsourcingen som varetagelsen af kontrollen med de outsourcete aktiviteter. Retningslinjerne skal være med til at sikre, at outsourcete aktivitetsområder varetages på betryggende vis. I retningslinjerne skal outsourcingvirksomheden bl.a. fastsætte regler for rapportering til bestyrelsen med henblik på, at bestyrelsen løbende har indsigt i, om aktiviteterne udføres tilfredsstillende.

Efter nr. 3 vil der bekendtgørelsen blive fastlagt en række krav, som outsourcingvirksomheden som minimum skal sikre, at leverandøren opfylder, og som derfor skal indgå som aftalevilkår i outsourcingkontrakten. Outsourcingvirksomheden skal bl.a. sikre, at leverandøren har den nødvendige kapacitet og de eventuelle tilladelser, der er foreskrevet for at kunne varetage de outsourcete opgaver på en tilfredsstillende måde. Des-

uden skal outsourcingvirksomheden sikre, at leverandøren lever op til reglerne på det pågældende område, og at aftalen om outsourcing ikke forringer den ydelse, der outsources. Endvidere skal outsourcingvirksomheden sikre, at leverandøren underretter outsourcingvirksomheden om enhver udvikling, som i væsentlig grad kan påvirke leverandørens evne til at udføre de outsourcete opgaver samt, at leverandøren beskytter fortrolige oplysninger. Ydermere vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav til, at outsourcingvirksomheden skal sikre, at Finanstilsynet som led i tilsynsaktiviteten skal kunne få adgang til oplysninger, som befinder sig i udlandet hos en udenlandsk leverandør samt, at outsourcingvirksomheden skal sikre, at leverandøren uanset ophørsgrund medvirker til, at en outsourcet aktivitet kan overgå til anden leverandør eller tilbageføres til outsourcingvirksomheden. Ved leverandør forstås tillige dennes underleverandør, underleverandørens underleverandør osv.

Outsourcingvirksomheden skal til enhver tid kunne sikre, at leverandøren og outsourcingkontrakten lever op til kravene.

Det foreslås i stk. 2, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at outsourcingvirksomheden skal bringe en aktivitet om outsourcing til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist. Dette kan komme på tale både i tilfælde, hvor outsourcingkontrakten ikke lever op til kravene i bekendtgørelsen, og hvor det konstateres, at kontraktens parter ikke efterlever kravene i bekendtgørelsen om outsourcing. Inden Finanstilsynet træffer en sådan afgørelse, skal Finanstilsynet give outsourcingvirksomheden mulighed for at få forholdene bragt på plads, medmindre outsourcingvirksomheden gentagne gange har overtrådt kravene, eller hvis Finanstilsynet skønner, at en udsættelse af afgørelsen er formålsløs. Ved fastsættelsen af fristen skal der tages hensyn til de alvorlige følger, der kan være ved, at outsourcingvirksomheden i utide skal bringe outsourcingaktiviteten til ophør, og efter omstændighederne kan der tages hensyn til den tid, det tager virksomheden at kontrahere til anden side. Afgørende er, at aktiviteten bliver bragt til ophør, og det er således overladt til virksomheden selv at afgøre, om den i samme forbindelse vil opsigte eller ophæve kontrakten med leverandøren.

Det følger af § 84, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., at Fondsrådet træffer afgørelse, når der er tale om en principiel afgørelse eller en afgørelse, der har videregående betydelige følger for blandt andet en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1.

Til nr. 5 (§ 32 a, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 108 af 7. februar 2007, hvorefter betegnelserne »fondsbørs« og »autoriseret markedsplads« blev erstattet af fællesbetegnelsen »reguleret marked«.

Til nr. 6 (§ 83)

Der indføres en forpligtigelse til at indgå i et tættere samarbejde med andre EU-landes tilsynsmyndigheder. Herunder skal Finanstilsynet være opmærksom på den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land som fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område ved tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden.

Finanstilsynet fører tilsyn med virksomheders omfattet af § 7, stk. 1's overholdelse af denne lov, jf. § 83, stk. 1. Tilsynet sker efter et risikobaseret princip. Det indebærer blandt andet, at der lægges øget vægt på tilsynet med virksomheder og områder, hvor konsekvensen af lovovertrædelser er størst. Lovforslaget indebærer i denne sammenhæng en øget forpligtigelse for Finanstilsynet til at lægge vægt på tilsynet med de virksomheder, hvis aktiviteter kan have betydning for den finansielle stabilitet i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det indebærer blandt andet at Finanstilsynet, hvor dette måtte være relevant, opretter tilsynskollegier, hvor tilsynsmyndigheder fra værtslande for filialer og datterselskaber af de virksomheder med dansk licens kan deltage i koordineringen af tilsynsindsatsen.

Med tilsynskollegier forstås et samarbejdsforum mellem tilsyn, der skal lette forsigtighedstilsynet med en modervirksomhed og tilsynsarbejde i øvrige dele af koncernen. Kollegierne er forum for informationsudveksling, samarbejde og koordination af tilsynsaktiviteter. Oprettelsen af kollegier vil ikke berøre tilsynsmyndigheders rettigheder og ansvar.

Bestemmelsen medfører endvidere, at Finanstilsynet i relevant omfang skal deltage i tilsynskollegier for danske virksomheder, der er datterselskaber af udenlandske finansielle virksomheder.

Til nr. 7 (§ 84, stk. 1)

Ændringen i § 84, stk. 1, nr. 7, er en konsekvens af, at medlemmerne af Dansk Industri og HTS i maj 2008 blev samlet i DI, samt at HTS-Interesseorganisationen (HTS-I) og Dansk Handel & Service den 1. januar 2007 fusionerede og nu hedder Dansk Erhverv.

Nordea Bank Danmark A/S og Realkredit Danmark A/S er trådt ud af Realkreditrådet med virkning fra 1. januar 2009 og har dannet Realkreditforeningen. Da Realkreditforeningen repræsenterer kreditinstitutter, der dækker ca. 40-50 pct. af markedet, er det hensigtsmæssigt, at de sammen med Realkreditrådet er indstillingsberettiget til Fondsrådet. Dette foreslås ændret i § 84, stk. 1, nr. 8.

Til nr. 8 (§ 87, stk. 1)

Der er vedtaget EU-direktiver og internationale standarder om outsourcing for flere af de typer af virksomheder, som er under Finanstilsynets tilsyn. Direktiverne og standarderne fastlægger, at en tilsynsmyndighed skal have adgang til de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed med de outsourcete aktiviteter. Det skal være muligt for tilsynsmyndigheden at få disse oplysninger direkte fra leverandøren.

Som udgangspunkt vil Finanstilsynet skaffe de nødvendige oplysninger hos outsourcingvirksomheden, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. Men for at sikre et effektivt tilsyn også i de særlige situationer, hvor Finanstilsynet vurderer, at outsourcingvirksomheden ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have mulighed for at få oplysningerne direkte hos leverandøren. Hjemlen sikrer, at Finanstilsynet kan få de oplysninger, der er nødvendige for sit tilsyn, og kan således også understøtte outsourcingvirksomheden i tilfælde, hvor leverandøren ikke samarbejder loyalt.

Til nr. 9 (§ 87, stk. 8)

Adgangen til fysisk at indhente oplysninger uden retskendelse foreslås udvidet til at omfatte leverandører og underleverandører, hvortil en outsourcingvirksomheds opgaver outsources. Hjemlen til at gennemføre fysisk adgang direkte hos leverandører og underleverandører etableres bl.a. med henblik på, at Finanstilsynets tilsynsmuligheder kan leve op til internationale standarder.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de situationer, hvor det ikke er muligt at få adgang til de nødvendige oplysninger gennem outsourcingvirksomheden. Finanstilsynets fysiske adgang til leverandørens lokaler skal være et krav i kontrakten mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren. Hvis kontrakten ikke indeholder dette krav, kan Finanstilsynet kræve, at den outsourcete aktivitet fremover enten varetages af outsourcingvirksomheden selv eller outsources til en anden leverandør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Det vil ved outsourcing til udlandet være vigtigt, at der i kontrakten mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren er adgang for Finanstilsynet til at få alle de nødvendige oplysninger. Ved outsourcing til en leverandør eller underleverandør i udlandet, vil Finanstilsynet have mulighed for at anmode den kompetente myndighed i det pågældende land om at indhente oplysningerne.

Finanstilsynet har i dag adgang til uden retskendelse at foretage tilsynsbesøg hos virksomheder omfattet af § 7, stk. 1. Dette er hjemlet i § 87, stk. 5 i lov om værdipapirhandel m.v. Denne adgang bevares. De opgaver, som Finanstilsynet skal kunne hente oplysninger om hos leverandører henholdsvis underleverandører, er opgaver, som Finanstilsynet ville kunne indhente oplysninger om i henhold til § 87, stk. 5, hos virksomheder omfattet af § 7, stk. 1, hvis opgaverne ikke var outsourcet. Indhentelsen af oplysninger skal derfor ikke kunne hindres eller omgås ved outsourcing. Det foreslås derfor, at hjemlen til at indhente oplysninger uden retskendelse udvides til at omfatte leverandører og underleverandører ved outsourcing.

Finanstilsynets adgang til oplysninger hos leverandører henholdsvis underleverandører skal kun omfatte disses forretningslokaler og kun de opgaver, som leverandøren eller underleverandøren varetager i henhold

til en outsourcingkontrakt med outsourcingvirksomheden. Finanstilsynet vil som udgangspunkt skaffe de nødvendige oplysninger hos outsourcingvirksomheden, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. For at sikre et effektivt tilsyn også i særlige situationer, hvor det for eksempel viser sig, at outsourcingvirksomheden ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have fysisk adgang til oplysningerne direkte hos leverandøren uden retskendelse.

Til nr. 10 (§ 93, stk. 1)

Der er tale om en rettelse, da § 27, stk. 2, 2. pkt. ved en fejl ikke blev videreført i § 93, stk. 1, i lov nr. 108 af 7. februar 2007. Bestemmelsen har indtil da været straffelagt. Der tilsigtes således ingen indholdsmæssig ændring i bestemmelsen.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 1)

Lovens § 2 indeholder et forbud mod, at forhandlere af genstande og auktionsholdere modtager kontantbetalinger på 100.000 kr. eller derover. Der mangler imidlertid henvisning hertil i § 1, der fastlægger lovens anvendelsesområde. Med forslaget indsættes en sådan henvisning, og forslaget er således kun af teknisk karakter.

Til nr. 2 (§ 6, stk. 1)

Det foreslås, at der i lovens § 6, stk. 1, 2. pkt., indføres en pligt for de virksomheder og personer, der er omfattet af loven, til at være opmærksomme på kundeaktiviteter, der har tilknytning til lande eller territorier, hvor der i henhold til erklæring fra FATF (jf. herunder) er en særlig risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Sådanne transaktioner sidestilles herved specifikt med komplekse eller usædvanligt store transaktioner og alle usædvanlige transaktionsmønstre set i forhold til kunden.

I henhold til lovens § 6, stk. 2, skal formålet med de nævnte transaktioner så vidt muligt undersøges, og resultatet af undersøgelserne skal noteres og opbevares. Det foreslås samtidig, at det gøres strafbart, jf. lovforslagets § 3, nr. 18, at undlade så vidt muligt at undersøge formålet sådanne aktiviteter, eller at undlade at notere og opbevare resultaterne af en undersøgelse.

En vurdering af særlige risici i relation til lande eller territorier foretages løbende af Financial Action Task Force (FATF), der er et mellemstatsligt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som Danmark er medlem af. FATF har vedtaget en række anbefalinger på både hvidvaskområdet og terrorfinansieringsområdet, og FATF foretager med bistand fra Den Internationale Valutafond (IMF) evaluering af, om medlemslandene opfylder FATF's anbefalinger. De foreslåede ændringer i hvidvaskloven er i overensstemmelse med anbefalinger fra FATF.

Efter lovforslaget skal FATF's meddelelser offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, og forpligtelsen til at udvise særlig opmærksomhed m.v. indtræder fra det tidspunkt, hvor offentliggørelse har fundet sted.

Til nr. 3 (§ 6, stk. 2)

Den nugældende lov indeholder pligt til "så vidt muligt" at undersøge formålet med de i stk. 1 nævnte transaktioner. Samtidig fastslår loven, at resultaterne af en undersøgelse skal noteres og opbevares, jf. § 23. Da overtrædelse af lovforslagets § 6, stk. 2 kan straffes, jf. lovforslagets § 18, foreslås, at udtrykket "så vidt muligt" udgår, for at skabe retssikkerhed. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 18.

Til nr. 4 (§ 9)

Tilsynsmyndighederne kan ved kontrolbesøg eller på anden måde få kendskab til forhold, der kan have tilknytning til hvidvask af udbytte eller finansiering af terrorisme, og i så fald skal disse underrette Statsadvokaten.

katen for Særlig Økonomisk Kriminalitet herom. Den nuværende bestemmelse omfatter Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, men foreslås udvidet til også at omfatte Advokatsamfundet. Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 34 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 17, der præciserer Advokatsamfundets opgave som tilsynsmyndighed i forhold til advokater.

Til nr. 5 (§ 10, stk. 1)

I henhold til den gældende § 10 har Finanstilsynet mulighed for at fastsætte nærmere regler om systematisk underretningspligt om finansielle transaktioner med usamarbejdsvillige lande som anbefalet af FATF. Det foreslås, at denne mulighed udvides til at omfatte fælles holdninger vedtaget af Den Europæiske Union om systematisk underretningspligt.

Til nr. 6 (§ 15, stk. 1)

Den foreslåede ændring sker for at skabe konsistens i lovens formulering: »Virksomheder og personer omfattet af loven«, og er således alene af teknisk karakter.

Til nr. 7 (§ 15, 2. pkt.)

Der gælder i dag en forpligtelse for virksomheden eller personen til at fastslå, om den person, de har kontakt med, handler på egne vegne eller på vegne af en anden person eller virksomhed. Hvis personen handler på en andens vegne, har virksomheden eller personen en forpligtelse til at kræve den reelle kundes identitet oplyst efter reglerne om identifikation og legitimation.

Det foreslås, at der indføres et yderligere krav om, at de af loven omfattede personer og virksomheder pålægges en forpligtelse til at sikre sig, at den person, der handler på en andens vegne, rent faktisk har beføjelse dertil. Dette kan ske på forskellig måde afhængig af hvilket fuldmagtsforhold, der er tale om. En fuldmægtig er en person eller en virksomhed, der kan indgå aftaler på en andens vegne med den virkning, at fuldmagtsgiveren bliver retligt forpligtet af aftalen. Fuldmægtigen handler i fuldmagtsgiverens navn og for dennes regning. Kravet om, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder og personer skal sikre sig, at der er tale om et fuldmagtsforhold, indebærer, at der skal forelægges en eller anden form for bevis, typisk en skriftlig fuldmagt eller en dokumenteret stillingsfuldmagt.

Den foreslåede ændring er en følge af FATFs bemærkninger til Danmarks rapport til FATF af 28. maj 2008 som opfølgning på IMF's evalueringsrapport om Danmark nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 2. FATF er af den opfattelse, at virksomheder eller personer, der er omfattet af hvidvaskloven, bør sikre sig, at den person, der handler på en anden persons vegne eller på vegne af en virksomhed, er beføjet dertil. Dette vil som udgangspunkt indebære et krav om skriftlig dokumentation.

Til nr. 8 (§ 15, stk. 2)

Efter den gældende lov stilles krav om, at der også i fuldmagtsforhold skal ske identifikation og legitimation af den reelle kunde i overensstemmelse med lovens regler herom. Det foreslås, at kravet om identifikation og legitimation udvides til også at omfatte den befuldmægtigede. De foreslåede skærpedelser i lovforslagets § 3, nr. 7 og 8, vil yderligere styrke politiets muligheder for efterforskning af kriminalitet, og skærpedelserne er i overensstemmelse med anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF).

Den foreslåede ændring er en følge af FATFs bemærkninger til Danmarks rapport til FATF af 28. maj 2008 som opfølgning på IMF's evalueringsrapport om Danmark nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 2. Det er FATFs opfattelse, at der bør stilles krav om, at ikke alene den reelle kunde, men også den person eller virksomhed, der optræder på kundens vegne, skal identificeres og legitimeres efter de gældende regler herom.

Til nr. 9 (§ 25)

Det foreslås, at forpligtelsen til at udpege en person på ledelsesniveau, der skal sikre overholdelse af pligterne efter loven (en såkaldt "compliance officer"), udvides til også at omfatte virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 11-12, det vil sige virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver virksomhed med valutaveksling eller overførsel af penge og andre værdier, og såkaldte »øvrige« personer og virksomheder, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de i bilag 1 til loven nævnte aktiviteter, herunder og udlånsvirksomheder, leasingselskaber, kortudstedere m.fl.

Ved ledelsesniveau forstås i mindre virksomheder direktionen. Ved større virksomheder kan f.eks. udpeges en underdirektør eller en chef for en juridisk afdeling.

Der foreslås desuden en ændret formulering, som svarer til første led i sætningen, der omtaler »virksomheder og personer«. Endvidere foreslås, at opgaven med at sikre overholdelse af »pligterne efter lov« ændres til »pligterne efter denne lov og de regler, der er udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, samt forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder, eller organer«, jf. bemærkningerne herunder til lovforslagets § 3, nr. 10-12, 14 og 15.

Til nr. 10-12, 14 og 15 (§§ 32 og 34)

Virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven er i forvejen forpligtet til at overholde forordninger vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, der indeholder regler om finansielle sanktioner mod lande og/eller personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Finansielle sanktioner indebærer ofte, at midler og økonomiske ressourcer, der ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, som er opført på bilagene til forordninger, ikke længere må være til fri rådighed for den eller de pågældende, at midler og økonomiske ressourcer skal indefrys, og at der ikke må leveres finansielle tjenesteydelser til de pågældende. De omhandlede EU-forordninger er ofte udarbejdet med henblik på gennemførelse af resolutioner vedtaget af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd. Straffelovens § 110 c indeholder sanktionsbestemmelser for overtrædelse af EU forordninger på området.

Det foreslås, at bestemmelser i hvidvaskloven om tilsyn udvides til også at omfatte de her omhandlede forordninger, set i lyset af, at overholdelse af de nævnte forordninger i dag ikke er underlagt et lovmæssigt tilsyn. Det findes at være mest hensigtsmæssigt at optage bestemmelser herom i hvidvaskloven, uanset at forordninger om finansielle sanktioner kan have relation til andet end hvidvask af udbytte eller terrorisme.

Til nr. 13 (§ 32, stk. 5)

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører efter § 32 tilsyn med virksomheder og personer omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 11 og 15-18. Det foreslås, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens mulighed for at give påbud lovfæstes, så styrelsen kan påbyde de omhandlede virksomheder og personer inden for en af styrelsen fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven eller de regler, der er fastsat i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder, eller organer. Styrelsens muligheder vil herefter svare til Finanstilsynets, jf. lovforslagets § 3, nr. 17.

Til nr. 16 (§ 34, stk. 7)

Det foreslås, at det i loven præciseres, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheder og personer omfattet af tilsynet inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, de regler, der er fastsat i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder, eller organer. Det hidtidige § 34, stk. 7, der giver Finanstilsynet hjemmel til at give påbud om overholdelse af lovens § 12, stk. 8, er omfattet af ordlyden i ændringsforslaget. § 12, stk. 8, omhandler specifikt legitimation og indsamling af oplysninger om eksisterende kunder.

Til nr. 17 (§ 34 a)

Efter retsplejeloven § 143 fører Advokatrådet, der er Advokatsamfundets bestyrelse, tilsyn med, at advokater og deres autoriserede fuldmægtige udviser en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

I henhold til § 1, stk. 1, nr. 12-14 finder hvidvaskloven i visse situationer anvendelse på advokater. Advokatsamfundet er imidlertid ikke omtalt i hvidvaskloven. Der foreslås, at Advokatsamfundets rolle som myndighed på hvidvaskområdet præciseres, idet det med forslaget fastslås, at Advokatrådet skal påse, at advokaterne overholder bestemmelserne på hvidvaskområdet. Heri ligger en krav om et aktivt tilsyn, der vil omfatte udstedelse af vejledning, rådgivning, undersøgelser og inspektioner. Tilsynet skal finde sted på grundlag af en vurdering af risikoen for overtrædelse af disse bestemmelser

Til nr. 18 (§ 37)

§ 37 fastslår, at forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser i loven straffes med bøde, herunder § 6, stk. 2, 2. pkt., der stiller krav om, at resultatet af en undersøgelse af formålet med de i § 6, stk. 1 nævnte transaktioner skal noteres og opbevares, jf. § 23. Det foreslås, at denne sanktionsbestemmelse udvides, så den omfatter manglende overholdelse af kravet om, at selve undersøgelsen skal gennemføres. § 37 fastslår, at forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 15 straffes med bøde. Det foreslås på baggrund af de foreslåede ændringer af § 15, at straffebestemmelsen udvides til at omfatte identifikation og legitimation af såvel fuldmægtigen som den reelle kunde. Kravet i § 15, stk. 1, 2. pkt., om at de af loven omfattede virksomheder og personer skal sikre sig, at den, der handler på vegne af en anden, er beføjet dertil, foreslås ikke strafbelagt. Tilsynsmyndighederne vil dog her kunne udstede påbud, og manglende efterlevelse heraf vil da kunne straffes efter den ændrede § 37, stk. 5.

Til nr. 19

Efter lovforslaget § 32, stk. 5, og § 34, stk. 7, får henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Finanstilsynet mulighed for at udstede påbud. Det foreslås, at manglende efterlevelse af et udstedt påbud kan straffes med bøde.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 3, stk. 1, nr. 9)

Baggrunden for forslaget er, at institutter, der i øvrigt opfylder betingelserne for at være kollektive investeringsinstitutter, men som ikke giver investorerne adgang til at få deres andele indløst (institutter af den lukkede type), er omfattet af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel (prospektdirektivet). Prospektdirektivet, der indeholder regler, som skal sikre investorbeskyttelsen ved udstedelse af værdipapirer, er gennemført i lov om værdipapirhandel m.v. Investeringsinstitutter af den lukkede type kan derfor udbydes i Danmark på baggrund af reglerne i prospektdirektivet.

Til nr. 2 (§ 4, stk. 4)

Henvisningen til § 16 foreslås indsat for at tydeliggøre, at udenlandske investeringsinstitutter, som Finanstilsynet har givet markedsføringstilladelse efter § 16, kan udøve virksomhed, der svarer til den virksomhed, som udøves af investeringsforeninger og institutter etableret i EU/EØS-lande, som er omfattet af UCITS-direktivet.

Til nr. 3 (§ 6, stk. 1)

I medfør af de gældende regler er der ikke begrænsninger i, hvordan investorerne i en investeringsforening skal hæfte. Det er således muligt at gennemføre ubegrænset hæftelse. For at beskytte investorerne foreslås det, at investorerne kun skal hæfte med et beløb svarende til deres andele. Dette er i overensstemmelse med foreningernes hidtidige praksis. Finanstilsynet er aldrig blevet anmodet om at godkende investeringsforenin-

ger eller specialforeninger eller andre foreninger, der i deres vedtægter har hæftelsesbestemmelser, hvorefter medlemmerne hæfter ud over deres respektive andele. Den nuværende praksis for begrænset hæftelse betyder dog ikke, at en ny forening er afskåret fra at etablere sig således, at investorerne hæfter ubegrænset. Ubegrænset hæftelse er imidlertid ikke særlig investorbeskyttelsesvenlig, og det foreslås derfor at indføre reglen om begrænset hæftelse.

Til nr. 4 (§ 6, stk. 4)

Ændringen er en konsekvens af lovforslaget i § 4, nr. 5, om, at foreninger kan etablere andelsklasser.

Til nr. 5 (§ 9 a)

Det foreslås som noget nyt i stk. 1, at bestyrelsen efter vedtægternes bestemmelser herom kan etablere andelsklasser i en afdeling. Det har indtil nu kun været muligt for så vidt angår de særlige ex kupon andele. Da stort set alle foreninger er opdelt i afdelinger, foreslås det, at en forening skal være opdelt i afdelinger, det vil sige have mindst en afdeling, for at kunne etablere andelsklasser. Andelsklasser er kendt i England, Irland og Luxembourg. En række af de udenlandske investeringsinstitutter, som har markedsføringstilladelse i Danmark i henhold til lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. §§ 11 eller 16, er således opdelt i andelsklasser.

Formålet med at indføre andelsklasser er at give den danske investeringsforeningsbranche muligheder for produktudvikling og for at sikre, at danske foreninger er konkurrencedygtige i forhold til andre europæiske investeringsinstitutter på de europæiske markeder. Samtidig med dette formål skal forslaget sikre en høj grad af beskyttelse af investorerne i de foreninger, der etablerer andelsklasser.

En afdelings andelsklasser har grundlæggende den samme investeringspolitik, men kan have forskellige karakteristika, der gør den enkelte andelsklasse særligt egnet til bestemte investorer. Der kan f.eks. være tale om, at én andelsklasse er udloddende, mens én anden er akkumulerende, én er kontoførende, mens andre er bevisudstedende, én andelsklasse udsteder andele i danske kroner, mens én anden udsteder andele i fremmed valuta, og én andelsklasse henvender sig til investorer med frie midler, mens én anden særligt henvender sig til pensionsopsparende. Forslaget åbner også mulighed for, at man gennem forskelle i omkostningsstruktur og minimumsinvestering vil kunne rette bestemte andelsklasser mod bestemte typer investorer. Således vil den typiske detailinvestor have en præference for en lav minimumsinvestering mod en højere omkostningsprocent, mens storkunder og professionelle investorer typisk vil have en præference for en højere minimumsinvestering mod en lavere omkostningsprocent.

Forslaget skal også ses på baggrund af, at en række investeringsforvaltningsselskaber administrerer investeringsforeninger og specialforeninger, som har afdelinger, der retter henvendelse til forskellige typer investorer, men som grundlæggende har den samme investeringspolitik, og hvis porteføljer således indeholder de samme værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller foreningsandele m.v.

En lovgivning, der tillader forskellige andelsklasser, vil medføre en række fordele. Såfremt et investeringsforvaltningsselskab kan reducere antallet af afdelinger, letter det selskabets administrative byrder, idet det skal udarbejde færre afdelingsregnskaber, foretage færre handler og foretage færre registreringer. Endvidere vil en forøgelse af en afdelings formue gøre afdelingen mere rentabel. Det forventes, at såvel administrations- som handelsomkostningerne bliver mindre for afdelingerne på grund af stordriftsfordele. Det forventes også, at detailinvestorerne får andel i stordriftsfordelene, idet investeringsforeninger, specialforeninger og hedgeforeninger har til formål at henvende sig til offentligheden og dermed til detailinvestorer. Opdeling i andelsklasser skal derfor også være til gavn for dem.

Videre vil en afdelings opdeling i andelsklasser henvendt til henholdsvis detailinvestorer og professionelle investorer medføre en mere gennemsigtig omkostningsstruktur, da omkostningen pr. andel i andelsklassen henvendt til professionelle investorer vil være mindre end omkostningen pr. andel i andelsklassen til detailinvestorer. I dag, hvor andelsklasser ikke er tilladt, betaler alle investorer i en afdeling som udgangspunkt de samme omkostninger. Imidlertid er det blevet almindeligt, at pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber betaler professionelle investorer, der har investeret i en detailforening, et beløb, der helt eller delvist svarer til de markedsføringshonorarer, som detailinvestorerne betaler. Det gælder også for den beholdningsprovision,

som investeringsforeninger betaler til pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber for, at disse rådgiver investorer om omlægning af deres investeringer. Derfor bliver den reelle omkostning pr. andel – såvel ved anskaffelsen som løbende – betydeligt mindre for en professionel investor end for en detailinvestor. Dette er dog ikke synligt for en detailinvestor, da denne refusion ikke kan ses af foreningens prospekt, da det er formidleren og ikke er foreningen, der betaler refusionen.

Andelsklasser foreslås indført for investeringsforeninger, specialforeninger, hedgeforeninger, fåmandsforeninger og professionelle foreninger. Uanset indførelsen af andelsklasser vil foreningen også fremover være den juridiske enhed. Tilsvarende vil afdelingen være den økonomiske enhed, som det er tilfældet i dag. Indførelse af andelsklasser skaber hverken nye juridiske eller økonomiske enheder. At afdelingen er den økonomiske enhed betyder, at alle medlemmer - uanset om de har købt andele i andelsklasse A eller B - er medlemmer af afdelingen. Det betyder også, at alle medlemmer af en afdeling hæfter for en andelsklasses forpligtelser, uanset om de er medlemmer af andelsklassen eller ej. Dette er helt parallelt til, at aktionærer i et aktieselskab med flere aktieklasser alle er aktionærer i selskabet, uanset om de er A eller B aktionærer. Ved emission bliver andelene derfor udstedt af afdelingen og registreret i en nærmere bestemt andelsklasse. Ved en indløsning bliver andelen indløst af afdelingen og registreret i andelsklassen. Likviditet til indløsning fremskaffes ved at afhænde nogle af de aktiver, afdelingen ejer. Afdelingens registreringer skal i denne situation tilpasses, så andelsklassen og de øvrige andelsklasser også efter indløsninger modtager den korrekte andel af afkastet af fællesporteføljen og af de klassespecifikke aktiver. Forskelle i omkostninger, udbetaling eller henlæggelse af overskud, denominering i forskellig valuta m.v. vil medføre, at andelsklassernes indre værdi samt emissions- og indløsningskurserne bliver forskellige, selvom de hører til i den samme afdeling.

Opdeling i andelsklasser stiller høje krav til en forenings eller et investeringsforvaltningsselskabs administrative systemer og regnskabsmæssige praksis samt håndtering og forebyggelse af interessekonflikter. Der er allerede i § 37 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og i § 71 i lov om finansiel virksomhed krav til foreningers henholdsvis investeringsforvaltningsselskabers administrative og regnskabsmæssige praksis samt procedurer for håndtering og forebyggelse af interessekonflikter. På samme måde er der i § 106, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed krav om, at en forenings depotselskab skal påse, at foreningens udstedelse og indløsning af andele foretages i overensstemmelse med reglerne i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og vedtægterne. Det er derfor en forudsætning, at en forenings depotselskab kan håndtere kontrollen af foreningens udstedelse og indløsning af andele, også når foreningen er opdelt i andelsklasser.

Ved godkendelse af vedtægter, der giver en forening mulighed for at oprette andelsklasser, vil Finanstilsynet, ligesom det er tilsynets praksis ved godkendelse af nye foreninger og investeringsforvaltningsselskaber, kræve en erklæring fra revisor om, at foreningens eller investeringsforvaltningsselskabets forretningsgange, administrative systemer og regnskabsmæssig praksis er betryggende.

Det foreslås i stk. 1, at bestyrelsen kan etablere andelsklasser efter vedtægternes bestemmelser herom. Vedtægterne skal derfor indeholde en bemyndigelse, der fastsætter klare bestemmelser om i hvilke afdelinger bestyrelsen kan etablere andelsklasser, og hvilke karakteristika eventuelle andelsklasser kan have.

Det foreslås også, at det skal fremgå af afdelingens navn, hvis bestyrelsen har mulighed for at etablere andelsklasser. Pligten kan f.eks. opfyldes ved, at der efter afdelingens navn tilføjes "(AK)" eller "(Andelsklasser)". Kravet er begrundet i hensynet til styringen af de administrative systemer vedrørende beskatning.

Det foreslås i stk. 2, at en andelsklasses formue skal være mindst 10 mio. kr. Formuen skal være tegnet senest 3 måneder efter at bestyrelsen har truffet beslutning om etablering af andelsklassen. Alternativt skal foreningen på dette tidspunkt være i besiddelse af en ubetinget garanti udstedt af et pengeinstitut eller af et forsikringsselskab om tegning af andele for mindst 10. mio. kr. Hvis ikke formuen er tegnet eller der foreligger en ubetinget garanti senest 3 måneder efter beslutning om etablering, skal bestyrelsen afvikle andelsklassen efter reglerne i § 86 a, stk. 2.

Kravet til minimumsformuen skal sikre, dels at der er et behov for de andelsklasser, foreningerne etablerer, dels at der er udsigt til, at de etablerede andelsklasser bliver rentable. Formålet er også at undgå etablering af et stort antal andelsklasser, som skal afvikles igen, fordi der ikke er interesse for dem. Det er dog gjort billi-

gere at etablere en ny andelsklasse end at stifte en ny afdeling, idet der ikke stilles krav om, at minimumsformuen skal være til stede ved etableringen.

I stk. 3 foreslås det, at foreningen skal give meddelelse til Finanstilsynet, når bestyrelsen har truffet beslutning om etablering af en andelsklasse i en afdeling. Meddelelsen skal indsendes til Finanstilsynet senest 8 hverdage efter bestyrelsen beslutning og indeholde oplysning om andelsklassens karakteristika og principperne for fordeling af omkostninger mellem den pågældende andelsklasse og andre andelsklasser under samme afdeling. Hvis der ikke i forvejen findes andelsklasser i afdelingen, skal der ikke indsendes oplysninger om omkostningsfordeling.

Det vurderes, at en egentlig godkendelsesprocedure vil være overflødig. Dette skyldes for det første, at rammerne for hvilke andelsklasser en bestyrelse kan etablere, er fastlagt i en forenings vedtægter. For det andet modtager Finanstilsynet i forbindelse med etablering principperne for omkostningsfordeling mellem andelsklasser i samme afdeling. Finanstilsynet har således mulighed for at reagere overfor en forening, der ved omkostningsfordeling ikke iagttager det forbud mod subsidiering, der kan udledes af § 9 a, stk. 5.

I stk. 4 slås det fast, at en andelsklasse ikke har fortrinsret til nogen af afdelingens aktiver. Det er afdelingen, der er den økonomiske enhed. Det indebærer blandt andet, at det er afdelingen, der ejer samtlige aktiver, uanset om de indgår i den fælles portefølje eller er såkaldte klassespecifikke aktiver. Andelsklasserne ejer dermed ikke aktiver selv, men den enkelte andelsklassens medlemmer har ret til en del af afkastet af den fælles portefølje, og afkast af de klassespecifikke aktiver, ligesom andelsklassen skal bære et eventuelt tab på de klassespecifikke aktiver.

Såvel de aktiver, der indgår i den fælles portefølje som de klassespecifikke aktiver, vil blive registreret i afdelingens depot. Det er alene registreringer i afdelingens bogholderi, der skal sikre, at en andelsklasse modtager det rigtige afkast af formuen, herunder en del af afkastet af fællesporteføljen og afkast af de klassespecifikke aktiver.

Det, at afdelingen er en økonomisk enhed, medfører, at det er afdelingen, der aflægger regnskab. Foreningen skal derfor ikke udarbejde et særligt regnskab for hver enkelt andelsklasse. De fornødne oplysninger til investorerne i de enkelte andelsklasser skal fremgå af afdelingens regnskab. Det, at afdelingen er en økonomisk enhed, betyder, at kreditorer har adgang til at søge sig fyldestgjort i hele afdelingens formue og således også i de klassespecifikke aktiver. Dette gælder også, selvom kreditors krav vedrører en enkelt andelsklasse, der for eksempel har anvendt afledte finansielle instrumenter.

I stk. 5 foreslås det, at bestyrelsen skal fastsætte principper for fordeling af omkostningerne mellem andelsklasserne, således at hver andelsklasse selv bærer sin andel af de fælles omkostninger samt de særlige omkostninger, der vedrører andelsklassen. Hvis en andelsklasse for eksempel er valutasisikret, påhviler udgifterne til valutasisikring andelsklassen, som også opnår en eventuel gevinst som følge af valutasisikringen.

Bestemmelsen er en investorbeskyttelsesregel, der skal sikre, at omkostninger, der påhviler investorerne i én andelsklasse, ikke væltes over på investorerne i en anden andelsklasse. En andelsklasse må således ikke omkostningsmæssigt subsidiere andre andelsklasser.

Forskelle i andelsklassernes omkostninger skal følge af klare og objektive kriterier. Bestyrelsen kan f.eks. bestemme, at andelsklasser, der ikke har omkostninger til markedsføring i form af gebyrer til værdipapirhandlere, ikke skal betale markedsføringsomkostninger.

Bestyrelsen kan derimod ikke bestemme, at to andelsklasser i samme afdeling skal betale to forskellige procentsatser i rådgivningshonorar, således at en andelsklasse for detailinvestorer for eksempel betaler 1 pct. i rådgivningshonorar, mens en andelsklasse for institutionelle investorer kun betaler 0,5 pct. i rådgivningshonorar. Dette skyldes, at rådgivningen koster det samme for hele afdelingens formue, uanset hvilken andelsklasse andelen skal henføres til, og det vil således være et brud med princippet om at omkostningsfordeling skal ske på baggrund af objektive kriterier.

Forbudet mod subsidiering medfører, at andelsklasser i samme afdeling kun kan anvende forskellige beregningsmetoder for emissions- og indløsningspriser, hvis foreningerne kan administrere dette uden, at en andelsklasse kommer til at betale for en anden andelsklassens handelsomkostninger. Forbudet er dog ikke til hinder for, at det bestemmes, at flere andelsklasser i samme afdeling, der anvender samme prisberegnings-

metode alle belastes af handelsomkostninger, der relaterer sig til fællesporteføljen i forbindelse med emission eller indløsning i en af disse klasser. Dette forudsætter dog, at disse andelsklasser er rettet mod den samme type investorer, således at detailinvestorer ikke kommer til at betale handelsomkostninger for institutionelle og professionelle investorer, der historisk har væsentlig større handelsaktivitet end detailinvestorer. De handelsomkostninger, der relaterer sig til klassespecifikke aktiver, kan ikke indgå en sådan ordning.

Endelig foreslås det, at Finanstilsynet kan påbyde en forening at ændre omkostningsfordelingen, hvis en andelsklasse pålægges omkostninger, der ikke kan henføres til andelsklassen.

I stk. 6 foreslås det, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om andelsklasser. Hjemmelen er formuleret bredt, da der er tale om et nyt område, hvor der endnu ikke er erfaringer. Først og fremmest vil hjemlen blive brugt til at bestemme hvilke typer af andelsklasser, der skal være tilladt. Desuden vil bemyndigelsen blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om en forenings offentliggørelse af oplysninger om andelsklasser og regler om fordeling af omkostninger mellem andelsklasser, herunder regler, der skal forhindre, at omkostninger væltes over på detailinvestorer. Bemyndigelsen vil derudover blive anvendt til at fastsætte regler om andelsklassers placering af formuen og anvendelse af afledte finansielle instrumenter som klassespecifikke aktiver, herunder hvor stor en del af en andelsklasses formue, der må placeres i klassespecifikke aktiver og investeres i for eksempel afledte finansielle instrumenter. Det kan særligt komme på tale at udnytte hjemmelen, hvis detailinvestorer ikke behandles rimeligt. Der er således også tale om, at bekendtgørelsen skal være en del af investorbekyttelsen. Herudover vil Finanstilsynet benytte sine hjemler i den gældende lovs § 48, stk. 5, og § 74, stk. 2, til at fastsætte bestemmelser om fastsættelse af emissions- og indløsningspriserne i andelsklasser henholdsvis fastsætte de oplysninger, en forening skal give i sine prospekter om foreningens opdeling i andelsklasser og konsekvenserne heraf.

Til nr. 6 (§ 10, stk. 1, nr. 6)

Det foreslås, som en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 6, at det skal fremgå af en forenings vedtægter, om dens afdelinger har eller kan have forskellige andelsklasser, herunder hvilke typer andelsklasser.

Til nr. 7 (§ 10, stk. 1, nr. 19)

Baggrunden for forslaget om at slette forudsætningen i § 10, stk. 1, nr. 19, om, at en afdeling skal investere i obligationer som betingelse for adgangen til at udlodde acontoudbytte, er, at denne forudsætning nu er overflødig, da også afdelinger, der investerer i aktier, kan udlodde aconto. Det er fortsat en betingelse for, at en afdeling kan foretage acontoudlodning, at der er tale om midler, som er indtjent og indbetalt til eller realiseret af foreningen.

Til nr. 8 (§ 10, stk. 1, nr. 20)

Det foreslås at ændre § 10, stk. 1, nr. 20, så den almindelige praksis, hvorefter et medlem af en forening eller en afdeling kun hæfter med sine andele bliver et lovkrav. Bestemmelsen er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 3.

Til nr. 9 (§ 10 a)

I § 10 a foreslås det, at en forening, der har andelsklasser, på foreningens hjemmeside på internettet skal oplyse hvilke andelsklasser, der er oprettet i foreningens afdelinger. Foreningen skal ligeledes give oplysninger om de karakteristika, der gælder for hver andelsklasse, samt om principperne for fordeling af omkostninger, jf. § 9 a, stk. 5.

Til nr. 10 (§ 11, stk. 5)

Der foreslås indsat en hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om markedsføring af de udenlandske institutter for kollektiv investering, som er omfattet af § 11, og som svarer til investeringsforeninger (UCITS). UCITS er investeringsinstitutter, der er harmoniseret efter Rådets Direktiv af 20. december 1985

om samordning af love og administrative bestemmelser om visse kreditinstitutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (85/611/EØF). Finanstilsynet har allerede fastsat regler om markedsføring af de udenlandske institutter for kollektiv investering, som er omfattet af § 16, og som ikke er harmoniseret på fællesskabsplan.

Hjemlen vil blive brugt til at stille krav til måden, hvorpå udenlandske investeringsinstitutter skal indrette deres eventuelle markedsføring i Danmark, herunder blandt andet krav om repræsentation via en agent, hvis et institut henvender sig til detailinvestorer og krav om det sprog, som dokumenter og markedsføringsmateriale m.v. skal være affattet på. Der er tale om en kodificering af Finanstilsynets praksis, hvilket vil gøre kravene mere gennemskuelige og dermed medføre en administrativ lettelse for de udenlandske investeringsinstitutter og deres repræsentanter.

Til nr. 11 (§ 21, stk. 2 og 4)

Ifølge forslaget kommer de bestemmelser, der gælder for stemmeretten på en forenings generalforsamling i spørgsmål, der alene vedrører en afdeling også til at gælde for spørgsmål, der alene vedrører en andelsklasse.

Til nr. 12 (§ 21, stk. 4)

Det foreslås i § 21, stk. 4, at delegere generalforsamlingens beføjelser til investorerne i en andelsklasse i spørgsmål, der alene vedrører den pågældende andelsklasse. Dette gælder beføjelser vedrørende ændring af andelsklassens specielle karakteristika, andelsklassens afvikling og andre spørgsmål, som udelukkende vedrører andelsklassen. Der kan blandt andet være tale om spørgsmål vedrørende ændring af en andelsklasse fra at være bevisudstedende til at blive kontoførende eller omvendt, ændring af en klasse fra at være udloddende til at blive akkumulerende eller omvendt, andelenes størrelse eller den valuta, andelenes udstedes i samt antallet af udlodninger pr. år.

Til nr. 13 (§ 21, stk. 6)

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 14 og 15 (§ 34, stk. 5 og 6)

Der er tale om præciseringer, da foreninger ikke er finansielle virksomheder.

Til nr. 16 (§ 38, stk. 1)

Formålet med forslaget er at give Finanstilsynet mulighed for ikke blot at regulere transaktioner mellem en forening og selskaber, som foreningen har indgået væsentlige aftaler med eller selskaber, som er koncernforbundne med disse selskaber som om, der er tale om koncerninterne transaktioner, men også at regulere sådanne transaktioner, når det er investeringsforvaltningsselskabet, der har indgået aftalerne. Finanstilsynet bliver således bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for, hvilke krav der skal stilles til fastsættelsen af vilkårene for sådanne transaktioner. Det er hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte bestemmelser for foreninger, der svarer til bekendtgørelse om koncerninterne transaktioner, der er udstedt i medfør af § 181 i lov om finansiel virksomhed, med de afvigelser, som foreningernes særlige forhold tilsiger.

Til nr. 17 (§ 38, stk. 2)

Formålet med forslaget er at give Finanstilsynet mulighed for ikke blot at regulere transaktioner mellem en forening og selskaber, som foreningen har indgået væsentlige aftaler med eller selskaber, som er koncernforbundne med disse selskaber som om, der er tale om koncerninterne transaktioner, men også at regulere sådanne transaktioner, når det er investeringsforvaltningsselskabet, der har indgået aftalerne. Finanstilsynet bliver således bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for, hvilke krav der skal stilles til fastsættelsen af vilkårene for sådanne transaktioner. Det er hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte bestemmelser

for foreninger, der svarer til bekendtgørelse om koncerninterne transaktioner, der er udstedt i medfør af § 181 i lov om finansiel virksomhed, med de afvigelser, som foreningernes særlige forhold tilsiger.

Efter stk. 2 er en ulovlig transaktion ugyldig, og de almindelige retsvirkninger af ugyldighed indtræder. En transaktion vil også være ugyldig i tilfælde, hvor en forenings eller et investeringsforvaltningsselskabs medkontrahent ikke har vilje eller evne til at udligne forskellen mellem markedsvilkår og den pågældende transaktions vilkår. Som eksempel kan nævnes en forenings køb af finansielle tjenesteydelser hos et selskab, der er koncernforbundet med foreningens investeringsforvaltningsselskab til en pris, der ligger over markedsværdien.

Til nr. 18 (§ 44, stk. 2)

Der er tale om en præcisering af, at bestemmelsen om, at en forening kan påtage sig den hæftelse, der er forbundet med erhvervelse af aktier, der ikke er fuldt indbetalt, også gælder for afdelinger. Hæftelsen må ikke overstige 5 pct. af afdelingens formue.

Til nr. 19 (§ 59, stk. 2)

Der er tale om en præcisering, idet medlemmerne af en forening ikke er indskydere, men investorer.

Til nr. 20 (§ 73, stk. 2)

Den nuværende bestemmelse i § 73, stk. 2, giver alene mulighed for, at foreninger eller afdelinger, der anbringer formuen i obligationer, kan vedtage at akkumulere udbytte, der ellers skulle udbetales. Baggrunden herfor er, at skattereglerne for akkumulerende aktiebaserede afdelinger forhindrede en sådan akkumulering. Derfor ønskede branchen i sin tid alene mulighed for at kunne akkumulere udbytte i obligationsbaserede afdelinger. Den foreslåede ændring er for det første begrundet i, at skattereglerne for aktiebaserede afdelinger er ændret, hvorfor akkumulering af beregnet udbytte kan finde sted. For det andet er det uhensigtsmæssigt, at tilsynslovgivningen indeholder regler, der søger at regulere skattemæssige forhold.

Til nr. 21 (§ 74, stk. 5)

Der er tale om en modernisering og ensartning, idet ordet "pålægge" erstattes af "påbyde".

Til nr. 22 (§ 78, stk. 3)

Det foreslås at præcisere bestemmelsen om, at foreningerne selv skal offentliggøre dokumenter i forbindelse med fusion, spaltning, sammenlægning og deling i Statstidende. Aktieselskabslovens § 158, stk. 1, er blevet ændret, hvorfor det ikke længere er meningsfyldt at henvise til bestemmelsen.

Til nr. 23 (§ 81, stk. 1)

Der er tale om en præcisering, idet foreninger har en formue, mens selskaber har kapital.

Til nr. 24 (§ 83)

Det foreslås at ændre bestemmelsen, idet aktieselskabsloven er blevet ændret. Det præciseres nu, at foreningen selv snarest ved en bekendtgørelse i Statstidende med et varsel af mindst tre måneder skal opfordre selskabets kreditorer til at anmelde deres krav. Meddelelse om indrykningen skal samtidig sendes til alle kendte kreditorer.

Til nr. 25 (§ 86 a)

Det foreslås at indsætte en overskrift over bestemmelsen om andelsklassers ophør for at lette overskueligheden i loven.

I stk. 1 foreslås det, at beslutning om afvikling af en andelsklasse træffes af generalforsamlingen. Det er kun de medlemmer, der har andele i andelsklassen, som har stemmeret ved afstemning om, hvorvidt en andelsklasse skal afvikles, jf. også lovforslaget i § 4, nr. 10, om hvilke beføjelser, der på generalforsamlingen alene tilkommer medlemmer med andele i en andelsklasse.

Afvikling af en andelsklasse gennemføres formløst ved, at medlemmerne overfører deres andele til en anden andelsklasse i samme afdeling. Ønsker de ikke det, indløser foreningen de andele, der er udstedt i den pågældende andelsklasse, og afdelingen sælger de hertil svarende værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller foreningsandele m.v. Da andelsklassen ikke selv ejer værdipapirer, skal foreningen ikke udarbejde et ophørsregnskab for andelsklassen, men der kan blive tale om krav til noter til afdelingens regnskab. Med den nemme adgang til at afvikle andelsklasser, skønnes der ikke at være behov for regler om sammenlægning af andelsklasser, fordi en sammenlægning kan ske ved at indløse andelene i den ophørende andelsklasse og udstede andele i en anden andelsklasse.

I stk. 2 foreslås det, at en forening skal afvikle en andelsklasse, hvis andelsklassen ikke opfylder formuekravet. Dette gælder både, hvis andelsklassens formue ikke senest tre måneder efter at bestyrelsen har truffet beslutning om etablering er tegnet, eller der er stillet garanti for tegning, og siden hen hvis andelsklassens formue falder til under 10 mio. kr. I disse tilfælde skal afvikling ske uden generalforsamlingsbeslutning. Før medlemmerne tvangsindløses, skal de dog have tilbud om at overføre deres andele til en anden andelsklasse i samme afdeling.

I stk. 3 foreslås det, at Finanstilsynet kan påbyde en forening at afvikle en andelsklasse, hvis andelsklassen ikke har påbegyndt sin virksomhed senest 12 måneder efter bestyrelsens beslutning om etablering. Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder for foreninger og afdelinger.

Når en andelsklasse er afviklet, skal foreningen i medfør af stk. 4 straks orientere Finanstilsynet herom med angivelse af årsagen til beslutningen samt oplyse hvem, der har truffet beslutningen.

I stk. 5 foreslås det, at Finanstilsynet kan fratage en forening retten til at have andelsklasser. Baggrunden herfor er, at indførelsen af andelsklasser stiller særligt høje krav til en forenings eller dens investeringsforvaltningsselskabs administrative systemer og regnskabsmæssige praksis samt håndtering og forebyggelse af interessekonflikter. Hvis Finanstilsynet vurderer, at en forening eller dens forvaltningsselskab ikke lever op til disse krav, skal der af investorbeskyttelsesmæssige hensyn være en mulighed for, at foreningen som konsekvens heraf kan fratages retten til at have andelsklasser. En afgørelse om at fratage en forening retten til at have andelsklasser vil være af indgribende karakter for foreningen og dens investorer. Fratagelse af retten vil derfor typisk først blive aktuel efter, at der er givet frist til afhjælpning og dette ikke er sket. Vurderer Finanstilsynet, at foreningen ikke kan meddeles en afhjælpningsfrist uden betydelig risiko for investorerne, vil Finanstilsynet straks fratage foreningen retten. En afgørelse om at fratage en forening retten til at have andelsklasser kan indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. lovens § 131. Hvis Finanstilsynet fratager en forening retten til at have andelsklasser, skal andelsklasserne afvikles uden videre beslutning fra bestyrelsen eller generalforsamlingen. Afvikling sker ved at samtlige medlemmer indløses.

Til nr. 26 (§ 108, stk. 2)

Forslaget om ændring af den nuværende § 108, stk. 2, er begrundet i, at der er med den gældende formulering af bestemmelsen er tvivl om, hvorvidt placeringsbegrænsningen på 75 pct. gælder på afdelings- eller foreningsniveau. Det tydeliggøres, at begrænsningen gælder på afdelingsniveau, således at en investeringsinstitutforening kan anbringe alle sine midler i en forening, forudsat at midlerne er fordelt på mindst to afdelinger.

Til nr. 27 (§ 109)

Overskriften slettes, da en tilsvarende overskrift står mellem §§ 108 og 109.

Til nr. 28 (§ 110 a, stk. 1)

Der er tale om en præcisering, da det kun er foreninger, der kan registreres som professionelle foreninger.

Til nr. 29 (§ 110 a, stk. 1, nr. 1)

Der er tale om en præcisering, da det kun er foreninger, der kan registreres som professionelle foreninger.

Til nr. 30 (§ 110 b, stk. 1)

I medfør af de gældende regler er der ikke begrænsninger i, hvordan investorerne i en professionel forening skal hæfte. Det er således muligt at gennemføre ubegrænset hæftelse. For at beskytte investorerne foreslås det, at investorerne kun skal hæfte med et beløb svarende til deres andele. Dette er i overensstemmelse med foreningernes hidtidige praksis. Se i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 3.

Til nr. 31 (§ 110 c, stk. 1)

Det foreslås, at "af Finanstilsynet godkendt" udgår før "investeringsforvaltningsselskab". Et selskab bliver først et investeringsforvaltningsselskab, når Finanstilsynet giver tilladelse hertil. Finanstilsynet skal ikke godkende et investeringsforvaltningsselskab som investeringsforvaltningsselskab for den professionelle forening.

Til nr. 32 (§ 110 d, stk. 1)

Forslaget er en præcisering, da en forening først bliver en professionel forening ved Finanstilsynets registrering. En forening er således ikke en professionel forening forud for og ved anmodning om registrering hos Finanstilsynet. Endvidere fastslår bestemmelsen efter forslaget de krav, som skal være opfyldt, for at Finanstilsynet kan registrere foreningen.

Det er alene indledningen i bestemmelsen, der er ny. De fem punkter er en videreførelse fra den gældende bestemmelse.

Til nr. 33 (§ 110 d, stk. 2, 1. pkt.)

Det foreslås, at ordene "eller ophør" udgår, da procedurer for ophør af en afdeling i en professionel forening fremgår af § 110 g. Det er derfor overflødigt at have en regel herom i § 110 d, stk. 2, 1. pkt.

Til nr. 34 (§ 110 d, stk. 3)

Forslaget medfører, at det 1. punktum i den gældende bestemmelse, slettes, da det er overflødigt. Den foreslåede affattelse er således en videreførelse af gældende ret.

Til nr. 35 (§ 110 e, stk. 1, 1. pkt.)

Ændringen er en redaktionel ændring.

Til nr. 36 og 37 (§ 110 g, stk. 1, 2 og 3)

Forslaget medfører, at terminologien kommer til at svare til den, der gælder for de øvrige foreningers afdelinger, jf. bl.a. den gældende lovs § 78, stk. 2. Herefter ændres "fusion" til "sammenlægning" og "spaltning" til "deling".

Til nr. 38 (§ 110 j, stk. 1)

Der er tale om en præcisering, idet foreninger har en formue, mens selskaber har kapital.

Til nr. 39 (§ 110 m, stk. 1)

Forslaget medfører, at reglerne om andelsklasser også skal gælde for professionelle foreninger. Professionelle foreninger skal dog ikke indberette oprettelse og afvikling af andelsklasser til Finanstilsynet. Finanstilsynet registrerer ikke andelsklasser i professionelle foreninger.

Reglerne finder anvendelse med de fornødne tilpasninger. Det indebærer, at minimumskapitalen for en andelsklasse i en professionel forening skal være 25 mio. kr. Det indebærer endvidere, at en andelsklasse i en professionel forening skal afvikles, hvis formuen kommer under 25 mio. kr.

Til nr. 40 (§ 113, stk. 1)

Forslaget medfører, at reglerne om andelsklasser også skal gælde for fåmandsforeninger.

Til nr. 41 (§ 114 b)

Det foreslås at lovfæste den gældende praksis, hvorefter medlemmerne af blandt andet investeringsforeninger alene hæfter med deres andele, jf. også lovforslagets § 4, nr. 3. Med lovforslaget bliver det ikke muligt at forpligte medlemmerne af en forening udover deres andel.

Til nr. 42 (§ 114 f, stk. 1)

Forslaget medfører, at reglerne om andelsklasser også kommer til at gælde for hedgeforeninger. Reglerne finder anvendelse med de fornødne tilpasninger. Det indebærer, at minimumskapitalen for en andelsklasse i en hedgeforening skal være 25 mio. kr. Det indebærer endvidere, at en andelsklasse i en hedgeforening skal afvikles, hvis formuen kommer under 25 mio. kr.

Desuden slettes henvisningen til § 79. Det medfører, at en hedgeforenings generalforsamling vil kunne træffe beslutning om at ændre foreningens vedtægter, således at foreningen for eksempel kan blive en investeringsforening eller specialforening. Finanstilsynet skal godkende vedtægtsændringen.

Til nr. 43 (§ 114 f, stk. 2)

Forslaget medfører, at reglerne om andelsklasser også kommer til at gælde for hedgeforeninger med få medlemmer. Reglerne finder anvendelse med de fornødne tilpasninger. Det indebærer, at minimumskapitalen for en andelsklasse i en hedgeforening med få medlemmer skal være 25 mio. Det indebærer endvidere, at en andelsklasse med få medlemmer i en hedgeforening skal afvikles, hvis formuen kommer under 25 mio. kr.

Til nr. 44 (§ 115, stk. 1, 1. pkt.)

Forslaget medfører på den ene side, at andre kollektive investeringsordninger, omfattet af den gældende lovs § 115, også får mulighed for at investere i likvide midler udover de instrumenter, der fremgår af bilag 5 til lov om finansiel virksomhed. På den anden side medfører forslaget, at en kollektiv investeringsordning ikke kan bringe sig uden for § 115 ved at placere for eksempel 25 pct. af sine midler i likvide midler. Der er tale om en beskyttelse af investorerne.

Til nr. 45 (§ 115, stk. 2)

Forslaget fremsættes, fordi fondsmæglerselskaber ikke kan administrere kollektive investeringsordninger efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EU-Tidende 2004 nr. L145, s. 1), (MiFID) og bilag 4 til lov om finansiel virksomhed.

I lovforslagets § 15, stk. 3, foreslås det som en overgangsregel, at et fondsmæglerselskab, der ved lovens ikrafttræden administrerer en anden kollektiv investeringsordning efter den gældende lovs § 115, kan fortsætte hermed. Forslaget indskrænker sig til at gælde ordninger, som et fondsmæglerselskab administrer på tidspunktet for lovens ikrafttræden. Fondsmæglerselskabet kan således ikke indgå nye aftaler om administration af sådanne ordninger. For at kunne fortsætte med at administrere andre kollektive investeringsordninger efter lovens ikrafttræden skal et fondsmæglerselskab inden den 1. september 2009 give Finanstilsynet med-

delelse om, hvilke andre kollektive investeringsordninger fondsmæglerselskabet administrerede på tidspunktet for lovens ikrafttræden. Hvis den kollektive investeringsordning ophører, kan fondsmæglerselskabet ikke længere administrere kollektive investeringsordninger.

Til nr. 46 (§ 132)

Det foreslås, at overtrædelse af reglerne i § 9 a, stk. 3 og 4, samt § 86 a, stk. 2 og 4, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder, medmindre at højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Til nr. 47 (§ 133, stk. 2)

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til §§ 5, 6 og 7

§§ 5, 6 og 7 indeholder de skattemæssige regler for afdelinger med andelsklasser.

Afdelinger, der opdeler sig i andelsklasser, beskattes efter reglerne for investeringsselskaber. Det er en helt generel regel. Det skal således gælde, uanset om de efter den almindelige investeringsforeningslovgivning karakteriseres som udloddende foreninger, akkumulerende foreninger eller kontoførende foreninger. Det skal ligeledes gælde, uanset om der efter den almindelige investeringsforeningslovgivning er tale om investeringsforeninger, specialforeninger, hedgeforeninger, fåmandsforeninger eller professionelle foreninger. Beskatning efter reglerne for investeringsselskaber betyder, at afdelingen er skattefri, mens medlemmerne beskattes af årets udlodninger og årets værdistigninger og værditab efter reglerne for kapitalindkomst. Reglerne findes i aktieavancebeskatningslovens § 19. Opdelingen i andelsklasser med aktiver, der ejes af afdelingen, men henføres til andelsklassens interessenter betyder, at de formueværdier, der indgår i opgørelsen af årets værdistigninger og værditab, ikke er ens for alle medlemmer af en afdeling. På samme måde er udlodningerne også forskellige. Udlodninger og formueværdier afhænger i stedet af den andelsklasse, som medlemmet af afdelingen befinder sig i. Den enkelte afdeling skal i sit navn have en angivelse af, at den er opdelt i andelsklasser, som medfører beskatning efter aktieavancebeskatningslovens § 19.

Beskatning efter reglerne for investeringsselskaber omfatter efter gældende ret de, der vælger dette, samt foreninger, der ikke overholder de gældende skatteregler for udloddende foreninger ol.

Baggrunden for, at der ikke kan ske beskatning af andelsklasser efter reglerne for udloddende foreninger og kontoførende foreninger er følgende:

De eksisterende skatteregler for medlemmer af (skattemæssigt) udloddende foreninger og kontoførende foreninger bygger på gennemsigtighed, således at medlemmer beskattes efter samme brøk af deres afkast af alle forenings/afdelingens aktiver, som om de ejede aktiverne direkte. De er ikke forenelige med, at forslaget om andelsklasser forudsætter eksistensen af klassespecifikke aktiver, hvis afkast ledes til bestemte medlemmer frem for andre, selvom det er foreningen/afdelingen, der ejer aktivet, og overflytning af aktiver fra en andelsklasse til en anden følgelig kan ske uden skattemæssige konsekvenser. Efter en gennemsigtighedsbetragtning ligner flytning fra en andelsklasse til en anden en skattepligtig afståelse, der burde medføre udlodning og beskatning af gevinsterne hos medlemmerne.

Efter gældende regler for indberetning skal udloddende afdelinger af investeringsforeninger ved indberetning til værdipapircentraler af udlodninger til medlemmerne opdele disse i kapitalindkomst, aktieindkomst og skattefri indkomster. Denne opdeling er ens for alle udlodninger i en given afdeling. Indberetning fordeles videre til hver enkelt selvangivelse igennem SKAT på grundlag af notering af ejerskab i værdipapircentralerne. Opdelingen skal afstemmes med det samlede årsregnskab for afdelingen. Hvis de foreninger, der skattemæssigt ønskes at behandles som udloddende foreninger, fik lov til at have andelsklasser, ville opdelingerne skulle være forskellige for samme forenings/afdelings udlodninger. Det betyder et mere kompleks indberetningssystem og sammensatte afstemninger af de enkelte skattemæssige udlodninger med det samlede årsregnskab for afdelingen. Heroverfor står, at beskatningen af medlemmer i foreninger, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, efter gældende regler kun forudsætter kendskab til én samlet formueværdi (ved årets begyndelse og årets slutning) og ét samlet udbytte. Det er alene disse værdier, der bliver flere af i

den enkelte afdeling, hvis der indføres andelsklasser, jf. bemærkningen ovenfor om, at andelsklasser kan have forskellig formueværdi og forskelligt udbytte.

Til § 5, nr. 1

Det foreslås, at medlemmerne, hvis den kontoførende forening opdeles i andelsklasser, beskattes efter reglerne for medlemmer af investeringselskaber i aktieavancebeskatningslovens § 19. Dette skal ses i sammenhæng med, at der i lovforslagets § 8 foreslås, at medlemmerne ikke beskattes efter reglerne i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger.

Forslaget om beskatning efter aktieavancebeskatningslovens § 19 kommer til at gælde i kraft af, at aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1, i den gældende formulering omfatter »aktier og investeringsforeningsbeviser m.v.« Investeringsforeningsbeviser m.v. er så bredt et udtryk, at det også omfatter medlemskab af kontoførende foreninger, der jo opfattes som foreninger, hvis medlemskab ikke kan omsættes. Definitionen i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger anfører, at der er tale om medlemskab, der kun kan afstås til foreningen. Den foreslåede tekst til § 19, stk. 4, sikrer, at kontoførende foreninger, der opdeles i andelsklasser, ikke i kraft af stk. 4 kommer ud af § 19 igen. Stk. 4 begrænses altså til kontoførende foreninger, der ikke opdeles i andelsklasser.

Til § 6, nr. 1

Den foreslåede henvisning er en konsekvens af det nye § 16 C, stk. 16, der foreslås i lovforslagets § 6, stk. 2.

Til § 6, nr. 2

Forslaget går ud på, at hvis udloddende foreninger opdeler sig i andelsklasser, beskattes medlemmerne ikke længere som medlemmer af udloddende foreninger. Det sker ved at ændre definitionen af udloddende foreninger, sådan at en bevisudstedende forening pr. definition ikke længere er udloddende, hvis den opdeler sig i andelsklasser. I stedet beskattes medlemmerne efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 19.

Teknikken er enklere end den, der foreslås ved kontoførende foreninger. Det skyldes, at der ikke ses at være behov for både et bredt og et snævert begreb for udloddende forening i skattelovgivningen.

I definitionen af en udloddende forening indgår herefter, at beviserne i foreningen eller afdelingen berettiger alle medlemmer til samme forholdsmæssige andel af afkastet af hvert enkelt aktiv eller passiv i foreningen eller afdelingen. Det betyder, at der ikke må forekomme aktiver eller passiver, der er klassespecifikke for en andelsklasse. I en afdeling med 100 beviser skal indehaveren af et bevis have 1/100 af hver eneste aktivs eller passivs afkast. Tilsvarende gælder for omkostningerne.

Ved ind- og udtræden fordeles foreningens omkostninger ved køb og salg imidlertid ofte på de indtrædende og udtrædende igennem kursfastsættelsen. Man kan derfor ikke i disse situationer stille krav om en forholdsmæssig fordeling. Endvidere gælder, at beviser, der handles i perioden fra indkomstårets udgang indtil førstkommande generalforsamling, ofte handles ex kupon. Dette forhold betager heller ikke en forening dens karakter af udloddende forening.

Efter forslaget gælder, at medlemmerne af en udloddende forening skal være berettiget til samme forholdsmæssige andel af årets afkast. Det afskærer ikke, at medlemmer, der indtræder og udtræder i løbet af året, får deres forholdsmæssige afkast yderligere nedsat, fordi ejertiden ikke har været et helt år. Derimod betyder bestemmelsen, at hvis en udloddende afdeling med virkning fra midt i året indfører andelsklasser, således at foreningen skal henføres til § 19, er det hele omdannelsesårets afkast, der beskattes efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 19.

Om udtrykkene forening og afdeling bemærkes, at den typiske organisation af andelsklasser vil være, at der foreligger en forening, der har en afdeling, der er opdelt i andelsklasser. Den gældende terminologi på skatteområdet er, at udtrykket forening også omfatter afdeling. Afdelingen og dens medlemmer beskattes, som om den var en selvstændig forening. Det ændrer nærværende forslag ikke på. Udtrykket afdeling bruges

dog nogle steder i nærværende forslag ved siden af forening, fordi det typisk er, at afdelingen er opdelt i andelsklasser. Opdelingen af en given afdeling i andelsklasser, påvirker ikke andre afdelingers skattemæssige status. Den påvirker kun afdelingen selv.

Til § 7, nr. 1

Det foreslås, at hvis den kontoførende forening opdeles i andelsklasser, beskattes medlemmerne ikke efter reglerne i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger.

Det gælder alene de medlemmer, der betaler indkomstskat i modsætning til pensionsafkastskat.

Betingelsen om, at der ikke må ske opdeling i andelsklasser, indgår ikke i selve definitionen af en kontoførende forening. Den indgår alene i betingelsen for, at lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger finder anvendelse. Herved opnås, at den brede opfattelse af begrebet kontoførende investeringsforening bevares i værnsreglen i selskabsskattelovens § 13, stk. 14. Det samme gælder i pensionsafkastbeskatningslovens § 14 om beskatning af kontoførende investeringsforening som ikke selvstændigt skat-subjekt.

Efter forslaget gælder, at medlemmerne skal være berettiget til samme forholdsmæssige andel af årets afkast. Det afskærer ikke, at medlemmer, der indtræder og udtræder i løbet af året, får deres forholdsmæssige afkast yderligere nedsat, fordi ejertiden ikke har været et helt år. Derimod betyder bestemmelsen, at hvis en kontoførende afdeling med virkning fra midt i året indfører andelsklasser, der medfører beskatning efter § 19, er det hele omdannelsesårets afkast, der beskattes efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 19. Det eksisterende 2. pkt. i § 2 i lov om beskatning af medlemmer i kontoførende foreninger ophæves ikke. Det betyder, at medlemmer af en udenlandsk kontoførende forening med andelsklasser, der henvender sig til indkomstskattepligtige medlemmer, beskattes efter aktieavancebeskatningslovens § 19.

Til § 8

Til nr. 1

Det eksisterende forbud mod at hæve bidrag og lignende i en konkurssituation blev oprindeligt indført under henvisning til, realkreditinstitutterne anvendte solidarisk hæftelse. Det er man i vid udstrækning gået bort fra nu.

Det var en væsentlig forudsætning i forbindelse med indførelsen af muligheden for at de danske pengeinstitutter kan udstede særligt dækkede obligationer, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter af konkurrencemæssige årsager i videst muligt omfang stilles lige.

Forbuddet i § 29, stk. 3, er af realkreditinstitutterne fremhævet som et brud på denne ligestilling.

I forbindelse med indførelsen af adgangen for pengeinstitutterne til at udstede særligt dækkede obligationer blev bestemmelsen i § 29, stk. 3, imidlertid fremhævet som et led i forbrugerbeskyttelsen, idet det ville sikre låntagerne mod vilkårlige forhøjelser af bidragssatser og tilsvarende for derved at skaffe flere midler til konkursboet.

Omvendt er der argumenteret for, at det forekommer uhensigtsmæssigt, hvis et konkursbo ikke skal kunne hæve bidraget, hvis det øvrige marked hæver dette. Det fremgår af lovens § 32, stk. 2, at kurator i et konkursbo efter et realkreditinstitut i videst muligt omfang skal fortsætte honoreringen af realkreditinstitutts forpligtelser i form af betaling af renter og afdrag til obligationsejerne.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen, således at kurator kun kan hæve bidraget, hvis begrundelsen er, at det øvrige marked også hæver bidrag og lignende. Samtidig skal der være et konkret behov for yderligere midler til administrationen af boet – dette betyder således, at kurator ikke må hæve bidraget, hvis det alene er for at konsolidere boet yderligere. Dette forbud gælder, selvom de øvrige institutter i markedet sætter bidraget op. Men hvis det kan konstateres, at der mangler midler til administrationen af boet og det øvrige marked sætter bidrag m.v. op, kan kurator hæve bidragssatsen

Ændringer skal varsles skriftligt senest 3 måneder før de skal træde i kraft.

Til nr. 2

Det foreslås at strafbelægge § 33 c, stk. 1 og 2, da pligten for et realkreditinstitut til at overholde de løbetider, afdragsprofiler og lånegrænser, som er fastsat i §§ 3-5 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. følger af § 33 c, stk. 1 og 2. Ændringen skaber således en hjemmel til at straffe et realkreditinstitut, som overtræder §§ 3-5 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. Denne hjemmel har ved en fejl ikke eksisteret tidligere.

Til § 9

Til nr. 1

Det foreslås, at en forsikringsmæglervirksomhed kan pålægges bødestraf for overtrædelse af reglerne i lovens § 21 om indsendelse af indberetning af den årlige indtjening til Finanstilsynet senest 5 måneder efter udløbet et kalenderår.

Virksomhedens undladelse af at indsende den årlige indberetning er i den gældende lov ikke sanktioneret med bødestraf. Finanstilsynets eneste reaktionsmulighed i sådanne tilfælde er at inddrage forsikringsmæglervirksomhedens tilladelse til fortsat at udøve forsikringsmægling i medfør af § 22, stk. 1, nr. 3, der angiver, at Finanstilsynet inddrager en forsikringsmæglervirksomheds tilladelse, hvis forsikringsmæglervirksomheden gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Finanstilsynet har benyttet denne bestemmelse til at inddrage en række forsikringsmæglervirksomheders tilladelse. Siden 2000 er cirka 10 pct. af alle mæglervirksomheders tilladelser blevet inddraget.

Indberetningen er en vigtig del af Finanstilsynets mulighed for at føre tilsyn med den uafhængighed af enhver forsikringsselskabsinteresse, der efter loven er en forsikringsmæglervirksomheds særlige kendetegn over for andre forsikringsformidlere.

Forsikringsmæglervirksomheder adskiller sig fra øvrige virksomheder på det finansielle område ved at de kan drives som enkeltmandsvirksomheder. Erfaringen viser, at det oftest er i denne gruppe, at der ikke foretages de lovpligtige indberetninger.

Det er imidlertid en meget indgribende reaktion at inddrage en erhvervsvirksomheds tilladelse, og det vil ofte i konkrete sager indebære, at der ikke er den fornødne proportionalitet mellem forseelsens alvor og den mulige sanktion.

Det vurderes, at en hjemmel til at kunne pålægge forsikringsmæglervirksomheden bødestraf for at undlade at indsende den lovpligtige indberetning er en tilstrækkelig virksom reaktionsmulighed.

Herved sikres der samtidig parallelitet til reglerne for andre finansielle virksomheder, der efter lov om finansiel virksomhed i en tilsvarende situation, hvor årsrapport ikke indsendes til Finanstilsynet, kan straffes med bøde.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 2, stk. 6)

Det foreslås, at lovens anvendelsesområde udvides, således at leverandører og underleverandører som nævnt i § 3 b, nr. 3 og 4, omfattes af oplysningsforpligtelsen over for Finanstilsynet og Finanstilsynets adgang til disse virksomheder uden retskendelse, jf. § 66, stk. 2.

Til nr. 2 (§ 3 b)

Der indsættes definitioner af fire begreber til brug for forståelsen af lovforslagets bestemmelser.

(Nr. 1-3)

Definitionen af outsourcing er formuleret med udgangspunkt i Committee of European Banking Supervisors (CEBS) International Guidelines on Outsourcing fra 2006. Med de foreslåede regler er CEBS' standarder dog fraveget på et enkelt punkt. Ved outsourcing forstås ifølge forslaget således alene en firmapensionskasses henlæggelse af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør.

Der skal være tale om en henlæggelse af et aktivitetsområde, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, og der vil således ikke være tale om outsourcing, hvis aftalen kun vedrører en enkeltstående ydelse, som ikke er tænkt til at indgå i et løbende samarbejde. Aftalen skal på tidspunktet for dens indgåelse, af parterne forudsættes at strække sig over en periode af en vis varighed.

Det er kun outsourcing af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, der er omfattet af lovforslaget. Ved udtrykket væsentlige forstås en beslutning om outsourcing, der går ud over, hvad direktionen normalt kan beslutte, når der tages hensyn til virksomhedens art og størrelse samt til sædvane inden for de enkelte brancher. Der skal således være tale om et aktivitetsområde, der for virksomheden normalt kun kan outsources med bestyrelsens accept. Det er ikke afgørende, om bestyrelsen rent faktisk har godkendt den konkrete outsourcing, hvis f.eks. bestyrelsens beslutning ikke har kunnet afventes uden væsentlig ulempe for virksomheden eller hvis direktionen ved en fejl ikke har overholdt kompetencefordelingen mellem bestyrelsen og direktionen.

Outsourcing af visse aktiviteter kan således gennemføres uden iagttagelse af reglerne om outsourcing. Som udgangspunkt vil en beslutning om, at overlade juridisk rådgivning, uddannelse af medarbejdere, fakturering og lignende til en leverandør ikke kræve iagttagelse af reglerne om outsourcing, idet disse aktiviteter ikke er afgørende eller væsentlige for firmapensionskassens kerneaktiviteter og derfor heller ikke underlagt Finanstilsynets tilsyn. Det samme gælder for fx funktioner som drift af kantine og drift og vedligeholdelse af lokaler og bygninger m.v.

(Nr. 4)

Da der med de foreslåede regler stilles skærpede krav til outsourcing, er det nødvendigt at sikre, at disse krav også opfyldes, selv om en eller flere outsourcete opgaver bliver videreoutsourcet til en underleverandør eller dennes underleverandør osv.

Til nr. 3 (§ 30 a)

Med bestemmelsen bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere angivne regler om outsourcing i en bekendtgørelse. I bekendtgørelsen vil økonomi- og erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om firmapensionskassens ansvar, kontrol, underretning, firmapensionskassens krav til videreoutsourcing, interne retningslinjer, samt hvilke krav firmapensionskassen kan kræve, at leverandøren til enhver tid skal opfylde over for firmapensionskassen.

I medfør af nr. 1 vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav om, at firmapensionskassen har ansvaret for udførelsen af de opgaver, som outsources. Bestyrelsens ansvar for opgavernes løsning kan således ikke outsources. Det følger allerede af de nuværende § 71-vejledninger om outsourcing inden for forskellige områder, at outsourcingvirksomhedens bestyrelse, også efter beslutningen om at outsource væsentlige aktiviteter, har ansvaret for, at disse aktiviteter udføres korrekt.

Det er vigtigt, at firmapensionskassen ved outsourcing af væsentlige aktiviteter kan kontrollere egne risici og samtidig sikre, at de outsourcete aktiviteter lever op til lovens krav. Bekendtgørelsen vil således indeholde regler om, at firmapensionskassen løbende skal føre kontrol med leverandøren og underleverandøren m.v., ligesom der i bekendtgørelsen vil blive stillet krav om, at firmapensionskassen skal overvåge om de aktiviteter, som leverandøren udfører, lever op til gældende regler på området.

Efter nr. 2 vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav om, at firmapensionskassen skal underrette Finanstilsynet om indgåede eller genforhandlede outsourcingkontrakter senest på det tidspunkt, hvor kontrakterne indgås eller bliver genforhandlet. Finanstilsynet skal ikke godkende aftalerne, men Finanstilsynet skal være underrettet, således at Finanstilsynet har mulighed for at tage højde herfor i forbindelse med gennemførelse

og planlægning af tilsynsaktiviteterne. Bekendtgørelsen vil indeholde nærmere regler om formkrav og indholdsmæssige krav til underretningen.

Der vil i bekendtgørelsen blive fastsat regler, der skal sikre, at firmapensionskassen stiller krav til leverandørens anvendelse af underleverandører. Med de foreslåede regler stilles der krav til firmapensionskassen i forbindelse med outsourcing til en leverandør. Det er nødvendigt at sikre, at disse krav også opfyldes, selv om en eller flere outsourcete opgaver bliver videreoutsourcet til en underleverandør. Ved underleverandør forstås tillige dennes eventuelle underleverandør, og fjernere led i en kæde af underleverandører.

Efter nr. 3 vil økonomi- og erhvervsministeren i bekendtgørelsen fastsætte krav til firmapensionskassens interne retningslinjer for såvel outsourcingen som varetagelsen af kontrollen med de outsourcete aktiviteter. Retningslinjerne skal være med til at sikre, at outsourcete aktivitetsområder varetages på betryggende vis. I retningslinjerne skal der bl.a. fastsættes regler for rapportering til bestyrelsen med henblik på, at bestyrelsen løbende har indsigt i, om aktiviteterne udføres tilfredsstillende.

Efter nr. 4 vil der i bekendtgørelsen blive fastsat en række krav, som firmapensionskassen som minimum skal sikre, at leverandøren opfylder, og som derfor skal indgå som aftalevilkår i outsourcingkontrakten. Firmapensionskassen skal bl.a. sikre, at leverandøren har den nødvendige kapacitet og de eventuelle tilladelser, der er foreskrevet for at kunne varetage de outsourcete opgaver på en tilfredsstillende måde. Desuden skal firmapensionskassen sikre, at leverandøren lever op til reglerne på det pågældende område, og at aftalen om outsourcing ikke forringer den ydelse, der outsources. Endvidere skal firmapensionskassen sikre, at leverandøren underretter virksomheden om enhver udvikling, som i væsentlig grad kan påvirke leverandørens evne til at udføre de outsourcete opgaver samt, at leverandøren beskytter fortrolige oplysninger. Ydermere vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav til, at firmapensionskassen skal sikre, at Finanstilsynet som led i tilsynsaktiviteten skal kunne få adgang til oplysninger, som befinder sig i udlandet hos en udenlandsk leverandør samt, at firmapensionskassen skal sikre, at leverandøren uanset ophørsgrund medvirker til, at en outsourcet aktivitet kan overgå til anden leverandør eller tilbageføres til firmapensionskassen. Ved leverandør forstås tillige dennes underleverandør, underleverandørens underleverandør osv.

Firmapensionskassen skal til enhver tid kunne sikre, at leverandøren og outsourcingkontrakten lever op til kravene.

Det foreslås i stk. 2, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at firmapensionskassen skal bringe en aktivitet om outsourcing til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist. Dette kan komme på tale både i tilfælde, hvor outsourcingkontrakten ikke lever op til kravene i bekendtgørelsen, og hvor det konstateres, at kontraktens parter ikke efterlever kravene i bekendtgørelsen om outsourcing. Inden Finanstilsynet træffer en sådan afgørelse, skal Finanstilsynet give firmapensionskassen mulighed for at få forholdene bragt på plads, medmindre firmapensionskassen gentagne gange har overtrådt kravene, eller hvis Finanstilsynet skønner, at en udsættelse af afgørelsen er formålsløs. Ved fastsættelsen af fristen skal der tages hensyn til de alvorlige følgevirkninger, der kan være ved, at firmapensionskassen i utide skal bringe outsourcingaktiviteten til ophør, og efter omstændighederne kan der tages hensyn til den tid, det tager virksomheden at kontrahere til anden side. Afgørende er, at aktiviteten bliver bragt til ophør, og det er således overladt til firmapensionskassen selv at afgøre, om den i samme forbindelse vil opsige eller ophæve kontrakten med leverandøren.

Det følger af § 65, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Det Finansielle Virksomhedsråd træffer afgørelse, når der er tale om en principiel afgørelse eller en afgørelse, der har videregående betydelige følger for firmapensionskassen.

Til nr. 4 (§ 46 d)

§ 46 d, stk. 1, opregner de aktivtyper, der kan indgå blandt i den gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst skal svare til værdien af et forsikringsselskabs eller en pensionskasses forsikringsmæssige hensættelser.

Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A er omfattet af § 46 d, stk. 1, nr. 9. Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden

for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande uden for zone A er omfattet af § 46 d, stk. 1, nr. 11. Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område er således omfattet af både nr. 9 og nr. 11.

For at skabe klarhed omkring hvilke investeringsgrænser, der gælder efter § 46 e for de forskellige aktiviteter, findes det hensigtsmæssigt, at hver aktivitet kun er omfattet af ét nummer i § 46 d, stk. 1.

Det foreslås derfor, at § 46 d, stk. 1, nr. 11, ændres, således at bestemmelsen alene omfatter kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A. Det er en forudsætning, at markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union.

Ved »lande uden for zone A« forstås lande, som ikke er omfattet af definitionen på zone A-lande i bilag 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

»Reguleret marked« er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14, i direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID).

Til nr. 5 (§ 66, stk. 2)

Der er vedtaget EU-direktiver og internationale standarder om outsourcing for flere af de typer af virksomheder, som er under Finanstilsynets tilsyn. Direktiverne og standarderne fastlægger, at en tilsynsmyndighed skal have adgang til de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed med de outsourcete aktiviteter. Det skal være muligt for tilsynsmyndigheden at få disse oplysninger direkte fra leverandøren.

Som udgangspunkt vil Finanstilsynet skaffe de nødvendige oplysninger hos firmapensionskassen, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. Men for at sikre et effektivt tilsyn også i de særlige situationer, hvor Finanstilsynet vurderer, at firmapensionskassen ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have mulighed for at få oplysningerne direkte hos leverandøren. Hjemlen sikrer, at Finanstilsynet kan få de oplysninger, der er nødvendige for sit tilsyn, og kan således også understøtte firmapensionskassen i tilfælde, hvor leverandøren ikke samarbejder loyalt.

Adgangen til fysisk at indhente oplysninger uden retskendelse foreslås udvidet til at omfatte leverandører og underleverandører, hvortil en firmapensionskasses opgaver outsources. Hjemlen til at gennemføre fysisk adgang direkte hos leverandører og underleverandører etableres bl.a. med henblik på, at Finanstilsynets tilsynsmuligheder kan leve op til internationale standarder.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de situationer, hvor det ikke er muligt at få adgang til de nødvendige oplysninger gennem firmapensionskassen. Finanstilsynets fysiske adgang til leverandørens lokaler skal være et krav i kontrakten mellem firmapensionskassen og leverandøren. Hvis kontrakten ikke indeholder dette krav, kan Finanstilsynet kræve, at den outsourcete aktivitet fremover enten varetages af firmapensionskassen selv eller outsources til en anden leverandør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Det vil ved outsourcing til udlandet være vigtigt, at der i kontrakten mellem firmapensionskassen og leverandøren er adgang for Finanstilsynet til at få alle de nødvendige oplysninger. Ved outsourcing til en leverandør eller underleverandør i udlandet, vil Finanstilsynet have mulighed for at anmode den kompetente myndighed i det pågældende land om at indhente oplysningerne.

Finanstilsynet har i dag adgang til uden retskendelse at foretage tilsynsbesøg hos firmapensionskasser. Dette er hjemlet i § 66 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Denne adgang bevares. De opgaver, som Finanstilsynet skal kunne hente oplysninger om hos leverandører henholdsvis underleverandører, er opgaver, som Finanstilsynet ville kunne indhente oplysninger om i henhold til § 66 hos firmapensionskassen, hvis opgaverne ikke var outsourcet. Indhentelsen af oplysninger skal derfor ikke kunne hindres eller omgås ved outsourcing. Det foreslås derfor, at hjemlen til at indhente oplysninger uden retskendelse udvides til at omfatte leverandører og underleverandører ved outsourcing.

Finanstilsynets adgang til oplysninger hos leverandører henholdsvis underleverandører skal kun omfatte disses forretningslokaler og kun de opgaver, som leverandøren eller underleverandøren varetager i henhold til en outsourcingkontrakt med firmapensionskassen. Finanstilsynet vil som udgangspunkt skaffe de nødven-

dige oplysninger hos firmapensionskassen, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. For at sikre et effektivt tilsyn også i særlige situationer, hvor det for eksempel viser sig, at firmapensionskassen ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have fysisk adgang til oplysningerne direkte hos leverandøren uden retskendelse.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 23 c)

Med bestemmelsen bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere angivne regler om outsourcing i en bekendtgørelse. I bekendtgørelsen kan økonomi- og erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om Arbejdsmarkedet Tillægspensions ansvar, kontrol, underretning, Arbejdsmarkedet Tillægspensions krav til videreoutsourcing, interne retningslinjer, samt hvilke krav Arbejdsmarkedet Tillægspension kan kræve, at leverandøren til enhver tid skal opfylde over for Arbejdsmarkedet Tillægspension.

I medfør af nr. 1 vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav om, at Arbejdsmarkedet Tillægspension har ansvaret for udførelsen af de opgaver som outsources. Bestyrelsens ansvar for opgavernes løsning kan således ikke outsources. Det følger allerede af de nuværende § 71-vejledninger om outsourcing inden for forskellige områder, at outsourcingvirksomhedens bestyrelse, også efter beslutningen om at outsource væsentlige aktiviteter, har ansvaret for, at disse aktiviteter udføres korrekt.

Det er vigtigt, at Arbejdsmarkedet Tillægspension ved outsourcing af væsentlige aktiviteter kan kontrollere egne risici og samtidig sikre, at de outsourcete aktiviteter lever op til lovens krav. Bekendtgørelsen vil således indeholde regler om, at Arbejdsmarkedet Tillægspension løbende skal føre kontrol med leverandøren og underleverandøren m.v., ligesom der i bekendtgørelsen vil blive stillet krav om, at Arbejdsmarkedet Tillægspension skal overvåge om de aktiviteter, som leverandøren udfører, lever op til gældende regler på området.

Der vil i bekendtgørelsen blive fastsat regler, hvorefter Arbejdsmarkedet Tillægspension skal stille krav til leverandørens anvendelse af underleverandører. Med de foreslåede regler stilles der krav til Arbejdsmarkedet Tillægspension i forbindelse med outsourcing til en leverandør. Det er nødvendigt at sikre, at disse krav også stilles, selv om en eller flere outsourcete opgaver bliver videreoutsourcet til en underleverandør. Ved underleverandør forstås tillige dennes eventuelle underleverandør, og fjernere led i en kæde af underleverandører.

Efter nr. 2 vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav om, at Arbejdsmarkedet Tillægspension skal underrette Finanstilsynet om indgåede eller genforhandlede outsourcingkontrakter senest på det tidspunkt, hvor kontrakterne indgås eller bliver genforhandlet. Finanstilsynet skal ikke godkende aftalerne, men Finanstilsynet skal være underrettet, således at Finanstilsynet har mulighed for at tage højde herfor i forbindelse med gennemførelse og planlægning af tilsynsaktiviteterne. Bekendtgørelsen vil indeholde nærmere regler om formkrav og indholdsmæssige krav til underretningen.

Efter nr. 3 vil økonomi- og erhvervsministeren i bekendtgørelsen fastsætte krav til Arbejdsmarkedet Tillægspensions interne retningslinjer for såvel outsourcingen som varetagelsen af kontrollen med de outsourcete aktiviteter. Retningslinjerne skal være med til at sikre, at outsourcete aktivitetsområder varetages på betryggende vis. I retningslinjerne skal Arbejdsmarkedet Tillægspension bl.a. fastsætte regler for rapportering til bestyrelsen med henblik på, at bestyrelsen løbende har indsigt i, om aktiviteterne udføres tilfredsstillende.

Efter nr. 4 vil der i bekendtgørelsen blive fastsat en række krav, som Arbejdsmarkedet Tillægspension som minimum skal sikre, at leverandøren opfylder, og som derfor skal indgå som aftalevilkår i outsourcingkontrakten. Arbejdsmarkedet Tillægspension skal bl.a. sikre, at leverandøren har den nødvendige kapacitet og de eventuelle tilladelser, der er foreskrevet for at kunne varetage de outsourcete opgaver på en tilfredsstillende måde. Desuden skal Arbejdsmarkedet Tillægspension sikre, at leverandøren lever op til reglerne på det pågældende område, og at aftalen om outsourcing ikke forringer den ydelse, der outsources. Endvidere skal Arbejdsmarkedet Tillægspension sikre, at leverandøren underretter Arbejdsmarkedet Tillægspension om enhver udvikling, som i væsentlig grad kan påvirke leverandørens evne til at udføre de outsourcete opgaver samt, at leverandøren beskytter fortrolige oplysninger. Ydermere vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav til, at Arbejdsmarkedet Tillægspension skal sikre, at Finanstilsynet som led i tilsynsaktiviteten skal kunne få

adgang til oplysninger, som befinder sig i udlandet hos en udenlandsk leverandør samt, at Arbejdsmarkedet Tillægspension skal sikre, at leverandøren uanset ophørsgrund medvirker til, at en outsourcet aktivitet kan overgå til anden leverandør eller tilbageføres til Arbejdsmarkedet Tillægspension. Ved leverandør forstås tillige dennes underleverandør, underleverandørens underleverandør osv.

Arbejdsmarkedet Tillægspension skal til enhver tid kunne sikre, at leverandøren og outsourcingkontrakten lever op til kravene.

Med henvisning til definitionerne i § 5 i lov om finansiel virksomhed indsættes der i stk. 2 definitioner af fire begreber til brug for forståelsen af lovforslagets bestemmelser.

Definitionen af outsourcing er formuleret med udgangspunkt i Committee of European Banking Supervisors (CEBS) International Guidelines on Outsourcing fra 2006. Med de foreslåede regler er CEBS' standarder dog fraveget på et enkelt punkt. Ved outsourcing forstås ifølge forslaget således alene Arbejdsmarkedet Tillægspension henlæggelse af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør.

Der skal være tale om en henlæggelse af et aktivitetsområde, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, og der vil således ikke være tale om outsourcing, hvis aftalen kun vedrører en enkeltstående ydelse, som ikke er tænkt til at indgå i et løbende samarbejde. Aftalen skal på tidspunktet for dens indgåelse, af parterne forudsættes at strække sig over en periode af en vis varighed. Aktivitetsområder hos Arbejdsmarkedet Tillægspension uden for Finanstilsynets tilsynsområde omfattes ikke af definitionen

Det er kun outsourcing af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, der er omfattet af lovforslaget. Ved udtrykket væsentlige forstås en beslutning om outsourcing, der går ud over, hvad direktøren normalt kan beslutte i Arbejdsmarkedet Tillægspension. Det følger af § 23, stk. 6 og 7, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedet Tillægspension fastsætter nærmere retningslinjer om kompetencefordelingen mellem bestyrelsen og direktøren. Der skal således være tale om et aktivitetsområde, der for Arbejdsmarkedet Tillægspension normalt kun kan outsources med bestyrelsens accept. Det er ikke afgørende, om bestyrelsen rent faktisk har godkendt den konkrete outsourcing, hvis f.eks. bestyrelsens beslutning ikke har kunnet afventes uden væsentlig ulempe for Arbejdsmarkedet Tillægspension eller hvis direktøren ved en fejl ikke har overholdt kompetencefordelingen mellem bestyrelsen og direktøren.

Outsourcing af visse aktiviteter kan således gennemføres uden iagttagelse af reglerne om outsourcing. Som udgangspunkt vil en beslutning om, at overlade juridisk rådgivning, uddannelse af medarbejdere, fakturering og lignende til en leverandør ikke kræve iagttagelse af reglerne om outsourcing, idet disse aktiviteter ikke er afgørende eller væsentlige for Arbejdsmarkedet Tillægspensions kerneaktiviteter og derfor heller ikke underlagt Finanstilsynets tilsyn. Det samme gælder for fx funktioner som drift af kantine og drift og vedligeholdelse af lokaler og bygninger m.v.

Da der med de foreslåede regler stilles skærpede krav til outsourcing, er det nødvendigt at sikre, at disse krav også opfyldes, selv om en eller flere outsourcete opgaver bliver videreoutsourcet til en underleverandør eller dennes underleverandør osv.

Det foreslås i stk. 3, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at Arbejdsmarkedet Tillægspension skal bringe en aktivitet om outsourcing til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist. Dette kan komme på tale både i tilfælde, hvor outsourcingkontrakten ikke lever op til kravene i bekendtgørelsen, og hvor det konstateres, at kontraktens parter ikke efterlever kravene i bekendtgørelsen om outsourcing. Inden Finanstilsynet træffer en sådan afgørelse, skal Finanstilsynet give Arbejdsmarkedet Tillægspension mulighed for at få forholdene bragt på plads, medmindre Arbejdsmarkedet Tillægspension gentagne gange har overtrådt kravene, eller hvis Finanstilsynet skønner, at en udsættelse af afgørelsen er formålsløs. Ved fastsættelsen af fristen, skal der tages hensyn til de alvorlige følgevirkninger, der kan være ved, at Arbejdsmarkedet Tillægspension i utide skal bringe outsourcingaktiviteten til ophør, og efter omstændighederne kan der tages hensyn til den tid, det tager virksomheden at kontrahere til anden side. Afgørende er, at aktiviteten bliver bragt til ophør, og det er således overladt til Arbejdsmarkedet Tillægspension selv at afgøre, om den i samme forbindelse vil opsiges eller ophæves kontrakten med leverandøren.

Det følger af § 27, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at når der, inden for Det Finansielle Virksomhedsråds kompetenceområde, er tale om en principiel afgørelse eller en afgørelse, der har videregående betydelige følger for Arbejdsmarkedets Tillægspension, skal Det Finansielle Virksomhedsråd træffe afgørelsen.

Det foreslås i stk. 4, at lovens anvendelsesområde udvides, således at leverandører og underleverandører som nævnt i § 23 b, stk. 2, omfattes af oplysningsforpligtelsen over for Finanstilsynet jf. § 27 b, stk. 1, og af reglen om Finanstilsynets adgang til disse virksomheder uden retskendelse, jf. § 27 b, stk. 3.

Til nr. 2 (§ 26 b)

§ 26 b, stk. 1, opregner de aktivtyper, der kan indgå blandt i den gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst skal svare til værdien af et forsikringssselskabs eller en pensionskasses forsikringsmæssige hensættelser.

Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A er omfattet af § 26 b, stk. 1, nr. 9. Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande uden for zone A er omfattet af § 26 b, stk. 1, nr. 11. Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område er således omfattet af både nr. 9 og nr. 11.

For at skabe klarhed omkring hvilke investeringsgrænser, der gælder efter § 26 d for de forskellige aktivtyper, findes det hensigtsmæssigt, at hver aktivtype kun er omfattet af ét nummer i § 26 b, stk. 1.

Det foreslås derfor, at § 26 b, stk. 1, nr. 11, ændres, således at bestemmelsen alene omfatter kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A. Det er en forudsætning, at markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union.

Ved »lande uden for zone A« forstås lande, som ikke er omfattet af definitionen på zone A-lande i bilag B, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

»Reguleret marked« er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14, i direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID).

Til nr. 3 (§ 27, stk. 1)

Den foreslåede ændring indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal påse overholdelsen af § 24 b, stk. 1 og 2. § 24 b, stk. 1 og 2 svarer til spekulationsforbudet i § 77, stk. 1 og 2, i lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynet fører ikke tilsyn med overholdelsen af spekulationsforbudet i lov om finansiell virksomhed, jf. lovens § 344, stk. 1. Det er bestyrelsen i en virksomhed samt den eksterne revision, der skal sikre, at spekulationsforbudet overholdes, jf. bestemmelserne herom.

Bestemmelsen ændres, således at de svarer til de relevante dele i lov om finansiell virksomhed.

Samtidig foreslås indsat en henvisning til det foreslåede § 23 c, jf. lovforslagets § 11, stk. 1.

Til nr. 4 (§ 27 b, stk. 1)

Der er vedtaget EU-direktiver og internationale standarder om outsourcing for flere af de typer af virksomheder, som er under Finanstilsynets tilsyn. Direktiverne og standarderne fastlægger, at tilsynsmyndigheden skal have adgang til de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed med de outsourcede aktiviteter. Det skal være muligt for tilsynsmyndigheden at få disse oplysninger direkte fra leverandøren.

Som udgangspunkt vil Finanstilsynet skaffe de nødvendige oplysninger hos Arbejdsmarkedet Tillægspension, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. Men for at sikre et effektivt tilsyn også i de særlige situationer, hvor Finanstilsynet vurderer, at Arbejdsmarkedet Tillægspension ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have mulighed for at få oplysningerne direkte hos leve-

randøren. Hjemlen sikrer, at Finanstilsynet kan få de oplysninger, der er nødvendige for sit tilsyn, og kan således også understøtte Arbejdsmarkedet Tillægspension i tilfælde, hvor leverandøren ikke samarbejder loyalt.

Til nr. 5 (§ 27 b, stk. 3)

Adgangen til fysisk at indhente oplysninger uden retskendelse foreslås udvidet til at omfatte leverandører og underleverandører, hvortil Arbejdsmarkedet Tillægspensions opgaver outsources. Hjemlen til at gennemføre fysisk adgang direkte hos leverandører og underleverandører etableres bl.a. med henblik på, at Finanstilsynets tilsynsmuligheder kan leve op til internationale standarder.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de situationer, hvor det ikke er muligt at få adgang til de nødvendige oplysninger gennem Arbejdsmarkedet Tillægspension. Finanstilsynets fysiske adgang til leverandørens lokaler skal være et krav i kontrakten mellem Arbejdsmarkedet Tillægspension og leverandøren. Hvis kontrakten ikke indeholder dette krav, kan Finanstilsynet kræve, at den outsourcete aktivitet fremover enten varetages af Arbejdsmarkedet Tillægspension selv eller outsources til en anden leverandør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Det vil ved outsourcing til udlandet være vigtigt, at der i kontrakten mellem Arbejdsmarkedet Tillægspension og leverandøren er adgang for Finanstilsynet til at få alle de nødvendige oplysninger. Ved outsourcing til en leverandør eller underleverandør i udlandet, vil Finanstilsynet have mulighed for at anmode den kompetente myndighed i det pågældende land om at indhente oplysningerne.

Finanstilsynet har i dag adgang til uden retskendelse at foretage tilsynsbesøg hos Arbejdsmarkedet Tillægspension. Dette er hjemlet i § 27 b, stk. 2 i lov om Arbejdsmarkedet Tillægspension. Denne adgang bevarer. De opgaver, som Finanstilsynet skal kunne hente oplysninger om hos leverandører henholdsvis underleverandører, er opgaver, som Finanstilsynet ville kunne indhente oplysninger om i henhold til § 27 b, stk. 2, hos Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvis opgaverne ikke var outsourcet. Indhentelsen af oplysninger skal derfor ikke kunne hindres eller omgås ved outsourcing. Det foreslås derfor, at hjemlen til at indhente oplysninger uden retskendelse udvides til at omfatte leverandører og underleverandører ved outsourcing.

Finanstilsynets adgang til oplysninger hos leverandører henholdsvis underleverandører skal kun omfatte disses forretningslokaler og kun de opgaver, som leverandøren eller underleverandøren varetager i henhold til en outsourcingkontrakt med Arbejdsmarkedet Tillægspension. Finanstilsynet vil som udgangspunkt skaffe de nødvendige oplysninger hos Arbejdsmarkedet Tillægspension, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. For at sikre et effektivt tilsyn også i særlige situationer, hvor det for eksempel viser sig, at Arbejdsmarkedet Tillægspension ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have fysisk adgang til oplysningerne direkte hos leverandøren uden retskendelse.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 4 d)

Med bestemmelsen bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere angivne regler om outsourcing i en bekendtgørelse. I bekendtgørelsen vil økonomi- og erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om Lønmodtagernes Dyrtidsfonds ansvar, kontrol, underretning, Lønmodtagernes Dyrtidsfonds krav til videreoutsourcing, interne retningslinjer, samt hvilke krav Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan kræve, at leverandøren til enhver tid skal opfylde over for Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

I medfør af nr. 1 vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav om, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond har ansvaret for udførelsen af de opgaver som outsources. Bestyrelsens ansvar for opgavernes løsning kan således ikke outsources. Det følger allerede af de nuværende § 71-vejledninger om outsourcing inden for forskellige områder, at outsourcingvirksomhedens bestyrelse, også efter beslutningen om at outsource væsentlige aktiviteter, har ansvaret for, at disse aktiviteter udføres korrekt.

Det er vigtigt, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond ved outsourcing af væsentlige aktiviteter kan kontrollere egne risici og samtidig sikre, at de outsourcete aktiviteter lever op til lovens krav. Bekendtgørelsen vil såle-

des indeholde regler om, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond løbende skal føre kontrol med leverandøren og underleverandøren m.v., ligesom der i bekendtgørelsen vil blive stillet krav om, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal overvåge om de aktiviteter, som leverandøren udfører, lever op til gældende regler på området.

Der vil i bekendtgørelsen blive fastsat regler, hvorefter Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal stille krav til leverandørens anvendelse af underleverandører. Med de foreslåede regler stilles der krav til Lønmodtagernes Dyrtidsfond i forbindelse med outsourcing til en leverandør. Det er nødvendigt at sikre, at disse krav også stilles, selv om en eller flere outsourcete opgaver bliver videreoutsourcet til en underleverandør. Ved underleverandør forstås tillige dennes eventuelle underleverandør, og fjernere led i en kæde af underleverandører.

Efter nr. 2 vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav om, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal underrette Finanstilsynet om indgåede eller genforhandlede outsourcingkontrakter senest på det tidspunkt, hvor kontrakterne indgås eller bliver genforhandlet. Finanstilsynet skal ikke godkende aftalerne, men Finanstilsynet skal være underrettet, således at Finanstilsynet har mulighed for at tage højde herfor i forbindelse med gennemførelse og planlægning af tilsynsaktiviteterne. Bekendtgørelsen vil indeholde nærmere regler om formkrav og indholdsmæssige krav til underretningen.

Efter nr. 3 vil økonomi- og erhvervsministeren i bekendtgørelsen fastsætte krav til Lønmodtagernes Dyrtidsfonds interne retningslinjer for såvel outsourcingen som varetagelsen af kontrollen med de outsourcete aktiviteter. Retningslinjerne skal være med til at sikre, at outsourcete aktivitetsområder varetages på betryggende vis. I retningslinjerne skal Lønmodtagernes Dyrtidsfond bl.a. fastsætte regler for rapportering til bestyrelsen med henblik på, at bestyrelsen løbende har indsigt i, om aktiviteterne udføres tilfredsstillende.

Efter nr. 4 vil der i bekendtgørelsen blive fastsat en række krav, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond som minimum skal sikre, at leverandøren opfylder, og som derfor skal indgå som aftalevilkår i outsourcingkontrakten. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal bl.a. sikre, at leverandøren har den nødvendige kapacitet og de eventuelle tilladelser, der er foreskrevet for at kunne varetage de outsourcete opgaver på en tilfredsstillende måde. Desuden skal Lønmodtagernes Dyrtidsfond sikre, at leverandøren lever op til reglerne på det pågældende område, og at aftalen om outsourcing ikke forringer den ydelse, der outsources. Endvidere skal Lønmodtagernes Dyrtidsfond sikre, at leverandøren underretter Lønmodtagernes Dyrtidsfond om enhver udvikling, som i væsentlig grad kan påvirke leverandørens evne til at udføre de outsourcete opgaver samt, at leverandøren beskytter fortrolige oplysninger. Ydermere vil der i bekendtgørelsen blive fastsat krav til, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal sikre, at Finanstilsynet som led i tilsynsaktiviteten skal kunne få adgang til oplysninger, som befinder sig i udlandet hos en udenlandsk leverandør samt, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal sikre, at leverandøren uanset ophørsgrund medvirker til, at en outsourcet aktivitet kan overgå til anden leverandør eller tilbageføres til Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Ved leverandør forstås tillige dennes underleverandør, underleverandørens underleverandør osv.

Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal til enhver tid kunne sikre, at leverandøren og outsourcingkontrakten lever op til kravene.

Med henvisning til definitionerne i § 5 i lov om finansiel virksomhed indsættes der i stk. 2 definitioner af fire begreber til brug for forståelsen af lovforslagets bestemmelser.

Definitionen af outsourcing er formuleret med udgangspunkt i Committee of European Banking Supervisors (CEBS) International Guidelines on Outsourcing fra 2006. Med de foreslåede regler er CEBS' standarder dog fraveget på et enkelt punkt. Ved outsourcing forstås ifølge forslaget således alene Lønmodtagernes Dyrtidsfonds henlæggelse af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør.

Der skal være tale om en henlæggelse af et aktivitetsområde, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, og der vil således ikke være tale om outsourcing, hvis aftalen kun vedrører en enkeltstående ydelse, som ikke er tænkt til at indgå i et løbende samarbejde. Aftalen skal på tidspunktet for dens indgåelse, af parterne forudsættes at strække sig over en periode af en vis varighed.

Det er kun outsourcing af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, der er omfattet af lovforslaget. Ved udtrykket væsentlige forstås en beslutning om outsourcing, der går ud over, hvad direktøren normalt kan beslutte i Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det følger af § 4 b, at bestyrelsen for Løn-

modtagernes Dyrtidsfond fastsætter nærmere retningslinjer om arbejdsfordelingen mellem bestyrelsen og direktøren. Der skal således være tale om et aktivitetsområde, der for Lønmodtagernes Dyrtidsfond normalt kun kan outsources med bestyrelsens accept. Det er ikke afgørende, om bestyrelsen rent faktisk har godkendt den konkrete outsourcing, hvis f.eks. bestyrelsens beslutning ikke har kunnet afventes uden væsentlig ulempe for Lønmodtagernes Dyrtidsfond eller hvis direktøren ved en fejl ikke har overholdt kompetencefordelingen mellem bestyrelsen og direktøren.

Outsourcing af visse aktiviteter kan således gennemføres uden iagttagelse af reglerne om outsourcing. Som udgangspunkt vil en beslutning om, at overlade juridisk rådgivning, uddannelse af medarbejdere, fakturering og lignende til en leverandør ikke kræve iagttagelse af reglerne om outsourcing, idet disse aktiviteter ikke er afgørende eller væsentlige for Lønmodtagernes Dyrtidsfonds kerneaktiviteter og derfor heller ikke underlagt Finanstilsynets tilsyn. Det samme gælder for fx funktioner som drift af kantine og drift og vedligeholdelse af lokaler og bygninger m.v.

Da der med de foreslåede regler stilles skærpede krav til outsourcing, er det nødvendigt at sikre, at disse krav også opfyldes, selv om en eller flere outsourcete opgaver bliver videreoutsourcet til en underleverandør eller dennes underleverandør osv.

Det foreslås i stk. 3, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal bringe en aktivitet om outsourcing til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist. Dette kan komme på tale både i tilfælde, hvor outsourcingkontrakten ikke lever op til kravene i bekendtgørelsen, og hvor det konstateres, at kontraktens parter ikke efterlever kravene i bekendtgørelsen om outsourcing. Inden Finanstilsynet træffer en sådan afgørelse, skal Finanstilsynet give Lønmodtagernes Dyrtidsfond mulighed for at få forholdene bragt på plads, medmindre Lønmodtagernes Dyrtidsfond gentagne gange har overtrådt kravene, eller hvis Finanstilsynet skønner, at en udsættelse af afgørelsen er formålsløs. Ved fastsættelsen af fristen skal der tages hensyn til de alvorlige følgevirkninger, der kan være ved, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond i utide skal bringe outsourcingaktiviteten til ophør, og efter omstændighederne kan der tages hensyn til den tid, det tager Lønmodtagernes Dyrtidsfond at kontrahere til anden side. Afgørende er, at aktiviteten bliver bragt til ophør, og det er således overladt til Lønmodtagernes Dyrtidsfond selv at afgøre, om den i samme forbindelse vil opsiges eller ophæves kontrakten med leverandøren.

Det følger af § 10, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, at når der, inden for Det Finansielle Virksomhedsråds kompetenceområde, er tale om en principiel afgørelse eller en afgørelse, der har videregående betydelige følger for Arbejdsmarkedets Tillægspension, skal Det Finansielle Virksomhedsråd træffe afgørelsen.

Det foreslås i stk. 4, at lovens anvendelsesområde udvides, således at leverandører og underleverandører som nævnt i § 4 d, stk. 2, omfattes af oplysningsforpligtelsen over for Finanstilsynet jf. § 10 b, stk. 1, og af reglen om Finanstilsynets adgang til disse virksomheder uden retskendelse, jf. § 10 b, stk. 3.

Til nr. 2 (§ 6, stk. 1, nr. 11)

§ 6 b, stk. 1, opregner de aktivtyper, der kan indgå blandt i den gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst skal svare til værdien af et forsikringssselskabs eller en pensionskasses forsikringsmæssige hensættelser.

Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A er omfattet af § 6 b, stk. 1, nr. 9. Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande uden for zone A er omfattet af § 6 b, stk. 1, nr. 11. Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område er således omfattet af både nr. 9 og nr. 11.

For at skabe klarhed omkring hvilke investeringsgrænser, der gælder efter § 6 d for de forskellige aktivtyper, findes det hensigtsmæssigt, at hver aktivtype kun er omfattet af ét nummer i § 6 b, stk. 1.

Det foreslås derfor, at § 6 b, stk. 1, nr. 11, ændres, således at bestemmelsen alene omfatter kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A. Det er en forudsætning, at markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union.

Ved »lande uden for zone A« forstås lande, som ikke er omfattet af definitionen på zone A-lande i bilag A, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

»Reguleret marked« er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14, i direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID).

Til nr. 3 (§ 10, stk. 1)

Den foreslåede ændring indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal påse overholdelsen af § 5 a, stk. 1 og 2. § 5 a, stk. 1 og 2 svarer til spekulationsforbudet i § 77, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet fører ikke tilsyn med overholdelsen af spekulationsforbudet i lov om finansiel virksomhed, jf. lovens § 344, stk. 1. Det er bestyrelsen i en virksomhed samt den eksterne revision, der skal sikre, at spekulationsforbudet overholdes, jf. bestemmelserne herom.

Bestemmelsen ændres, således at de svarer til de relevante dele i lov om finansiel virksomhed.

Samtidig foreslås indsat en henvisning til det foreslåede § 4 d, jf. lovforslagets § 12, stk. 1.

Til nr. 4

Der er vedtaget EU-direktiver og internationale standarder om outsourcing for flere af de typer af virksomheder, som er under Finanstilsynets tilsyn. Direktiverne og standarderne fastlægger, at en tilsynsmyndighed skal have adgang til de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed med de outsourcete aktiviteter. Det skal være muligt for tilsynsmyndighed at få disse oplysninger direkte fra leverandøren.

Som udgangspunkt vil Finanstilsynet skaffe de nødvendige oplysninger hos Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. Men for at sikre et effektivt tilsyn også i de særlige situationer, hvor Finanstilsynet vurderer, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have mulighed for at få oplysningerne direkte hos leverandøren. Hjemlen sikrer, at Finanstilsynet kan få de oplysninger, der er nødvendige for sit tilsyn, og kan således også understøtte Lønmodtagernes Dyrtidsfond i tilfælde, hvor leverandøren ikke samarbejder loyalt.

Til nr. 5

Adgangen til fysisk at indhente oplysninger uden retskendelse foreslås udvidet til at omfatte leverandører og underleverandører, hvortil Lønmodtagernes Dyrtidsfonds opgaver outsources. Hjemlen til at gennemføre fysisk adgang direkte hos leverandører og underleverandører etableres bl.a. med henblik på, at Finanstilsynets tilsynsmuligheder kan leve op til internationale standarder.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de situationer, hvor det ikke er muligt at få adgang til de nødvendige oplysninger gennem Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Finanstilsynets fysiske adgang til leverandørens lokaler skal være et krav i kontrakten mellem Lønmodtagernes Dyrtidsfond og leverandøren. Hvis kontrakten ikke indeholder dette krav, kan Finanstilsynet kræve, at den outsourcete aktivitet fremover enten varetages af Lønmodtagernes Dyrtidsfond selv eller outsources til en anden leverandør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Det vil ved outsourcing til udlandet være vigtigt, at der i kontrakten mellem Lønmodtagernes Dyrtidsfond og leverandøren er adgang for Finanstilsynet til at få alle de nødvendige oplysninger. Ved outsourcing til en leverandør eller underleverandør i udlandet, vil Finanstilsynet have mulighed for at anmode den kompetente myndighed i det pågældende land om at indhente oplysningerne.

Finanstilsynet har i dag adgang til uden retskendelse at foretage tilsynsbesøg hos Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Dette er hjemlet i § 10 b, stk. 2 i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Denne adgang bevares. De opgaver, som Finanstilsynet skal kunne hente oplysninger om hos leverandører henholdsvis underleverandører,

er opgaver, som Finanstilsynet ville kunne indhente oplysninger om i henhold til § 10 b, stk. 2, hos Lønmodtagernes Dyrtidsfond, hvis opgaverne ikke var outsourcet. Indhentelsen af oplysninger skal derfor ikke kunne hindres eller omgås ved outsourcing. Det foreslås derfor, at hjemlen til at indhente oplysninger uden retskendelse udvides til at omfatte leverandører og underleverandører ved outsourcing.

Finanstilsynets adgang til oplysninger hos leverandører henholdsvis underleverandører skal kun omfatte disses forretningslokaler og kun de opgaver, som leverandøren eller underleverandøren varetager i henhold til en outsourcingkontrakt med Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Finanstilsynet vil som udgangspunkt skaffe de nødvendige oplysninger hos Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. For at sikre et effektivt tilsyn også i særlige situationer, hvor det for eksempel viser sig, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have fysisk adgang til oplysningerne direkte hos leverandøren uden retskendelse.

Til § 13

Til nr. 1

§ 69, stk. 1, opregner de aktivtyper, der kan indgå blandt i den gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst skal svare til værdien af et forsikringsselskabs eller en pensionskasses forsikringsmæssige hensættelser.

Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A er omfattet af § 69, stk. 1, nr. 9. Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande uden for zone A er omfattet af § 69, stk. 1, nr. 11. Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område er således omfattet af både nr. 9 og nr. 11.

For at skabe klarhed omkring hvilke investeringsgrænser, der gælder efter § 70 for de forskellige aktivtyper, findes det hensigtsmæssigt, at hver aktivtype kun er omfattet af ét nummer i § 69, stk. 1.

Det foreslås derfor, at § 69, stk. 1, nr. 11, ændres, således at bestemmelsen alene omfatter kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A. Det er en forudsætning, at markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union.

Ved »lande uden for zone A« forstår lande, som ikke er omfattet af definitionen på zone A-lande i bilag A, i lov om arbejdsskadesikring.

»Reguleret marked« er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14, i direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID).

Til § 14

Til nr. 1

Lovforslaget ændrer territorialbestemmelsen i lov nr. 517 af 17. juni 2008. Ændringen er en konsekvens af, at der ikke i loven var taget højde for, at lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ikke gælder for Færøerne, men imidlertid gælder direkte for Grønland. Med ændringen præciseres dette ved indsættelsen af et nyt stk. 2. Samtidig fjernes henvisning i det eksisterende stk. 3 – nu stk. 4 – til § 3.

Til § 15

Det foreslås i stk. 1, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2-5.

I *stk. 2* foreslås det, at ændringerne af afgiftsbestemmelsen i lov om finansiel virksomhed træder i kraft den 1. januar 2010.

I *stk. 3* foreslås det, at lovforslagets §§ 4-7 træder i kraft den 1. juli 2009 og har virkning fra 1. januar 2010. For oprettelse af andelsklasser i nystiftede afdelinger eller i afdelinger, der ved oprettelsen af andelsklasser blev beskattet efter aktieavancebeskatningslovens § 19, har forslaget dog virkning fra 1. juli 2009.

Efter forslaget skal opdeling af en afdeling i andelsklasser i løbet af et år medføre beskatning af hele årets afkast efter aktieavancebeskatningslovens § 19. Det er en konsekvens af den beskatning på grundlag af ultimo og primoværdier (lagerbeskatning), som er bestemt i § 19. Det er derfor mest hensigtsmæssigt at give forslaget virkning fra den 1. januar 2010. Det gælder både de skatteretlige og de tilsynsretlige regler vedrørende andelsklasser. Herved undgås, at opdeling af f.eks. en eksisterende udloddende afdeling i andelsklasser (der beskattes på grundlag af udlodningerne pr. 1. april) får skattemæssig virkning forud for ikrafttræden. Hvis afdelingen allerede i forvejen var omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, medfører oprettelse af andelsklasser ikke nogen ændring af skattemæssig status, og der er derfor ikke i disse tilfælde noget problem i at lade reglerne om andelsklasser få virkning allerede fra 1. juli 2009.

I *stk. 4* foreslås det, at de fondsmæglerselskaber, der ved lovens ikrafttræden administrerer en anden kollektiv investeringsordning efter den gældende lovs § 115, kan fortsætte hermed, såfremt den inden den 1. september 2009 anmelder den til Finanstilsynet. Hvis den kollektive investeringsordning ophører, kan fondsmæglerselskabet ikke længere administrere kollektive investeringsordninger.

I *stk. 5* foreslås det, at bestemmelsen om at kunne pålægge en forsikringsmæglervirksomhed bødestraf for ikke at indsende den årlige indberetning til Finanstilsynet træder i kraft den 1. juni 2009. Ændringen foreslås at have virkning fra samme dato for indberetninger, der skulle have været indsendt til Finanstilsynet på dette tidspunkt, samt efterfølgende. Årsagen til at 1. juni 2009 foreslås er, at dette er fristen for at foretage indberetninger for 2008. Hvis ændringen ikke har virkning fra dette tidspunkt, vil Finanstilsynet alene have mulighed for at inddrage tilladelsen ved manglende indberetning. Med forslaget vil det være muligt at pålægge en bøde for manglende indberetninger, der må anses for mindre indgribende.

Til § 16

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale afgrænsning. Det foreslås i *stk. 1*, at loven som udgangspunkt – dog på nær § 6 – ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 3* og *4*.

Stk. 2 indebærer, at ændringerne til lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ikke gælder for Færøerne. Dette skyldes, at realkreditområdet er et særanliggende for Færøerne. Ændringerne kan således heller ikke sættes i kraft for Færøerne. Loven gælder imidlertid direkte for Grønland, og det gør de foreslåede ændringer vedrørende loven således også.

Det foreslås i *stk. 3*, at de foreslåede ændringer vedrørende lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., lov om forsikringsformidling, lov om tilsyn med firmapensionskasser og lov om arbejdsskadesikring helt eller delvist kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 4*, at de foreslåede ændringer vedrørende lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.